Wij
vlaams nationaal

Beheer : M. Lemonnierlaan 82, Brussel 1. Tel. 11.82.16, pcr. 1711.39, Wij Vlaams-nationaal, Brussel 1 - Redaktie : Sylvain Dupuislaan 110, Brussel 7. Tel. 23.11.98. Losse nummers : 8 fr.

Verkrijgbaar bij alle dagbladverkopers.

VOLKSUNIE

Weekblad — Dertiende jaargang — nr 24 — 17 juni 1967

Heden zaterdagnamiddag om 16 u. in de Magdalenazaal te Brussel dient de Volksunie de mannen van « Brüssel Vlaams Jamais » terdege van antwoord. Leest blz. 5 de richtlijnen en het programma van deze vlaamse schokdag te Brussel.

Dezelfde week dat het bericht kwam waarbij de fabriek van Anglo-Germain nabij La Louvière dank zij een staatswaarborg haar werking zou kunnen voortzetten en dat dus de arbeiders niet op straat zouden terecht komen, viel brutaal als een bom het nieuws van de sluiting van de NV Laminoirs de l'Escaut te Burcht. Het voorbeeld van hun waalse kollega's gedachtig hebben de 600 arbeiders en bedienden bijna dadelijk besloten, de fabriek bij wijze van verzet tegen deze even plotse als brutale maatregel te bezetten. Er dringen zich bij deze uiting van liberalistisch kapitalisme in zuiver 19e-eeuwse stijl enkele bedenkingen op. Het staat vast, dat de sluiting vanuit Frankrijk werd opgelegd. De motivering als zou de exploitatie sinds jaren verliesmakend zijn is niet geloofwaardig, als men de monopoliumpozitie van de Frans-Amerikaanse groep nagaat die deze bedrijfstak beheerst. Het alumiumverbruik neemt snel toe en om in ons land te blijven : de produktie van de aluminiumfabriek te Duffel heeft deze van het franse hoofdbedrijf, waarvan Duffel afhangt, reeds voorbijgestreefd. Bovendien had de fabriek te Burcht nauwelijks enkele weken geleden advertenties laten verschijnen in de bladen waarin om aanwerving van gespecializeerd personeel werd gevraagd in « een bedrijf in volle expansie » ! Nieuwe machines stonden klaar aan de grens. Ten slotte blijkt dat de recente investeringen van 200 miljoen fr. geen privé-kapitaal zijn doch van overheidswege werden toegekend. De het bedrijf beheersende kapitaalgroep Pechiney had echter steeds geweigerd, de door de overheid gevraagde waarborgen te verstrekken, zonder dat deze overheid reageerde !

BURCHT : EEN TEST

De arbeiders van Anglo-Germain die weken lang hun met sluiting bedreigde fabriek bezetten, wonnen het pleit. We zijn nu eens benieuwd of hun vlaamse kameraden van de « Laminoirs de l'Escaut » te Burcht bij Antwerpen — ja daar dragen de fabrieken nog franse namen ! — evenveel steun van regering en partijen zullen krijgen als hun waalse kollega's van La Louvière. Op de Volksunie mogen ze alvast rekenen. Ook wij zeggen : « Neen aan de sluiting ».

Uit wat voorafgaat kan men opnieuw de bedenking maken, dat de belgische staat en de overheden een klakkeloze politiek van buitenlandse investeringen in ons land toelaten, een investeringspolitiek huldigen, afgestemd op het onmiddellijk bluf-sukses, wat herhaaldelijk tot een ergerlijk opbod tussen diverse gemeenten aanleiding gaf, waarbij alle voorzichtigheid uit het oog werd verloren. Men tracht mekaar te overtroeven in het toekennen van financiële voordelen en de gevallen, waarin de grond gratis wordt geschonken met nog een premie erbij zijn legio. De buitenlandse kapitaalgroepen weten al lang dat België een paradijs is voor goedkope investeringen.

We zullen niet ver van de waarheid zijn wanneer we nu reeds stellen, dat de sluiting van de fabriek te Burcht deel uitmaakt van een programma van de Franse kapitaalbezitters, die tot een koncentratie wensen over te gaan.

De bedoeling van de groep Pechiney, om te Doel of Vlissingen een nieuw reusachtig aluminiumbedrijf te vestigen, nl. van aluminium-elektrolyse wijst in die richting. De aanwezigheid van de fabriek te Burcht zou in dit geval een enorm voordeel geweest zijn ingevolge de aanzienlijke daling van de vervoerkosten en gezien het om twee bedrijven van dezelfde kapitalengroep zou gaan. Is het voorbarig, het besluit van Pechiney, Burcht te sluiten, te interpreteren als gevolg van het besluit, de nieuwe fabriek niet te Doel maar te Vlissingen te vestigen, dat gunstiger voorwaarden stelde en waardoor Burcht als komplementaire fabriek alle belang verloor ?

De Volksunie heeft na een eerste initiatief van haar afdeling Burcht, donderdagavond reeds kontakt genomen met de stakers, namens de arrondissementen Antwerpen en het Waasland. Dezelfde avond besloot de V.U.-Antwerpen-Waasland o.l.v. kamerleden Coppieters en Mattheyssens tot de oprichting van een aktiekomitee. Ongetwijfeld zal de VU ook in het parlement nadere uitleg van de regering eisen, terwijl ze de verzetsaktie der in hun bestaan bedreigde arbeiders ten volle steunt. Veel meer dan voor Anglo-Germain gelden hier ekonomische motieven, die de instandhouding van de fabriek wettigen en moeten bepaalde kapitalistische maneuvers ontmaskerd worden. Burcht wordt een testgeval in de strijd tegen de willekeur van een kapitalistisch neo-kolonalistisch sisteem en de laksheid van een medeplichtig regime.

Sw.

Wij en gij

vlaams nationaal

PASTORALE RAAD

Kardinaal Suenens besliste 'n pastorale raad op te richten, bestaande uit priesters, diakens, kloosterlingen en leken, mannen en vrouwen... om Zijne Eminentie te advizeren in het bestuur van de kristelijke gemeenschap ; dialoog tussen de kardinaal en de gelovigen. Beter kan het niet! Denk toch eens : de leden hebben een « advizerende stem ». Achteraf zal Zijne Eminentie dan wel beslissen...

In het geval « Leuven » hadden onze bisschoppen ook advies gevraagd... en Monseigneur besliste !

Wie loopt daar nu nog in ! ?

Vlaanderen onthoudt — Dijn recht is oud !

L.V.S., Mechelen.

EUROPATAAL

Ik sluit mij volledig aan bij de h. M.M. inzake de principiële invoering van een universele gebruiks- en omgangstaal in ons « Klein-Europa » (« WIJ » - 3-6, p. 2).

Het komt bevreemdend voor dat in een tijdsgewricht waarin zoveel « vooruitgang » wordt geboekt in allerlei sektoren, het taalfenomeen nog niet de aandacht verwierf, die het « praktisch » verdient.

De huidige wereld met zijn steeds toenemende internationale betrekkingen lijkt wel een levende Babeltoren, waarbij het « onderling verkeer » de « inniger interpenetratie » en de « politieke vrede » zeker niet worden gediend.

Om deze taalchaos in zekere mate te verhelpen nam men zijn toevlucht in de internationale instanties tot het « vertaal- en tolkenstelsel », log en ingewikkeld in wezen en werking, terwijl de kulturele inwerking op de enkeling, langs TV (en bioskoop !) om, gediend wordt door schrale, al te vluchtige onderschriften.

Het ideaal ligt, ons achtens, in het rechtstreekse kontakt tussen spreker en toehoorder, want een onjuiste nuance in de vertaling kan voor de luisteraar, ondanks hemzelf, verrassende gevolgen medebrengen.

Het tweetalenstelsel (streektaal - gemeenschapstaal) vooruitgezet door genoemde heer, zou in afzienbare tijd de « geintegreerde volken » tweemaal metamorfozeren onder politiek, kultureel, sociaal... opzicht.

Het taalonderwijs zou daarenboven op school herleid worden tot zijn eenvoudigste uitdrukking, om de vrijgekomen tijd nuttiger te besteden aan wetenschappelijke, technische... en algemene vorming.

Het gezegde van Keizer Karel : « Men is zoveel maal man, als men talen spreken kan » heeft in ons huidig tijdsbestek geen zin meer. Van zodra dit «archaïsme» opgeborgen wordt in het muzeum van antikwiteiten zal dit een der kostbaarste overwinningen heten, die de mensheid op zich zelf heeft kunnen behalen.

J.P., Herdersem.

TV-KRITIEK

Ik ga volledig akkoord met lezer J.V. te Dendermonde, waar hij aandringt op een rubriek TV-kritiek in onze TV-bladzijde.

Er zijn in « WIJ » beoordelingen over toneel, literatuur, plastische kunsten, enz. Het TV-medium is zo belangrijk en heeft op de samenleving een dergelijke invloed, dat een weekblad zoals « WIJ » hier niet kritiekloos kan aan voorbijgaan.

Dat er op de programma's van de Vlaamse TV en de prezentatie hiervan heel wat te zeggen valt, hoeft geen betoog. Wanneer we de pittigheid en de openheid van b.v. de NTS als bazis nemen, dan hoeft er nog heel wat te veranderen vooraleer we van een volwassen Vlaamse TV kunnen spreken.

Door opbouwende kritiek hieraan meewerken, is een dienst bewijzen aan de vlaamse gemeenschap. Is het niet de heer direkteur-generaal zelf, die in zijn nieuwjaarsboodschap gezegd heeft dat de vlaamse TV de vlaamse opgang moet helpen begeleiden ? Om die opgang te begeleiden zou de vlaamse TV echter eerst een volwassen instrument dienen te zijn.

K.M., Ganshoren.

SABOTAGE ?

Ik ben het niet eens met lezer F.B. uit Sterrebeek. Hij staat waarschijnlijk onder invloed van de sensatiepers, waarvan er een vlakaf schreef dat de pekingese kommunisten achter de brand van de Inno zaten. Een brussels blad, gekend om zijn Mobotoe-simpatieën suggereerde nogal kordaat een zelfde verdenking. En enkele maanden geleden schreef dit zelfde blad zelfs dat er twee aanhoudingen in de bommenzaak van Brugge gebeurd waren. Sindsdien vernamen we daarover niets meer...

Intussen heeft het gerechtelijk onderzoek zo goed als zeker uitgemaakt dat er slechts één brandhaard was. Dat wijst al veel minder op brandstichting. Meer en meer blijkt dat de grootwarenhuizen zelf dankbaar voedsel voor het vuur zijn en het totaal gemis aan brandbeveiliging — de luttele maatregelen die wel waren getroffen, de gebrekkige brandweeruitrusting en het gering aantal eigen brandweerlieden, zonder de ongeschooldheid van het personeel te vergeten, dat niet weet wat gedaan als er gevaar dreigt — verklaren de ramp ruimschoots. De grote verantwoordelijken zijn de grootwarenhuizen zelf samen met onze wetgevers, die voor grondige maatregelen nooit tijd gehad hebben. Wel om hun pree op te strijken.

J.D.M., St. Genesius-Rode.

ZUIVER NEDERLANDS

Als lezer van uw weekblad, nr 22 d.d. 3.6, neem ik de vrijheid u te bezweren franse en engelse woorden te weren, daar waar er een juist nederlands woord bestaat ; of een nederlands woord of term te zoeken desnoods te maken, daar waar er geen bestaat. Ik neem zelfs dat dit u minder kwalijk zou genomen worden daar waar u schrijft o.m. over « honneurs », « hidden persuasion », explozieve benzine (steeds ontplofbaar), konsekwenties, blizzard, de hele zaal was in clair-obscur gehuld, understatement, enz.

Verder in het blad nog : élan, establishment, enz.

De redaktie zou moeten weten dat de Vlamingen « WIJ » lezen niet alleen om politieke beweegredenen, maar ook om een goed en zuider nederlands te lezen. Indien in een franse krant zoveel nederlandse en engelse woorden neergepend werden, zou de steller ervan zeer vlug zijn pen mogen opbergen.

« WIJ » moet volks en vlaams zijn en tot mijn spijt en verbazing, zie ik « WIJ » met hetzelfde euvel behept als de meeste vlaamse dagbladen, radio- en T.V.-mensen, n.l. een onverantwoord gebruik van bastaardwoorden. Het woord van de dag enquête ontbrak er nog aan. Ik ben ervan overtuigd dat indien u een onderzoek hieromtrent onder uw lezers zoudt instellen, er een overgrote meerderheid mijn mening zou delen. U kunt onze taal dienen of anders ze belachelijk maken. Als u zo voortgaat de nederlandse taal af te takelen, zullen steeds meer Vlamingen overschakelen naar het frans en dit in alle takken van het openbaar leven, waar er een schrijnend tekort is aan nederlandse woorden. Indien u strijdt voor vlaamse onafhankelijkheid, mag de nederlandse taal niet langer in de klauwen van de franse bastaardwoorden gekneld blijven.

J.B., Kraainem.

THE SHEPHERDS

De redaktie pleit voor vrijheid van haar medewerkers inzake beoordeling van sommige feiten. Ik kan mij daarmee akkoord verklaren op voorwaarde dat de diverse opvattingen niet te erg uiteenlopen, want dan zou er geen lijn meer in het blad steken. Maar zoals ik sinds jaren zie bestaat daarvoor in « WIJ » geen gevaar.

M.i. zijn de Shepherds goed voor het kleine scherm of op een betrekkelijk klein podium. In het grote sportpaleis zaten ze verloren. Overigens staat Valeer Portier er blijkens een vraaggesprek in De Post op, dat de modernizering van het zangfeest zal doorgaan, omdat hij wenst dat ons zangfeest de massa zou blijven lokken. De kwestie is nu : welke modernizering juist ?

Een nog groter kieskeurigheid en selektie dringt zich alleszins op, wil men het zangfeest voor verwatering behoeden.

S.P., Deurne.

PENSIOENEN

Wanneer we de pensioenen nader bekijken, dan zien we dat er een verschil bestaat tussen arbeider, bediende of zelfstandige.

Nemen we als voorbeeld een arbeider die om den brode vorst, regen en wind getrotseerd heeft, tegenover een bediende die zich knusjes op een kantoor onledig hield met zogenaamde intellektuele arbeid. De eerste zal minder pensioen ontvangen dan de tweede. De ene is nu eenmaal bediende, de andere niet. Wie zal er best de dokter kunnen missen ? De kromgewerkte, aan reuma lijdende arbeider, of de flukse nog niet versleten bediende ? Wie van de twee zal buiten het pensioen nog kunnen bijverdienen ? De arbeider is niet meer degene die men vroeger zag afgebeeld op 1 mei-affiches met bollekenszakdoek om de hals. De arbeider wordt mondig en is niet meer de stakker met gelapte broek en dito jas. Gelijkheid van pensioenen dringt zich op. Laten we de pensioenen zien in het licht van de behoeften.

De gelijkschakeling van de pensioenen zou de staatsadministratie vergemakkelijken, daar elke burger van een bepaalde leeftijd dezelfde afdrage aan pensioen zou gedaan hebben.

H.J., Kontich.

VIJF GEBODEN

In het kader van de Vlaamse Aktie tegen de boze voornemens van de Raad der Brusselse burgemeesters, laat ik u ter goedkeuring geworden :

DE VIJF GEBODEN
VAN DE
VLAAMSE BRUSSELAAR

Boven al bemin uw taal,
Daarom weiger elk «onthaal»,
Want gij zijt geen vreemdeling,
Maar een evenwaardig stede-
[ling !

Gaat gij nu een winkel binnen,
Komt 'n juffer voor de pinnen,
Geef uw taal nooit af,
Zelfs als staat ze paf,
Want « Geen Vlaams geen
[centen »

Dat moet gij haar inprenten !
Schuift gij aan vóór een loket,
En valt gij op ne vieze ket,
Treed in 't krijt voor onze
[zaak,

En in uw taal tref hem raak !
Stuur uw kind naar vlaamse
[klassen,

Die voor hem het beste passen,
Daar leert het ook het frans,
En krijgt aldus de beste kans !
Ons geschil is niet beslecht,
Op gelijkstelling hebt gij recht,
Want al loopt het hier vol
[franskiljons,

Brussel is en blijft von ons !

Hiermee wens ik de Volksunie van harte veel sukses op de komende algemene vergadering alhier ter stede.

H.T., Brussel.

De redaktie draagt geen verantwoordelijkheid voor de inhoud der gepubliceerde lezersbrieven. Ze behoudt zich het recht van keuze en inkorting voor. Over de lezersrubriek wordt geen briefwisseling gevoerd.

van de redaktie

Brussel 15 juni 1967
Betr.: Onze sportpagina

Sinds enkele weken zult U, beste vriend-lezer vastgesteld hebben dat onze sportpagina veranderd is, we menen verbeterd, vlotter, aktueler en meer gericht op de menselijke aspekten van de sport. Een weekblad kan uiteraard niet als een dagblad de sport op de voet volgen en ook niet alle sporttakken bestrijken. Dat moeten wij van "WIJ" trouwens overlaten aan de gespecializeerde pers, die het meer in de sensatie slaat dan in de ernstige informatie en kommentaar. Maar kom, de zon schijnt voor iedereen en het mag niet als een verontschuldiging gelden voor een eventueel in gebreke blijven van onzentwege. Van die kap willen we dus geen lepel eten.
Ook de typisch vlaamse aspekten van de sport moeten in ons blad hun aandeel krijgen met dien verstande dat onze sportpagina in de eerste plaats de sport wil dienen. Zoals onze sportmedewerker het trouwens ergens zegt: wij van "WIJ" zullen niet nalaten de vinger op de wonde te leggen en waar het past anti-vlaamse drijverijen aan de kaak te stellen in het sportbedrijf. Maar een dergelijke gezondmaking moet in de eerste plaats van de klubs en sportverenigingen komen. Wij zijn bereid te helpen en op de nog te talrijke tekortkomingen in dit verband te wijzen. Dat is ook de rol van "WIJ" in dit opzicht zoals in algemeen verband gids te zijn. Wat denkt U daarvan, vriend-lezer?

Wij

● Te eenzijdige berichtgeving

monopolium in nieuwsmedia

(red.) Zelfs zonder dat men stelling hoeft te nemen in het konflikt in het Midden-Oosten is het de laatste weken opvallend hoe eenzijdig de westerse pers (die in ons eigen land niet uitgezonderd) de toestand, oorzaken, gevolg en ontwikkeling belicht en verslaat. Men slaagt er ook maar niet het geringst in, enige objektiviteit aan de dag te leggen en zich op een zakelijk standpunt te stellen in een aangelegenheid die nochtans nuchterheid en zakelijkheid vergt. Het sentimentalisme viert hoogtij. Vele bladen schreven in de zuiverste cup-stijl. In dit opzicht viel vooral de duitse pers op, die blijkbaar tegen heug en meug haar overdrijvingen in de andere richting tussen 1933 en 1944 wou doen vergeten door een tans even ongenuanceerde kijk en waarschijnlijk ook nog onder de indruk van het feit, dat de diplomatieke betrekkingen met sommige arabische landen kortgeleden werden verbroken omwille van zuiver kommerciële belangen. De franse pers maakte in zekere zin een uitzondering. Het is zelfs opvallend dat in een paar vooraanstaande parijse bladen, joodse auteurs een objektief standpunt poogden in te nemen en niet meededen aan de hoera-stijl van hun konfraters.

Eens te meer stellen we vast hoe weinig kritische zin de meeste bladen hebben. Men verwijt terecht aan de kommunistische pers haar gestroomlijnde berichtgeving en kommentaar. Doch is het in het Westen veel beter met de pers gesteld, afgezien van de « beeldekens » en de tipografische vernieuwing die het krantenbeeld aantrekkelijker maakt dan dit van Oost-Europa? In het konflikt in het Midden Oosten hoeft men zich echter nog minder over deze stroomlijn van de westerse berichtgeving te verbazen dan in andere gevallen, als men weet dat in de westerse nieuwsmedia in niet geringe mate door een van de bij het konflikt betrokken partijen een vinger in de pap wordt gehouden.

Zo vervalt men begrijpelijkerwijze licht in een propagandistische toon, met een overvloed aan details waaruit een imago van onoverwinnelijkheid, ubermenschlichkeit en onfeilbaarheid ontstaat.

Dat onze pers niet in staat is de zwart-wit-overdrijvingen te verteren en enige kritische zin aan de dag te leggen, pleit uiteindelijk niet voor de door haar beroepskringen zo vaak opgehemelde en beklemtoonde onafhankelijkheid en vrijheid. Is het dan te verwonderen dat ook de politici zonder regeringsverantwoordelijkheid in ons land onder de indruk van deze gestroomlijnde berichtgeving, die aan een ophemeling gelijkt, in de zelfde richting ontsporen en zich aan sentimentele overdrijvingen te buiten gingen die in absolute tegenspraak staan met hun faam en hun verleden?

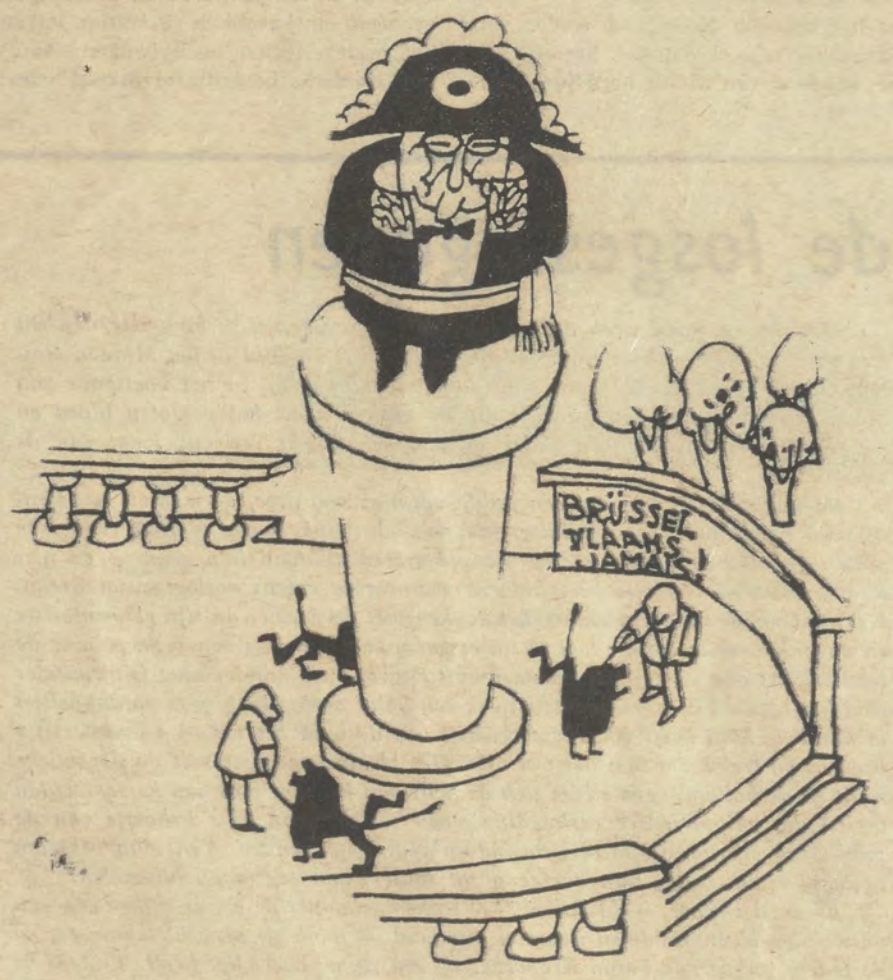

beroepsHALVE bekeken

Dat het parlement op halve of 1/4 kracht werkt bleek de voorbije dagen niet duidelijker dan uit de snel aangroeiende reeks interpellaties waardoor de parlementsleden hun kwaad humeur botvieren op « weerloze » ministers, die er doorgaans geen al te knap figuur bij slaan en zich verschuilen achter administratieve droogheid. Dat daarmee het peil van de parlementaire welsprekendheid niet de hoogte ingaat ligt voor de hand. De grote tijd van deze welsprekendheid ligt trouwens al lang achter de rug. Dat was nog de tijd van... priester Daens, die zelf geen elokwente hoogvlieger was doch tegenover de hooghartige en onkristelijke woordenvloed van Woeste zijn eerlijke sociale bekommernis stelde. Wie zal van zijn latere parlementaire kollega's even op 14 juni, sterfdatum van deze sociale voortrekker in Vlaanderen nu 60 jaar geleden, nog aan hem gedacht hebben ? Behalve de VU-mensen en de weinige vlaams-sociaal-bewusten, ook niet de ACV-rangen, onrechtstreekse erfgenamen van de man die voor de kristen-socialen in illo tempore de kastanjes uit het vuur haalde en met ondank en smaad overladen werd. Het ACV heeft trouwens geen vlaamse traditie en geen vlaams reflex, het duldt zelfs dat een van zijn waalse entrenus, Michel om hem niet te noemen, de taalkommissie saboteert en het sluitstuk van de taalwetgeving van 1963 in het gedrang brengt. Met de kommissie Renard staat of valt inderdaad de zgn. CVP-overwinning van Hertoginnedal. Het begint er lelijk naar uit te zien, dat deze pyrrus-overwinning vrij spoedig als nederlaag voor de CVP zal moeten erkend worden, vooral met een « vlaamse partijvleugel » die niet eens in staat is de nationale partijleiding tot optreden te dwingen tegen een waalse kristelijke minderheid, die uit anti-vlaamsheid desnoods met de duivel een pakt zal sluiten en dan natuurlijk de in andere tijden en bij andere gelegenheden zo vaak ingeroepen « kristelijke solidariteit » volledig op zak zal steken...

Het antwoord op al die uitdagingen, dezerties (ook bij de vlaamse socialisten, die een steeds mizerabeler indruk laten) moet natuurlijk eens te meer van de Volksunie komen. We zijn er zeker van dat heden zaterdag de vlaamse gong in Brussel zal weerklinken, niet met rouwmoedige Magdalenaklanken, doch met zelfzekere bazuinstoten van strijdwil : wij laten Brussel niet los ! En we zullen desnoods de Verrokens en Van Eyndes bij de nek grijpen en met de neus op de kern van het probleem duwen.

Terwijl het parlement zijn bestaan poogt te bewijzen met spiegelgevechten en zijn « werktijd » rekt tot aan de verloftijd, zijn we getuige van de inspanningen der waalse gemeenschap om Anglo-Germain kunstmatig en ten koste van de vlaamse gemeenschap in leven te houden. Men bedrijft hier ekonomie met a-ekonomische maatstaven en om zuiver politieke motieven. Doch meteen stellen we te Burcht nogmaals vast hoe een brutaal liberalistisch kapitalisme — dat te Brussel in de huidige regering zijn politieke uitdrukking vond — 615 mensen de straat opgooit, dubbel zoveel als te La Louvière. Aanstaande maandag zullen te Gent, textielpatroons en arbeiders (vroeger tegenstanders) gezamenlijk protesteren tegen de laksheid van de regering in de textielsektor. Van Offelen, de slappeling bij uitstek, heeft nog niets ondernomen tegen de dumpingspraktijken van sommige ontwikkelingslanden en van hem en zijn departement gaat ook niet het minste initiatief uit tot reorganizazie van onze textielnijverheid. De krizis is nochtans onloochenbaar en de bedrijfssluitingen volgen mekaar in steeds hoger tempo op. Hier voltrekt zich een ander Zwartbergdrama in een geruisloze stijl. De stijl van de 19e eeuw onder het regime van een stel pronkhanen, die zich voor stijldragers der 21e eeuw namen.

De hamsteraars zijn er intussen aan voor hun moeite en de het hoofd koel houdende regering eveneens : er ging van haar niet de minste richtlijn uit. Ook deze kleurpartijenregering van de oude stempel met het tans vol gaten zittende nieuw uithangbord weet niet dat regeren vooruitzien is. Voor de zoveelste keer wijzigde de « vooruitziende » nu weer de rijkstekorten : 2 miljard in 1967, 5 miljard in 1968. Wie gelooft dat nog ?

Wie evenmin kan cijferen zijn de vakbonden. De definitieve uitslagen van de sociale verkiezingen wijzen op geringe schommelingen, al is het zo dat er onder de jonge arbeiders en bij de bedienden wel verschuivingen zijn gebeurd, doch dan weer niet zo groot, dat men van een algemene verschuiving kan spreken. Zelfs de liberale vakbond van « keizer Colle » schijnt nog niet zo erg onder de sabotage en de Pourquoi-Pas-offensieven geleden te hebben als verwacht. Waarmee meteen is bewezen dat het belgisch sindikalisme al even vastgelopen is als de politieke partijen waarvan ze de verlengstukken en de geldschieters zijn. Men kan praten over een sociale hèrdenking zoveel men wil, in de praktijk komt daarvan voorlopig weinig terecht. Alle aandacht zal nu in de kringen van de twee grote vakbonden naar de opvolging van Cool en Major gaan, die zich zelf hebben overleefd en van wie de laatste jaren niet de minste vernieuwing of aanpassing is uitgegaan. En welke twee leidende personen ook verklaren waarom zowel het ACV als het ABVV de vlaamse trein blijven missen en als sindikale machten, met zeer grote aanhang in Vlaanderen, niet het geringste ondernemen om de specifiek vlaamse sociaal-ekonomische problematiek tot gelding te brengen in het unitair en in het zich steeds sterker aftekenend federaal bestel. Vooral in deze specifieke optiek missen beide grote vakbonden elke aansluiting op de toekomst.

Er is ook een gedachtenwisseling gaande nopens Straatsburg. We hebben er vorige week al op gewezen dat de regering verveeld is met de houding die ze ter zake van de hernieuwing van de belgische verbintenis inzake de europese verklaring van de rechten van de mens moet aannemen. De taalklacht van een frankofone rassistische minderheid heeft Brussel in een lastig parket gebracht. Ook deze week beraadde de regering zich over het geval, het zal wel weer een halfslachtige houding worden.

De « priorité pour la Wallonie » heeft zich ten slotte reeds ingeburgerd in de geesten van de Wetstraat. Het terrein voor deze inburgering kon slechts zo gunstig zijn. De komende maanden zullen bewijzen dat het unitaire België niets heeft geleerd. Ze zullen echter ook tonen dat er iets is veranderd in de geesten van de opinie makende Vlamingen, die de klassieke waalse pilletjes niet meer slikken. Hoe eerder de indigestie zal optreden, hoe liever !

P.D.

● A.V.W.-W.V.A.

ekonomisch waals geknoei

(mvdb) Eerst luidde het : voorrang voor de Borinage. Later werd het voorrang voor Wallonië; nog later eiste men absolute voorrang voor Wallonië, en sedert de Germain-Anglo zaak is daar nog « voorrang voor het Centrum » bijgekomen. Wie heeft er zijn voorrang nog niet? In Wallonië altans, want voor Vlaanderen is dat niet nodig : de Vlamingen zijn immers gewoon aan permanente werkloosheid, pendelarbeid en fabriekssluitingen. Hebt ge ook gelezen dat er sedert de oorlog in Vlaanderen alleen reeds meer dan zestig textielfabrieken hun deuren gesloten hebben? Voor de Walen is dat allemaal bijzaak : « d'abour mi, pwi ti » zegt de Borain (eerst ik, en dan gij).

Het is begonnen met de Route de Wallonie. Voor enkele jaren was een waals volksvertegenwoordiger verontwaardigd omdat voor de verwezenlijking van de E 3 een interkommunale was opgericht, want het is geweten dat het partikuliere initiatief veel efficiënter werkt dan een overheidsonderneming, en zodoende zou de E 3 nog kunnen klaar komen voor de sakrosante waalse autoweg, wat voor het waalse egoïsme een zware slag zou zijn. Nog onlangs werd de minister van Openbare werken om de verzekering verzocht, dat de laatste kilometer van de Route de Wallonie wel zou voltooid zijn voor de laatste kilometer van de E 3 ! Maar waarom nemen zij dan zelf niet het initiatief om ook een interkommunale op te richten?

En nu gaan er aan waalse zijde reeds stemmen op, dat de Walen tenslotte toch

(Vervolg blz. 4)

(Vervolg van blz. 3)

meer belang hebben bij Noord-Zuidverbindingen, zoals Bergen-Brussel, Namen-Brussel en Luik-Brussel ! Verre van ons het nut van die wegen te betwisten, maar wij klagen alleen het feit aan dat zij pas tot de vaststelling zijn gekomen dat de verbinding met Antwerpen voor hen van het grootste nut is, nadat zij eerst miljarden uit de staatskas hebben gepompt om een louter prestige-weg te financieren, die in « la France » dreigt dood te lopen !.

Het wil ons echter voorkomen, dat al die waalse eisen om voorrang heel wat sterker zouden staan, indien zij ernstig naar voren werden gebracht en met nauwkeurige cijfers werden gestaafd. Een voorbeeld van de lichtzinnigheid waarmede aan waalse zijde met cijfers wordt gegoocheld is op 23 mei jl. in de Kamer geleverd bij gelegenheid van de interpellaties over de zaak Germain-Anglo. De Waal Moreau haalde het geval aan van een pers, die 50 miljoen zou gekost hebben, en waarmede slechts één enkele bestelling ten bedrage van 50 duizend frank werd uitgevoerd, maar na hem gaf de Waal Hurez aan diezelfde machine een waarde van 23 miljoen frank ! Een klein verschil ! Onthouden wij daaruit enkel dat die zaak wel aarts-slecht moet beheerd geweest zijn, maar met welk recht doet men een beroep op Vlaanderen om de financiële gevolgen van dit wanbeheer te helpen dekken ?

Het tekort van de Germain-Anglo zou 220 miljoen bedragen, en eerste-minister Van den Boeynants verklaarde dat die zaak het Rijk reeds 94 miljoen kost. De regering heeft namelijk besloten de vergoeding voor afdankingsaanzegging, die aan de arbeiders en bedienden niet kon worden uitgekeerd, zelf te bekostigen. Om de zaak vlot te houden zou door de Nationale Spoorwegmaatschappij (die zelf al met een jaarlijks miljardendeficit worstelt), in het raam van haar modernizeringsprogram een bestelling van 600 bijkomende wagons worden gedaan. Maar dan stelt zich de vraag : is dat wel ekonomisch verantwoord ? Ofwel heeft de NMBS dit materiaal absoluut onmiddellijk nodig, ofwel niet. In de veronderstelling dat met de bestelling van dit materieel wordt vooruitgelopen op latere behoeften, wat dan nadat die bestelling zal zijn uitgevoerd ? Dan zal men toch weer voor een vakkuum komen te staan, en tenslotte zou dit voor de Germain-Anglo slechts uitstel van exekutie betekenen, en dan nog wel ten nadele van de andere soortgelijke waalse ondernemingen, die via een openbare aanbesteding zouden kunnen aanspraak maken op een gedeelte van de bestelling.

En om te eindigen in de zin van de aanhef van deze bijdrage nog een passus uit de rede van het reeds genoemde kamerlid Moreau : « De voorstellen van alle waalse partijen hebben dit gemeen : zij eisen voorrang voor Wallonië, en het voeren van een specifiek Waalse politiek ».

Met andere woorden : A.V.W. - W.V.A. of voluit gezegd : « Alles voor Wallonië, en Wallonië vóór alles » !

De vraag is maar of de Vlamingen (55 t. h. van 's lands bevolking) er in zullen toestemmen dat hun belangen ondergeschikt blijven aan die van de Walen (33 t. h. van de bevolking) ? Hier past m.i. als antwoord enkel het vers van René de Clercq : « Regeling, Regeling, Werk van duur — Weg met de voogden : Zelfbestuur ».

● **Den Haag onvoorzichtig**

anti-nederlandse sankties

(h. van altena) Maandagmorgen werden vele Nederlanders onaangenaam verrast als ze hun krant bekeken : er werd melding gemaakt van de eerste sankties van een Arabisch land tegen nederlandse firma's : de bezittingen van drie belangrijke nederlandse ondernemingen — Unilever, Shell en Compagnie des Pétroles d'Algérie — waren door de Algerijnse regering onder sekwester gesteld.

Aanvankelijk hadden de Nederlanders gemeend dat de verslagen Arabieren uitsluitend tegen de angelsaksische landen maatregelen zouden nemen. In de eerste berichten waarin arabische petroleumvoortbrengende staten opschorsing van de leveringen meldden, werd immers van Nederland geen gewag gemaakt.

Het blijkt nu dat de Arabieren toch opgemerkt hebben dat de nederlandse regering anti-arabische en pro-israëlische verklaringen afgelegd en houdingen aangenomen heeft die radikaler uitvielen dan die van andere westerse regeringen.

Dat het officiële Nederland verder van de neutraliteit afweek dan b.v. het officiële België, bleek al van als in hetzelfde T.V.-programma achtereenvolgens eerste-minister Van den Boeynants en minister van buitenlandse zaken Luns aan het woord kwamen. Benevens het grote verschil in taalvaardigheid — hoe stuntelig spreekt Van den Boeynants beide « nationale » talen — was ook de inhoud niet gelijk. Luns zette zijn anti-arabische en pro-israëlische gevoelens schril in de verf en vermeldde Israël met name. Van den Boeynants liet ook blijken naar welk land zijn sympatie ging, maar terminologisch bleef hij neutraal.

Zo is het vorige week verder gegaan. Het officiële Nederland wentelde zich in een orgie van pro-joodse en anti-arabische gevoelens. In België waren de beroepspolitici eveneens anti-arabisch. Privatim staken ze dat onder stoelen noch banken. Aan een anti-arabische betoging te Brussel nam het puik der drie traditionele partijen deel. Maar ambtelijk bleven Van den Boeynants en Harmel in het vage.

Waarschijnlijk hebben de belgische ministers meer aandacht besteed aan het gevaar waaraan de belgische bezittingen in arabische landen kunnen blootgesteld zijn. Nu zijn die goederen ook bedreigd, maar België is geen haantje te voren in de projoodse westerse symfonie geweest. Nederland wél.

Ook Frankrijk zal o.i. voordeel halen uit zijn meer neutrale houding. Het zou ons niet verbazen indien franse petroleum — en andere belangen voortaan een bevoorrechte pozitie in de arabische wereld zullen heroveren. De houding van de Gaulle werd ook door zulke overwegingen ingegeven, al is zijn eerste-minister Pompidou dan ook een direkteur van Rothschild.

de losgeslagenen

Het was verleden week de « Week der Losgeslagenen ». Losgeslagenen uit hun gewone doen en hun grauw alledagje door het konflikt in het Midden Oosten. Overgeleverd aan de passies die het hoogst oplaaien in het voetspoor van Mars. Meegesleept in een psichoze die de oorlog, naast het vergoten bloed en de gestorte tranen, nog een ander onmenselijk aspekt verleent : dat van de waanzin.

De waanzin (zij het dan een milde vorm ervan) dreef de mensen met tienduizenden en nog eens tienduizenden naar de winkels om er hun centen te gaan vergooien aan het miezerige hoopje vreten waaraan hun geest — en niet hun lichaam — behoefte heeft telkens wanneer er ergens oorlogsgevaar dreigt. Het egoïsme, de buikmentaliteit, het denken met de darmen in zijn elementairste en ongenietbaarste vorm : laat ik nu es gauw voor de neus van mijn gebuur de laatste liters olie uit een winkel naar huis sleuren; wie minder vlug is of minder geld heeft, kan lekker barsten terwijl ik een halve oorlog lang mijn aardappeltjes in olie bak. Men heeft voor deze oerdrift van de buik het woord « hamsteren » bedacht en treffender kon het wel niet. Het kleine knaagdier met de simpatieke snuit en de bolle wangen sleurt zich de helft van het jaar moe aan karrevrachten vreten die buiten iedere verhouding staan tot de werkelijke behoefte van de mini-maag en die, netjes opgestapeld in vlug gegraven en even vlug vergeten opslagplaatsen, rustig hun overgang tot louter mest tegemoetschimmelen.

Er werd zowaar — en vooral ! — suiker gehamsterd. Nu is suiker één van de weinige levensmiddelen waarvan ons land — dank zij onze bietebouwers en de tedere zorgen van baron Kronacker — een ruim overschot heeft. Tijdens de jongste wereldoorlog was het rantsoen suiker in ons land — hoe klein ook op zichzelf — ongeveer het hoogste van heel Europa en zelfs de bezetters maakten mistroostige vergelijkingen tussen hoeveelheid Zucker op Mutti's bon daheim en dat wat de Belgen zich tussen de suikergrage kiezen konden stoppen. Om je maar te zeggen : een algemene histerie in het teken van een al bijna even algemeen egoïsme dat in al zijn suikeren ergerlijkheid nog belachelijk aandeed.

Al de dingen die de gemiddelde Belg in de voorbije dagen zo uitbundig bij de Israëli's bewonderde — de discipline van een heel volk, de onthechting, het zich-zelf-uitschakelen voor het algemeen belang, het offeren voor de gemeenschap — lapte hij lekker aan zijn laars in zijn eigen vreetgrage landje : vanop een baal suiker en in de zoete wetenschap dat hij twintig liter sla-olie in de kelder had kon hij zich overleveren aan de geneugten van oorlog-in-den-televize : spannender dan een cup-wedstrijd op Wembley, ongevaarlijk van op afstand en helemààl geschikt om — nu voor de buik reeds voortreffelijk was gezorgd — de lange dagen voor de vakantie aanbreekt wat vlugger te doen gaan.Laat die Nasser maar bleren, jongens, Dajan dat is de man en schenk nog eens in moeder, want van al dat vechten in die woestijn krijgt ne mens nog dorst.

Er was de waanzin in een reeds gevaarlijker vorm : de heetgelopen geestdrift die, voor wie zin heeft voor historische reminiscenties, terug deed denken aan het Frisch-und-Fröhlichklimaat van de warme augustusdagen 1914.

En daar staan we dan, een armzalig handjevol mensdom op deze wereldkloot. We hebben de bloedgrachten van de IJzer gekend, de gasaanvallen bij Ieper, de hel van Cambrai, de moordpartij van Katyn, de gaskraan van Maidanek, de vuurgloed van Dresden en de atoombom op Hirosjima. We hebben mekaar in de pan gehakt en ontbeend om duizend en één argumenten die — zelfs wanneer ze geen schijnargumenten waren — niet opwogen tegen de zee van bloed en tranen waarin wij gebaad hebben.

Jawel, we leerden er iets uit ! We leerden betogen voor de vrede en vooral tegen wie de vrede schendt. En kijk eens hoe toevallig : we stelden vast dat « de goei » altijd voor en de slechte tegen de vrede waren. Hoe dan ook echter, eenzijdig of niet, oosters geïnspireerd of westers beleden : er werd de jongste jaren méér voor de vrede betoogd dan ooit te voren. Je kon zo langzamerhand het prettig warm gevoel rond je hart krijgen dat de mensen inderdaad iets bijgeleerd hadden.

Nou kom, vergeet het maar ! Daar heb je een oorlogje « voor een rechtvaardige zaak » (alsof niet alle oorlogen steeds voor iemand « een rechtvaardige zaak » waren), daar heb je een veldtocht waarin uw « favori » het prachtig aflapt en plots kunnen al de doden, kan het bloed en kunnen ook de tranen je niet meer zo bijster veel schelen. Als « de goei » maar winnen. En liefst in cup-stijl.

We hebben ons de ogen uitgewreven en we hebben uitgekeken naar de betogers voor vrede. Doodgewoon voor vrede, met een bordje in de hand en desnoods nog een ijsje in de andere omwille van het warm weer. We hebben ze niet gezien. Doden vallen alleen in Vietnam, niet in de Sinaï.

De betogers die de jongste dagen op straat kwamen, wilden geen vrede maar overwinning. Overwinning op mensen die ons nooit een stro in de weg hebben gelegd. Maar die — gelijk in iedere cowboy-film — moesten fungeren als « slechten » omdat de « goei » wat meer reliëf nodig hebben.

En aan de andere kant van het IJzeren Gordijn (de mensen eten, slapen en vrijen er ook en zien hun kinderen even graag als wij de onze) waren de goei de slechten en de slechten de goei.

Zullen we het dan nooit leren?

dio Genes.

● **Met anti-vlaamse top**

sparen: vlaamse aangelegenheid

(h. van altena) De Algemene Spaar- en Lijfrentekas heeft haar meeste en haar beste klanten in Vlaanderen. Wat niet zeggen wil dat ook in de direktie en bij de verdeling van de door de Algemene Spaar- en Lijfrentekas verstrekte kredieten de Vlamingen hun evenredig deel bekomen. Integendeel...

Ook de partikuliere spaarmaatschappijen bloeien het meest in Vlaanderen. We zullen er niet eens een taaie statistiek bijsleuren. Dat is niet nodig. Het volstaat na te gaan hoe de « Vakgroep Private Spaarkassen » samengesteld is.

In die vakgroep zijn de meeste en de belangrijkste privé-spaarkassen van het land aangesloten. Volgens het pas verschenen jaarverslag telde de vakgroep in 1966 35 leden. Daarvan waren er dertien te Brussel gevestigd, vijf in Wallonië en zeventien in Vlaanderen. Van die zeventien zijn er twaalf antwerpse maatschappijen.

Men dient er aan toe te voegen dat zekere te Brussel gevestigde spaarmaatschappijen ruime spaar- en werkingsmiddelen verkrijgen van vlaamse mensen, te Brussel en op het platteland.

M.a.w. het overgrote deel van het spaartegoed dat in België volgens traditionele wegen tot stand komt — door spaar- of depozitoboekjes en kasbons — ontstaat in Vlaanderen.

We kunnen er ons in zekere mate over verheugen. In zover het aantoont dat de spaarzin bij ons volk niet afsterft. Maar daartegenover staat dat die spaarmiddelen veelal beheerd worden door on-vlaamse of zelfs anti-vlaamse kapitalisten, of altans aangewend worden op een wijze die veelmeer het belgische unitarisme dan Vlaanderen's ontvoogding ten goede komt.

Dat is niet op alle spaarmaatschappijen toepasselijk. Indien we niet vreesden op het publicitaire pad te verdwalen, zouden we maatschappijen kunnen opsommen die bij de vakgroep der private spaarkassen aangesloten zijn en die zeker een in ons volk geintegreerd bestaan leiden.

Tenslotte dient ook onderstreept dat spaarmiddelen die aan spaarmaatschappijen toevertrouwd worden beheerd worden volgens zeer strikte regels, zodat deze kapitalen weinig of niet bijdragen tot riziko-dragende beleggingen. Wat we niet afkeuren. De jongste wetgevende bepalingen ter zake hebben de spaarmaatschappijen de mogelijkheid geboden meer privé-obligaties in hun portefeuille op te nemen. Dat is een verbetering.

We wensen niet dat het spaarvermogen van de volksklasse — want daar vinden de private spaarmaatschappijen vooral hun klanten — zou besteed worden aan beleggingen met riziko's. Maar men kan zich een spaarwezen indenken dat te ver wegblijft van de riziko-dragende sektor, en dat is dan ook niet in alle opzichten voordelig voor de volkshuishouding.

Wij nazijn

vlaams nationaal

RICHTLIJNEN VOOR DEELNEMERS AAN MEETING TE BRUSSEL

Alle deelnemers, zowel zij die per trein — uiteraard — als per bus of personenwagen naar de meeting in de Magdalenazaal, Duquesnoystraat te Brussel komen heden namiddag 17 juni om 16 u. wordt namens de inrichters gevraagd, te verzamelen aan het Centraal Station te Brussel. Daar is parkinggelegenheid (vooral als men tijdig toekomt) genoeg. Aan het Centraal Station zullen VU-mensen van Brussel, te herkennen aan hun armband, de deelnemers wijzen hoe ze de (vlakbij liggende) Magdalenazaal kunnen bereiken. Er is dus geen probleem wanneer iedereen zijn schreden naar het Centraal Station richt.

Er wordt gevraagd zo tijdig mogelijk aanwezig te zijn, niet alleen om gemakkelijk de plaats te vinden, doch ook om een zitplaats te bemachtigen. Men verwacht inderdaad bij de 2500 deelnemers, indien niet meer.

De meeting zal verlopen als volgt 1. optreden van de Volksunieharmonie van Antwerpen, 2. rede door partijvoorziter mr. Frans Van der Elst, 3. volkszang onder leiding van Wies Pee, 4. slotrede door volksvertegenwoordiger dr. Vic Anciaux.

Weest op tijd, brengt uw geestdrift mee, wij van Brussel zorgen voor de rest!

GELUKKIGE TWEETALIGHEID

La Libre Belgique publiceert een reeks artikelen over Kameroen. Het artikel van vorige dinsdag droeg als opschrift : gelukkige tweetaligheid.

Een plaatselijk minister verklaarde immers dat men in Kameroen van meetaf Engels of Frans leert op school om een wereldtaal te kennen en dat uit de eigen plaatselijke dialekten geen kultuurtaal zich opdringt. Vanaf de kleuterschool spreken de kinderen Frans of Engels. Als men goed nadenkt laat de Libre deze minister zeggen is dit een groot voordeel. Het bespaart Kameroen het zielig konflikt dat België kent.

De Libre laat hier dus duidelijk verstaan dat de Nederlandse dialekten geen bovenbouw van een kultuurtaal verdienen en dat men in Kameroen nogal verstandiger is dan in Nederland of in Vlaanderen !

NEDERLANDS GEEN KULTUURTAAL...

Het Nederlands is geen kultuurtaal : dat is eigenlijk de grondgedachte van de franstaligen.

Een prachtige mentaliteit : dit franstalig taalimperialisme en taalracisme dat de oorzaak is dat België dreigt uiteen te scheuren. En het mooist van al is dat de klerikale huichelaars van de Libre nog net doen of de Vlamingen daarvan de schuld dragen.

Waarom verhuizen onze franstalige taalracisten niet naar Kameroen ? Daar vinden ze een werkterrein en zouden ze misschien beletten dat het Engels het Frans geleidelijk verdringt.

Want er is wereldtaal en wereldtaal. Het Engels is er één, het Frans tans al praktisch niet meer en bij de volgende generatie helemaal niet meer.

KUMUL ZONDER EINDE

De heer Rijkaard De Clercq, oud-goeverneur van Antwerpen, werd onmiddellijk na zijn op pensioenstelling door de ITT-Bell Telephone naast zijn makker Spaak in dienst genomen voor de Public Relations. Mits een meer dan vette wedde.

Nu heeft de Grand Bazar dit voorbeeld gevolgd, en de oude aktivist tot beheerder aangesteld. Ook niet gratis natuurlijk. Wij zien met belangstelling uit naar volgende benoemingen.

HET VLAAMS BSP-KONGRES

Links maakt zich ongerust over het steeds opnieuw uitgesteld vlaams socialistisch kongres. Eerst voorzien voor juni, nu verschoven naar oktober, nadat de Walen in december 1966 een hielden, en een tweede aankondigingen na de vakantie.

Links zal wellicht een voorbereidende studiedag inrichten om schot in de zaak te krijgen. Misschien kan de ondervoorzitter Van Eynde in zijn herstelperiode de tijd vinden om mee te helpen aan de voorbereiding ?

VOORUITZIENDE REGERING

Nu de hamsterwoede voorbij is en sommige landgenoten voor de derde keer met een monstervoorraad opgescheept zitten, waaraan ze jarenlang zullen kunnen knagen (als de waar maar niet bedorven is) stellen we vast dat onze stijlregering niets heeft gedaan om deze « vlaag van waanzin » te voorkomen. Zoals in de brand in de Nieuwstraat (waar ze verstek maakte en de berichtgeving aan de betrokken firma overliet !) zo maakte deze anders zo TV-minded-ploeg totaal verstek. De playboys van VDB en krol De Clerq, die anders uit het kastje niet weg zijn te slaan, waren nu in geen uren in het ronde te bespeuren. Voorlichting, wijzen dat ons land geen zorgen qua bevoorrading heeft, dat het zelfs voor vele zaken producent is, kortom het onzinnige van hamsteren bij voorbaat aantonen, dat alles was zoek. VDB beperkte zich tot twee minuten hoofdschudden en vertrok dan met de noorderzon. Ons brussels « ekonomisch licht » Van Offelen (zo bezorgd om de brandschade in de Nieuwstraat, veel minder om de mensenlevens) kregen we niet eens te zien. Er was ook niets aan verloren. Maar toch : enige leiding vanwege deze regering was er niet. Blijkbaar waren haar leden ook aan het... hamsteren.

FAILLISSEMENT DER TAALWETTEN ?

De sabotage van de taalkommissie, normaal werktuig van de taalwetgeving van 1963, duurt onverminderd voort. De franstalige pers laat geen enkele gelegenheid voorbij gaan om de afschaffing van deze kommissie te bepleiten (zeer onlangs n.a.v. haar advies over Sabena). De sabotage in de kommissie zelf gaat uit van 'n lid van de waalse CVP, bovendien iemand uit de rangen van het waalse ACV (in leven gehouden met de bijdragen van de ... vlaamse ACV-ers !). Zoals de regering in de kwestie van de decentralizatie van krommen aas gebaart zo grijpt ook de centrale CVP-leiding niet in tegen de saboterende waalse CVP, die meer en meer een eigen richting uitgaat. Een blinde ziet vandaag al dat de taalwetten naar het bankroet gaan.

De branden volgen mekaar in regelmatig tempo op. Ze vallen misschien wat meer op dan vroeger sinds de ramp in de brusselse Nieuwstraat. In de petroleumhaven van Antwerpen brandde een koeltoren af, 17 miljoen fr gingen in de vlammen op. Zijn de veiligheidsmaatregelen in onze havens — waar munitie en brandbare produkten opgestapeld liggen — wel zoals het hoort ? Met die slappe regeringsantwoorden op interpellaties moet men het betwijfelen...

ARME TV...

De vlaamse TV krioelt tans van films, meestal oude al dan niet suksessen. Bij vergelijking staat in deze kwakkelzomer de waalse TV er veel beter voor. Er zijn ten minste nog een stel eigen programma's op te diepen bij eerste lezing van de programma-overzichten. De vlaamse TV is er voor de meerderheid in dit land, de waalse voor de minderheid. Maar qua programmatie is het omgekeerd : de « plat de résistance » voor de Walen, de kruimels voor de Vlamingen. Dat noemen Van Elslande, Verroken en konsoorten « kulturele autonomie ». Dat noemen wij « kultureel boerenbedrog » !

VOORRANG VOOR WALLONIE ?

Onder deze titel zal op maandag 26 juni om 22 u. de tweede TV-uitzending van de « Vlaams-nationale Gedachte en Aktie » doorgaan, gewijd aan de problemen van de Westhoek en van Limburg op sociaal en ekonomisch gebied. Iedere Vlaming stemme op die datum en dit uur zijn TV-toestel op Brussel Nederlands af. Hij zal zich dan de visu kunnen overtuigen van het holle van de waalse eisen. Hij geeft op die dag prioriteit voor de vlaams-nationale gedachte en aktie.

POLITIEKE MEDEZEGGENSCHAP VOOR DE JONGEREN ... EN P.V.V.

In februari 1966 diende kamerlid Coppieters twee wetsvoorstellen in met de bedoeling de jongeren rechtstreeks te betrekken bij het demokratisch beleid van onze samenleving.

Een eerste wetsvoorstel wil de gemeentekieswet wijzigen inzake de kiesgerechtigde leeftijd : 19 jaar i.p.v. 21 jaar.

Een tweede wetsvoorstel strekte er toe de verkiesbaarheidsleeftijd voor provincie- en gemeenteraadsleden van 25 op 21 jaar te brengen !

Op 13 juni jl. was alleen het tweede wetsvoorstel — hoewel het één geheel vormt met het eerste — aan de agenda van de kamerkommissie voor Binnenlandse Zaken gebracht.

Bij zijn verdediging betreurde Coppieters deze onlogische splitsing en betoogde dat beide wetsvoorstellen naar geest en strekking één zijn.

Hij betoogde dat zij ontsproten uit een drievoudige bekommernis : 1. de politieke gezagskrizis tekeer gaan ; 2. het politiek beleid aanpassen aan de snelle maatschappelijke evolutie ; 3. de gevaarlijke politieke onverschilligheid bestrijden.

Meer nog dan het verlagen van de kiesgerechtigde leeftijd, moet het verjongen van de verkozen gemeente- en provincieraadsleden verstarring en vervreemding voorkomen. Jonge mensen — tussen 21 en 25 jaar — moeten, met hun vernieuwde inbreng de grote problemen aanpakken waarmee thans de lokale en gewestelijke gezagsdragers worden gekonfronteerd ; ruimtelijke ordening en grondbeleid, pluralistisch kultuurbeleid, ekonomische expansie, e.d.m.

De P.V.V.-minister van binnenlandse zaken, Vanderpoorten — hierin gesteund door P.V.V.-kamerlid Paul De Clerk — wilde het wetsvoorstel Coppieters op de lange baan schuiven door volgend flauw argument : laat ons afwachten in welke zin de kommissie voor de grondwetsherziening zich zal uitspreken over de kiesgerechtigde leeftijd voor de parlementaire verkiezingen...

Coppieters had het niet moeilijk aan te tonen, dat het ministeriële voorstel niets te maken had met zijn wetsvoorstellen. Hij stelde voor zijn twee wetsvoorstellen inzake het kiesrecht voor gemeente en provincie samen opnieuw op de agenda van de kamerkommissie te brengen, ongeacht de werkzaamheden van de kommissie voor de grondwetsherziening.

De kommissie volgde de minister niet en verklaarde zich akkoord.

Afwachten naar wat de kleurpartijen volgende keer zullen vinden om deze aangelegenheid op de lange baan te schuiven. Verroken vroeg al om dokumentatie uit de andere europese landen...

Van de B.S.P. vroeg niemand het woord, maar één hunner leden beloofde het wetsvoorstel Coppieters te zullen steunen.

M.C.

Wij nazijn

vlaams nationaal

TWEE MATEN...

Vice-goeverneur Cappuyns werd spreekverbod opgelegd door de regering i.z. het brusselse vraagstuk. De brabantse vice-goeverneur somde nochtans alleen de mogelijke formules op, die gematigd en redelijk waren, doch het « ongeluk » hadden een poging te zijn, ook de Vlamingen te geven waarop ze recht hebben. Goeverneur Clerdent van Luik gaf zijn vizie ten beste op een bijeenkomst van de waalse ekonomische raad. Deze vizie was anti-vlaams en dus antinationaal tot en met. Toch werd hem geen spreekverbod opgelegd.

...TWEE GEWICHTEN

Dat is zeer velen opgevallen o.a. senator Jorissen, die daarover premier VDB heeft ondervraagd. Hij wou weten, of Clerdent nu ook spreekverbod werd opgelegd ofwel of Cappuyns nu weer mag spreken ofwel « of Clerdent mag spreken over zaken waarover Cappuyns moet zwijgen ». De eerste minister zat kennelijk om een antwoord verlegen en poogde zich uit de slag te trekken met de vaststeleling, dat de taken van beide personaliteiten niet de zelfde zijn.

Toch was hij verplicht Clerdent onrechtstreeks eraan te herinneren dat « titularissen van belangrijke funkties niet voorzichtig genoeg kunnen zijn wanneer het om kiese en omstreden aangelegenheden gaat. Indien ze er steeds om bezorgd moeten zijn buiten en boven de geschilpunten te staan, moeten ze zich des te meer op de achtergrond houden in die periodes waarin de problemen nog scherper gesteld worden ». Daarom werd een omzendbrief van 14 januari 1936 aan alle goeverneurs en arrondissementskommissarissen in herinnering gebracht.

...GEEN ROEDE VOOR CLERDENT

Dat is een onrechtstreekse blaam voor Clerdent, maar nog altijd geen spreekverbod. We stellen vast dat de klassieke ongelijkheid der Belgen nu al is uitgebreid tot op het vlak der goeverneurs ! Indien Vanden Boeynants zo aan zijn uitvinding, het taalbestand houdt, dan had hij Clerdent uitdrukkelijk tot de orde moeten roepen. Maar omdat Clerdent een volbloed Waal is en bovendien nog Luikenaar durft onze nieuwe-stijlman nr. 1 dat niet. En daarmee laat deze antivlaamse C.V.P.-regeringsleider nog eens in zijn kaarten kijken.

GEJOUW VOOR HULPIAU...

Er is vorige week en ook deze week nog nagekaart over het incident tijdens de Medische Dagen te Brussel, waar minister Hulpiau van volksgezondheid gastredenaar was en door enkele matuvus-geneesheren van Brussel, van franser tonge, uitgejouwd werd, omdat hij een kleine passus van zijn toespraak in het Nederlands hield. Dit gejouw bewijst weer eens de mentaliteit van de top-brusselaars en van sommige geneesheren, die sinds het ontstaan van hun sindikalisme sterk onder de invloed blijken te staan van zekere manieren, die niet in het savoir-vivre-boekje staan, waarmee deze mensen anders zo hoog oplopen.

...VAN ONBELEEFDE VLAMINGHATERS

Minister Hulpiau heeft onder druk van perskommentaar en — vragen in het parlement — verklaard in het vervolg niet meer te zullen spreken als hij in dit verband geen garanties krijgt. Kon hij dat niet uit zich zelf doen ? Intussen moeten we nog steeds het eerste woord van verontschuldiging van de inrichters horen. Beneden hun chirurgikale en brusselse waardigheid ? Het is triestig gesteld met deze sinjeurs die tot de elite willen behoren en zich nog onbeleefder gedragen dan de eerste beste boerekinkel.

SHOW ?...

De simpatiebetogingen voor Israël waren vorige week talrijk in het land. Te Antwerpen en te Brussel hebben kleurpartijprominenten van de gelegenheid gebruik gemaakt om zich in de kijker te spelen. Het is komisch de hh. Lefèvre, Eyskens of Spaak hun onverholen simpatie — met de nodige goedkope patos — te horen verkondigen op deze meetings en te weten, dat wanneer ze gezag zouden uitoefenen, ze in geen uren in het ronde van de manifestaties zouden te bespeuren zijn.

...EN « NEUTRALITEIT »

De vraag is dan ook of het wel met de belgische neutraliteit in het konflikt overeen te brengen was dat drie gewezen eerste ministers en andere gewezen ministers zo openlijk partij kozen. Het gaat hier niet om het principe — iedereen is vrij te zijn voor wie hij wil — doch wel om een bepaalde onverenigbaarheid van gewezen en misschien ook toekomstige ministers met de officieel afgekondigde politieke koers Of maakten de heren misschien gretig gebruik van de gelegenheid om uit de vergeethoek te geraken ? Het ruikt er verdacht naar...

De handelaars van een brussels winkelcentrum hebben nog maar eens Napoleon bovengehaald. Napoleontische souvenirs worden tentoongesteld, zoveelste bijdrage in een personenkultus, die in het frankofone Brussel de eigen kultuurarmoede moet vervangen en ook als kompensatie moet dienen, om niet te moeten spreken over het nederlands verleden van deze stad vol groteske verdringingskompleksen. Leve dus de met valse baard beplakte en in frans grenadiersuniform gestopte ledepop !...

GEEN KORDATE AANPAK...

Bijna vier weken na de ramp in de Nieuwstraat zijn voorbij en nog is men bezig met opruimingswerken. In het parlement werden drie ministers (binnenlandse zaken, arbeid en openbare werken) geinterpelleerd maar uit hun antwoorden is niet gebleken dat de regering beseft hoe dringend nodig een nationaal reglement voor veiligheid is. Ook niet dat dringend moet uitgezien worden naar intergemeentelijke samenwerking indien niet samenvoeging van brandweerkorpsen. De ministers hebben een opsomming gegeven van de maatregelen die zouden kunnen getroffen worden, doch hebben angstvallig vermeden in een bevestigende toon te spreken. Het was al voorwaardelijke wijs die de klok sloeg.

...DOOR AARZELENDE REGERING

Dit laat ons vrezen dat men ondanks de meer dan 300 doden niet van plan is er werkelijk vaart achter te zetten. Om maar te zwijgen van de intergemeentelijke poespas in het brusselse zelf. Slechts omdat muren op instorten staan werd de Nieuwstraat opnieuw gesloten voor het verkeer. Wanneer wordt in gans deze wijk het verkeer verboden ? Zoals het in een echt winkelcentrum maar normaal is !

VLAAMS-WAALSE BOTSING IN DE SENAAT

Verscheidene lezers vroegen ons, of we het incident tussen senator Jorissen en zijn franskiljonse kollega Baltus tijdens de zitting van 25 mei jl. niet woordelijk konden weergeven, omdat de kranten dit incident niet juist hebben weergegeven. Hierna geven we een uittreksel van het officieel verslag. Het gaat om een diskussie over de Voerstreek. Baltus, hoewel geboren Vlaming — platdietse streek — sprak Frans.

Baltus. — Ik stel er prijs op te zeggen dat hij (Jorissen) niet veel verbeelding nodig had om zijn amendement op te stellen. Voor hem in 1940 hebben de nazi-duitsers precies het zelfde gedaan (applaus op de PVV-banken).

Jorissen. — Het is niet waar, de Duitsers hebben die streek niet bij Limburg aangehecht !

Baltus. — ...en ze hebben ook teruggegrepen naar het oude regime om het te doen (samenspraken — tumult — de voorzitter hamert).

Jorissen. — Dat is niet waar ! Ze hebben die streek niet bij het bisdom Hasselt gevoegd, mijnheer Baltus. Ik verzet er mij tegen dat U mensen ginder probeert te terrorizeren met Uw goedkoop patriotisme. U hebt mij geen enkel verwijt toe te sturen. Er is geen enkele reden om met schijnbaar patriotische argumenten de ganse bevolking ginder onder druk te zetten. Het is een schande dàt belgisch patriotisme te noemen !

Voorzitter. — Het is een schande zo te onderbreken (de voorzitter hamert).

Jorissen. — U kan de mensen daar imponeren, mijnheer Baltus, maar mij imponeert U niet !

Voorzitter. — Mijnheer Jorissen U hebt het woord niet !

De Boodt. — Het is een uitdagende taal die de heer Baltus voerde.

Baltus. — Heb ik dan het recht niet te zeggen wat ik heb gezegd (nieuwe samenspraken — de voorzitter hamert — de h. Jorissen spreekt in het lawaai — tumult).

Jorissen. — U zou beschaamd moeten wezen.

Sledsens. — Mijnheer Baltus, U zult toch een onderscheid willen maken tussen...

Jorissen. — Er zijn mensen die senator zijn, maar... (de voorzitter hamert — samenspraken).

Voorzitter. — Stilte mijne heren !

Jorissen. — Men moet de senaat zo'n foefjes niet wijsmaken. Het is of alleen de Walen hebben hier het recht van spreken. Imperialisten zijn het, zij doen precies hetzelfde als de Duitsers, grondgebied veroveren dat niet van hen is. Wij doen dat niet ! (De voorzitter hamert).

Voorzitter. — Alst U blieft mijn heren, ik wil slechts zeggen dat bij aanhoudende en zo scherpe onderbrekingen ik de zitting zal heffen (Jorissen onderbreekt opnieuw).

Ballet. — Mijnheer de voorzitter de argumenten van de h. Baltus geven toch aanleiding tot dergelijke taal.

Jorissen. — U had tussenbeide moeten komen toen de h. Baltus zoiets zei, mijnheer de voorzitter.

Voorzitter. — Mijnheer Jorissen als U zo doorgaat zal ik U tot de orde moeten roepen.

Jorissen. — Dat mag U gerust doen, mijnheer de voorzittre, maar U hadt daarnet moeten protesteren.

Voorzitter. — Ik verzoek U het gezag van de voorzitter te eerbiedigen, mijnheer Jorissen. Dat is een van de elementairste rechten van ons parlementair stelsel.

Tot zover dit uittreksel, waarbij nog dient gezegd, dat voorzitter Struye verplicht was, Baltus er op te wijzen, dat dergelijke taal ongepast is. Hij zei o.m. « Spreek daarover niet meer M. Baltus. Het is nutteloos en voegt niets toe aan de stem die U gaat uitbrengen ». De h. Baltus droop meteen af. Het incident had grote indruk gemaakt en heeft andermaal bewezen dat VU-parlementsleden in tegenstelling met de andere vlaamse parlementsleden tegenover de agressieve uitschieters van sommige waalse en brusselse parlementsleden krachtig en doeltreffend van zich af weten te bijten.

GERMAIN ANGLO SLUIT NIET

De kordate bezetting van de fabriek Germain Anglo te La Louvière heeft vruchten afgeworpen : van de 400 schuldeisers waren er vrijdag 299 opgekomen ter rechtbank van koophandel van Bergen om er de voorstellen van de firma te aanhoren. Op 299 hebben 298 schuldeisers deze voorstellen aanvaard, ook omdat ze door een garantie van de regering gedekt zijn. Premier Vanden Boeynants had zich inderdaad op een zondag de moeite getroost de stakende en bezettende arbeiders te gaan toespreken en hun de verzekering gegeven dat de regering bestellingen zou plaatsen ten einde het verliesmakend bedrijf er weer bovenop te helpen.

Het waals verzet — want de arbeiders werden door gans de waalse opinie zonder onderscheid gesteund — heeft dus rezultaat opgeleverd. Dit valt des te meer op daar kortgeleden de zinkfabriek te Rotem zonder veel officiële belangstelling haar deuren moest sluiten en we dinsdag te Burcht voor een komplete verrassing stonden met het bericht van de sluiting van de « Laminoirs de l'Escaut » te Burcht. Opnieuw : twee maten en twee gewichten.

LIMBURG ONTDEKT

De CVP blijft Limburg ontdekken. Ook deze week wordt geschermd en gezwaaid met het « nationaal Limburgprogramma van de CVP » en de sinds zolang door de VU getrokken konkluzie (maar dit aspekt verzwijgt men), « dat de afbakening der prioriteiten dient te gebeuren in het kader van een nationaal ekonomisch expansieprogramma », welk programma ook taktisch moet gebruikt worden tegenover de EEG in verband met de leningsaanvraag van 1 miljard. Zou de CVP soms gewaar worden dat ze sinds Zwartberg met haar modderfiguur en het stelselmatig hameren van de VU op de limburgse ekonomische nood snel terrein heeft verloren ? Of ziet ze nu al het spookbeeld van een elektorale verschuiving opdagen ? Al dat laat geprogrammeer zal niet veel uithalen nu de sluiting van andere mijnen zoveel als vaststaat en de rekonversie niet van de grond geraakt. Het zou wel eens kunnen dat de CVP-overheersing van Limburg bij een volgende verkiezing overstag gaat.

SCHOOLGEKIBBEL

De « aanpassing » van het schoolpakt heeft al geruime tijd aanleiding tot wrijving tussen de « schoolpaktvaders ». De BSP, die niet goed weet op welk oppozitiebeen te dansen en wier pensioenlied voorlopig is uitgezongen (want een konkreet saneringsvoorstel heeft de partij van Collard ook niet naar voor gebracht) bestijgt nu het strijdros tegen de CVP, die ze ervan verdenkt, enkele honderden miljoenen van het voor de rijksscholen voorziene krediet te willen afschuimen. Sommige katolieke bladen hadden inderdaad laten verstaan dat op de 2 miljard 168 miljoen voor verbouwing van rijksscholen er wel een paar honderd miljoen voor de vrije scholen zouden mogen afvallen. Dat is bij de B.S.P. in slechte aarde gevallen en de toon in hun publikaties is gestegen.

De kwestie is nog altijd te weten, wat er bedoeld is met minimum en maximum in de « balance of power » tussen officiële en vrije scholen. Na jaren toepassing van het schoolpakt weet men nog altijd niet datgene, wat men van meetaf zeer duidelijk had moeten stellen. Een schooloorlog zien we er intussen nog niet van komen.

De Grote Prijs van Brussel werd te Watermaal-Bosvoorde betwist in een sfeer van « ancienne Belgique ». De ene week ontvangt de brusselse magistraat een woestijnvorst met 18e eeuwse pruiken, de andere week komt « la capitale » voor de pinnen met ouderwetse wagenwielhoeden en crinoline. Een muf zaakje als U het ons vraagt...

SOCIALISTISCHE LOGIKA

Wie tegenover een socialist durft beweren dat Tito evenveel diktator is als Franco hoort zich uitschelden voor reaktionair. Nu de socialisten overlopen van simpatie voor Israël is Nasser de zondebok. Als men dan zegt, dat Nasser een boezemvriend van Tito is, dan staan onze socialisten met de mond vol tanden. Mischien zal hun liefde voor Tito ietwat afkoelen naarmate de zuidslavische diktator steeds meer anti-Israël-zetten op het diplomatiek schaakbord doet. Hoewel een dergelijke veronderstelling slechts kan steunen op een onderschatting van de socialistische lenigheid en rekbaarheid...

EKONOMISCHE KONCENTRATIE...

Het bestuurkomitee van de Ekonomische Raad voor Vlaanderen onderzocht de wetsvoorstellen van diverse parlementsleden w.o. dat van onze voorzitter mr. F. Van der Elst, strekkende tot vestiging van de maatschappelijke zetel van de handelsvennootschappen in de gemeente, de agglomeratie of het bestuurlijk arrondissement waar zich de exploitatiezetel van het bedrijf bevindt. Dit wetsvoorstel wil een einde maken aan de overdreven ekonomische machtskoncentratie te Brussel, die meteen aan deze stad ook een te grote politieke macht toekent en die een wanverhouding t.a.v. de volksgemeenschappen veroorzaakt, een verschijnsel dat we waarlijk niet nader moeten toelichten.

...GUNSTIG VOOR VLAANDEREN

De E.R.V. stelde nogmaals vast dat het nagestreefde doel van deze wetsvoorstellen een gunstige weerslag kan hebben op de verdere ekonomische expansie van Vlaanderen. De raad drukte de wens uit dat binnen afzienbare tijd het vraagstuk door de wetgevende macht in behandeling zou genomen worden. De wetgevende macht neemt echter zijn tijd en we hebben de indruk dat de kwestie bewust op de lange baan geschoven wordt, wooral nu Brussel zo graag het initiatief in handen zou willen houden in de strijd die zich om het toekomstig statuut van de hoofdstad aftekent en waarbij Brussel, zelfs in een pseudo-federaal bestel voor als na op de wip zou willen blijven zitten, vooral ten nadele van Vlaanderen. Het ligt voor de hand dat de door het voorstel Van der Elst beoogde dekoncentratie een verzwakking van de overdreven brusselse macht betekent en dat de heren deze verzwakking vooral nu niet wensen te zien gebeuren. Moeten dan werkelijk alle redelijke oplossingen geofferd worden op het altaar der brusselse machtswellust ? En laat ook het belgisch parlement zich de wet voorschrijven, meer bepaald de vlaamse CVP en BSP-frakties ?

ONWEERSTAANBAAR

Telkens een paar honderd leden of medestanders van de PLP — ook wel PVV genoemd — ergens bijeenkomen krijgt de zeer achtbare heer Vanaudenhove, de menselijke, de gelegenheid op het televiziescherm te verschijnen. Met de natuurlijkheid en onberekende eerlijkheid die hij als het ware uitstraalt, legt hij dan een verklaring af die voor het heil en de toekomst van het geliefde vaderland van onschatbare betekenis is. Gelukkig hij die begrijpt dat in die verklaring dan ook werkelijk iets gezégd wordt !

Zoals bij alle grote denkers en staatslieden die voor de wereldgeschiedenis van betekenis zijn moet ieder woord, elke uitdrukking overwogen en ontleed worden. Tijdens zijn, voorlopig laatste televizieoptreden sprak deze laatste verdediger van het unitaire België schijnbaar vanzelfsprekend over « vlaamse belangen » en over « waalse belangen ». Een ogenblik moet dan het hart van de aandachtige unitaristen (als die bestaan) hebben stilgestaan. Niemand mag immers veronderstellen dat een groot staatsman dergelijke uitdrukkingen alleen maar zou gebruiken om de onnadenkende massa te misleiden en de indruk te wekken dat vlaamse en waalse autonomisten en federalisten in de PLP toch ook wel enig begrip mogen verwachten ! Normaal betekenen deze uitdrukkingen dat er dus wel degelijk vlaamse belangen zijn die niet zonder meer samenvallen met waalse belangen, en omgekeerd.

Een oude latijnse wijsheid zegt dat het bederf van de besten het ergste bederf van al is... Die andere denker van de PLP die niet enkel griekse voorouders heeft maar ook een groot kultuurmens de achtbare heer Risopoulos zal ongetwijfeld na een dergelijke verklaring onmiddellijk de PLP-elite van het brusselse arrondissement in spoedvergadering bijeenroepen. Als hij ten minste « Belg » genoeg is om ook belangstelling te hebben voor de nederlandstalige verklaringen van zijn eigen partijvoorzitter.

Maar ook als we eindelijk trachten ernstig te worden en deze verklaring beschouwen als een doodgewone poging van een klein partijpolitiekerke om stemmen te winnen of te behouden, blijft dit nog een teken aan de wand. Zo lang de meerderheid van de mensen zich bijna uitsluitend op hun eigen benen voortbewogen sprak geen mens over het nut van het wandelen, tenzij dan misschien voor zieken en kamergeleerden. Zo lang het Frans inderdaad dé taal van de diplomaten was werd niet gesproken over de internationale waarde van deze taal. Nu was men kinderlijk verheugd omdat Paulus VI in de UNO Frans sprak — omdat dit de enige erkende taal was die hij voldoende vlot en verstaanbaar spreekt. Vanaudenhove spreekt over « vlaamse » belangen omdat in Vlaanderen « belgische » belangen niet langer vanzelfsprekend zijn. Ook niet in de laatste « unitaire » partij ! Zo onweerstaanbaar is de kracht geworden van de volksnationale gedachte !

Mogen we de zeer achtbare heer Vanaudenhove, de menselijke, danken voor zijn hulp, dit in afwachting van de grote propagandaslag voor het « unitaire België » die hij ons reeds zo dikwijls heeft beloofd !

P.S. Uit eerbied voor de filozoof die geciteerd werd, en ook wel omdat Nemrod niet graag heeft dat een minder samenhangende tekst boven zijn naam gedrukt wordt dient hier de « verongelukte » tekst in de eerste alinea van het rubriekje van vorige week hersteld te worden. De échte tekst is : « dat het er op aankomt buitengewone dingen te zeggen met gewone woorden, en niet, gewone dingen te zeggen met ongewone woorden ». En verder heeft de zin dat « elk woord als het ware geboren wordt uit honderd woorden » natuurlijk géén matematische betekenis !

NEMROD.

OPGELET !

POSTBODE BELT MAAR EENMAAL !

In de komende dagen zal de postbode de kwijtschriften aanbieden voor de vernieuwing van de halfjaarlijkse abonnementen op ons blad « WIJ ». Deze kwijtschriften worden slechts één maal aangeboden. We verzoeken dan ook onze lezers-abonnees vriendelijk doch dringend het abonnementsgeld — 160 fr — klaar te leggen. Dank bij voorbaat.

De Redaktie.

PARLEMENTAIRE KRABBELS

DE KAMER

En maar steeds interpellaties in de Kamer. Delforge, kamerlid en burgemeester van Oudergem had in januari op een openbare vergadering, blijkbaar opgejaagd door de F.D.F.-er Laloux, die daar eveneens het woord voerde, onthutsende verklaringen afgelegd. De burgemeester verklaarde dat hij de vlaamse ouders zou helpen de taalwet te overtreden. Dat stond altans in een krantenverslag te lezen. Reimond Mattheyssens stelde hierop een vraag om uitleg aan minister Vanderpoorten. Na ruim vier maanden kwam nog steeds geen antwoord, ook al had de minister aan de kamervoorzitter herhaaldelijk beloofd dat hij volgende week zou antwoorden.

Hierover nu interpelleerde Reimond Mattheyssens. Hij zei dat uit de houding van de burgemeester en uit deze van de minister kon worden afgeleid dat die onthutsende verklaring inderdaad werd afgelegd. Hij noemde de houding van de burgemeester ondeontologisch en inciviek. Hij zei dat Vlaanderen Brussel niet nodig had, maar Brussel Vlaanderen wél.

De onbetaalbare P.V.V.-er Gillet verdiende de Oscar van de onnozelheid waar hij zich vanop de tribune met veel drukte kwam solidair verklaren met de verklaring van Delforge, die vlak voordien had gezegd die verklaring niet te hebben afgelegd ! Mattheyssens putte uit zijn niet-parlementaire wetenschap om het debat te besluiten, en riep aan het adres van Gillet : onnozelaar !

De brusselse P.V.V.-er Mundeleer zette als demagogische scherpslijper zijn oppozitie tegen de regering voort. Hij nam ditmaal Van den Boeynants op de korrel. Bij de behandeling van de verhoging der parlementaire vergoeding had de eerste-minister een amendement ingediend om de vergoeding tans niet te verhogen maar te laten ingaan op 1 januari 1968. De meerderheid had VDB niet gevolgd. Nu wou pientere Mundeleer weten of de eerste minister nog meende het vertrouwen van de meerderheid te bezitten. Vermits de meerderheid niet meer wou meewerken aan de bezuinigingspolitiek van de regering, zo had de achtbare interpellant uitgekiend.

VDB had weinig moeite om aan te tonen dat hij niet als regeringsleider zijn amendement had ingediend maar als parlementslid. De Kamer oordeelt souverein over haar begroting, en de regering kon derhalve de vertrouwenskwestie niet stellen.

Op een pertinente opmerking dat Mundeleer toch persoonlijk aan de bezuinigingspolitiek kon meewerken door zijn verhoging terug te storten, kwam geen antwoord van de zo « bevoegde » interpellant.

Leo Wouters nam het op voor de textielarbeiders die met werkloosheid worden bedreigd. Hij toonde met cijfers in de hand, het grote belang aan van deze industrie in de werkverschaffing in Oost-Vlaanderen. Hij betoogde dat de technische vooruitgang in de tekstieltak de arbeidsintensiteit sterk vermindert en daardoor het riziko op werkloosheid gevaarlijk doet stijgen. Onze woordvoerder drong met klem aan op het scheppen van nieuwe werkgelegenheden. Hij wees erop dat de aandacht niet alleen naar Wallonië mag gaan, en waarschuwde de minister ervoor dat erge onlusten kunnen uitbreken als niet dringend doelmatige maatregelen worden getroffen.

NIK CLAES.

IN DE SENAAT

De senaatswerkzaamheden lopen ten einde. Het is de opruiming van het eindeseizoen met het pigment van enkele interpellaties.

Vorige week was gekenmerkt door een lange interpellatie van de voorzitter van de B.S.P.-fraktie, door een gemeenschappelijke motie van de zes partijen en door een mondelinge vraag van senator Elaut.

Er waren ook heel wat stemmingen. Vooreerst de stemmingen als besluit van de V.U. interpellaties van de senatoren Elaut en Ballet van de week voordien. De regering had geen vertrouwensmotie ingediend, wel de eenvoudige motie om de agenda voort te zetten, in de hoop zo de andere oppozitiegroepen mee te krijgen tegen de V.U. Ze slaagde maar ten dele want de BSP onthield zich. In de oppozitie zijn er inderdaad ook krachten aan het werk om te beletten dat de regering beurt om beurt een oppozitiepartij afzondert. En een stemming van een groep wordt soms mee bepaald door kontakten onder de groepen. Voorzitter Struye was klaarblijkelijk verrast dat BSP en KP niet met de regering stemde tegen de V.U. want hij zei nog eens uitdrukkelijk dat een eenvoudige motie geen vertrouwensmotie was. De VU in de senaat afzonderen gaat echter ook zo gemakkelijk niet want de VU-senatoren zijn wel principieel doch er zijn ook diplomaten tussen, die in de andere parttijen, zelfs in die van de meerderheid simpatieën weten op te wekken.

De VU speelt daarbij geen negatieve rol. Ze staat pozitief tegenover pozitieve voorstellen van andere partijen, zodat het moeilijk wordt voor de politici van formaat in de andere partijen, altijd a priori tegen de VU te staan.

Trouwens waar de andere partijen zich soms zouden laten verrassen door voorzitter Struye is de VU-fraktie steeds waakzaam. De voorzitter laat graag over hele reeksen ontwerpen samen stemmen. Ook vorige week wilde hij dat. Maar er zat een addertje onder het gras. Ook de begroting van ontvangsten en uitgaven voor orde zat er tussen. Niemand van de oppozitie had er aandacht voor gehad, maar vlak voor de stemming vroeg de VU-fraktie via haar voorzitter Jorissen de gesplitste stemming en toen koos heel de oppozitie tegen deze begroting.

Bij de stemming over de interpellatie Elaut liet de FDF-er Lagasse zich weer opmerken als tacticus .Hij trad senator Elaut bij dat de zieken moeten behandeld worden in hun eigen taal — waar zijn partijgenoten zeker niet mee akkoord gaan — maar beweerde onmiddellijk nadien dat er praktisch geen zieken waren te Brussel, die niet fransprekend zouden zijn !

Ondertussen wordt het hernieuwd bondgenootschap Walen - franstalige Brusselaars niet door alle Walen geestdriftig onderschreven want de invloedrijke luikse BSP-er Dehousse gaf aan al wie het horen wilde — ook aan de VU-senatoren — in de wandelgangen van de senaat te verstaan dat uiteindelijk alleen een akkoord Walen - Vlamingen het belgisch vraagstuk zal kunnen oplossen.

Voor het ogenblik echter helpen de meeste Walen — gedreven door een kortzichtig taalmystisch gevoel — de franstalige brusselse hemegonie verdedigen.

Senator Elaut (in blakende konditie de jongste weken) dreef minister Hulpiau in het nauw over het incident op de « Medische Dagen » waar de minister uitgejouwd werd omdat hij ook Nederlands sprak.

Senator Rolin liet openlijk blijken dat hij dergelijke metodes evenmin bijtrad en geen enkel franstalig lid durfde er de verdediging van opnemen.

Minister Hulpiau zei dat hij volgend jaar er alleen nog zou naar toe gaan als hij meer zekerheid zou hebben dat er een objektief klimaat zou heersen.

Een minister met begoochelingen dachten veel nederlandstalige leden.

De interpellatie Rolin over het Nabije Osten werd aanvankelijk druk bijgewoond. Senator Rolin wordt door iedereen graag gezien omdat hij een uiterst beminnelijk man is met een bestendige zorg de vraagstukken objektief te benaderen. Hij vervlel echter in langdradigheid zodat de aandacht vlug verflauwde en de aantrekkingskracht van de koffiekamer weer groter werd.

Opvallend is het feit dat de linkse vleugel van de BSP die gewoonlijk als parakommunistisch betiteld wordt omwille van haar buitenlandse politiek die ten dele aanleunt bij die van de Sovjetunie van meetaf aan en zonder aarzeling pro-Israël en anti-Moskou was.

Senator Ballet vertolkte het meer geschakeerd VU standpunt dat Israël terecht op een eigen staat aanspraak mocht maken, wat een konsekwentie is van het vlaamse volksnationalisme, maar dat men ook de belangen van de arabische verdrevenen en van de arabische landen diende te zien.

Deze idee lag trouwens ten grondslag aan een gemeenschappelijke motie die door alle partijen, dus ook door de KP, goedgekeurd werd tot zichtbaar genoegen van minister Harmel en van de senaatsvoorzitter.

Die motie weerspiegelde inderdaad de « officiële » belgische politiek ter zake.

onze mannen in het parlement

- **Namens de VU-fraktie vroeg dr. Anciaux bij de naamstemming over de verdaging tot 1968 van de herziening der kiezerslijsten van minister Vander Poorten waarborgen opdat tijdens dit uitstel geen groepen jonge kiezers zouden uitgesloten zijn bij eventueel vervroegde verkiezingen. Minister Vander Poorten gaf deze verzekering en zei dat de gemeenten in die zin onderrichtingen zouden krijgen.**
- **Kamerlid Wouters vertolkte het standpunt v.d. VU na de interpellatie De Keuleneir over de krizis in de textielnijverheid en betrok in zijn uiteenzetting ook de stagnatie in de ekonomische infrastruktuur, die mede invloed op de krizis uitoefent.**
- **Kamerlid Mattheyssens interpelleerde over de verklaringen van burgemeester Delforge van Oudergem, tevens kamerlid, die had aangezet tot overtreding van de taalwet luidens een verslag verschenen in de Libre Belgique van 19 jan. jl. Diverse schriftelijke vragen aan de minister bleven onbeantwoord. Het ministeriële antwoord was beneden alles, de reaktie van Delforge onbeschaamd en van Gillet « onnozel ».**
- **Schriftelijke vragen werden gesteld door de hh. Coppieters, Leys, Mattheyssens, Goemans en Lootens.**
- **Senator Elaut ondervroeg minister Hulpiau over het incident dat zich t.o.v. de minister voordeed op de Medische Dagen te Brussel, toen hij nl. door enkele franstalige heethoofden werd uitgejouwd omdat hij Nederlands sprak. De minister beloofde voortaan waarborgen te zullen vragen...**
- **Senator Ballet vertolkte na de interpellatie Rolin over de krizis in het Midden Oosten het standpunt van de VU-fraktie. Hij informeerde ook naar de toestand van onze landgenoten in de betrokken gebieden.**
- **Schriftelijke vragen werden gesteld door senator Jorissen.**

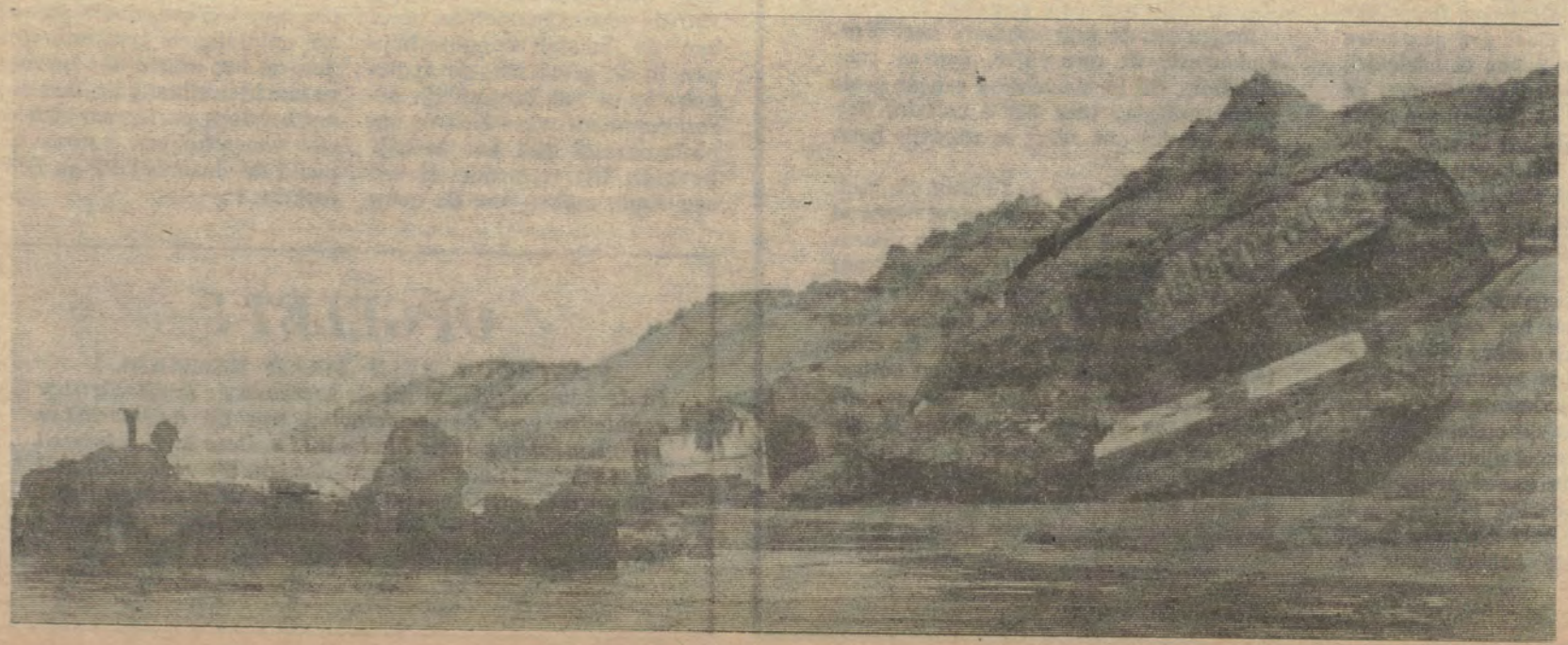

Geen foto uit de Sinaiwoestijn, maar een ingestorte West-Wall-bunker te Bredene. Minister Piers had net beslist dat de bunkers aan de kust moesten verdwijnen. Belgenland heeft twintig jaar op dit lumineus besluit moeten wachten. En als ze er dan mee willen beginnen storten ze van zelf in ! Gelukkig zonder slachtoffers. Regeren is vooruitzien, maar niet in het land van het « voorbeeldig landschapsbeleid ». Of moeten we schrijven « waar men het schone landschap zo lelijk mogelijk maakt » ?

ONZE PARLEMENTSLEDEN STAAN HUN MAN!

HET SCHANDAAL DER ZIEKENHUIZEN

Volksvertegenwoordiger Mattheyssens heeft de minister van volksgezondheid de gegrondheid van zijn opmerking doen erkennen wat aangaat het feit, dat juridisch een overeenkomst tussen de KOO Brussel en de Vrije Universiteit Brussel niet kan ingeroepen worden om de wet van 2 augustus 1963 op het gebruik der talen in bestuurszaken niet uit te voeren. Ook antwoordt de minister dat hij de aandacht van de KOO Leuven reeds herhaaldelijk heeft gevestigd op het feit dat bij hospitalizatie van zieken nederlandstalige formulieren moeten gebruikt worden. Wat de onwettige benoemingen aangaat verschool de minister zich achter twee verschillende wetten. Het voortdurend hameren echter van de Volksunie-mandatarissen op de taalwantoestanden in brusselse en leuvense ziekenhuizen begint evenwel vruchten af te werpen. Waarmee meteen nog eens de belangrijke rol van de Volksunie als steeds efficiënter drukkingspartij aangetoond is.

GEWESTTAAL

Kamerleden Lindemans en Schiltz wezen de minister van NOK op het bestaan van een omzendbrief waarin het gebruik van gewesttaal zou toegelaten zijn in het lager onderwijs. De minister verwijst naar diverse omzendbrieven waarin het gebruik van ABN aanbevolen wordt en waaruit ondubbelzinnig moet blijken dat het departement staat op het gebruik van keurig Nederlands. De minister verwijst ook naar de steun verleend aan de VBO-akties.

GEEN BELASTINGEN

Uit het antwoord van minister Henrion op vraag van kamerlid Goemans blijkt, dat er geen overnachtingstaks mag geheven worden op jeugdherbergen. Voor 1967 werd alleen een belasting op kampeerterreinen voorzien.

MILITAIRE WONINGEN

Kamerlid Leys vestigde de aandacht van minister Poswick op de verwaarlozing van 25 woningen, die drie jaar geleden ten behoeve van militairen te Lissewege werden opgetrokken. De minister antwoordt dat de huizen werden gebouwd voor rekening van de NV Het Militair Tehuis. Men ondervond echter vertraging in de afwerking doch alles laat voorzien dat de woningen tegen 1 september 1967 zullen bewoonbaar zijn. De minister zegt dat de schade gering is. Dat men echter drie jaar nodig heeft om 25 huizen bewoonbaar te maken, terwijl met voor het Shapekwartier — van oneindig grotere omvang — nauwelijks enkele maanden vandoen had spreekt boekdelen over de « snelheid » van onze militaire administratie, waar het nochtans wemelt van bureelofficieren. Die waarschijnlijk allemaal zwaar liggen te ronken... En Lissewege ligt toch maar in Vlaanderen...

TAAL BIJ HET LEGER

In de kantine van het militair hospitaal te Brussel weigeren de diensters vlaamse soldaten-patiënten te bedienen wanneer deze een bestelling in het Nederlands doen. Een groot aantal verpleegsters is nederlandsonkundig hoewel 60 % der verpleegde soldaten Vlamingen zijn. Daarover ondervraagd door kamerlid Mattheyssens moet minister Poswick toegeven, dat « sommige miliciens-geneesheren het Nederlands niet beheersen » en dat inderdaad bij de verpleegsters er slechts 33 op de Nederlandse raalrol ingeschreven zijn tegen 40 van de Franse taalrol. Hij wijt dit — eens te meer — aan de « normale mutaties en het vertrek van verpleegsters terwijl er een aanwervingsstop is (het minimum aantal zou 102 moeten zijn). De minister belooft een streven naar taalevenwicht van zohaast nieuwe werving is toegelaten.

Het is altijd het zelfde liedje : normale mutaties, beperking van personeel enz. Toch eigenaardig dat dergelijke « normale » dingen nooit ten nadele van franstaligen uitvallen ! Ook bij het leger moet meer dan ooit op radikale taalsplitsing worden aangedrongen, anders zal men nooit tot gezonde toestanden komen en schandalen vermijden. Want naast het schandaal der brusselse burgerlijke ziekenhuizen te Brussel is er ook het schandaal van het militair ziekenhuis in Beulemansstede...

HOGE RAAD VOOR TOERISME EN HOTELWEZEN

Minister Piers gaf een uitvoerig antwoord op een uitvoerige vraag van kamerlid Babylon over de struktuur per taalgroep van de Hoge Raad voor Toerisme en Hotelwezen. De voorzitter en een ondervoorzitter zijn nederlandstalig, er is 1 franstalige ondervoorzitter; er zijn 4 nederlandstalige en 3 franstalige goeverneurs, die niet het ambt van ondervoorzitter uitoefenen, en er zijn 2 nederlandstalige ondervoorzitters die ook deel uitmaken van de Hoge Raad voor Sociaal Toerisme; er is een quasi-taalevenwicht in de verschillende afdelingen, hoewel het toerisme in Vlaanderen veel belangrijker is dan in Wallonië. Vier vlaamse gewestelijke en drie franstalige gewestelijke verenigingen zijn er in vertegenwoordigd. De hoge raad kwam echter slechts gemiddeld twee maal per jaar bijeen en verstrekte adviezen of deed voorstellen in 8 aangelegenheden.

SCHANDAAL TE MENDOZA

Onlangs maakten we in onze rubriek buitenland gewag van de geschiedenis van de belgische konsul te Mendoza in Argentinië. Zolang een franstalige aldaar konsul was, ondanks het verpletterend overwicht van vlaamse ingewekenen, was ons ministerie van buitenlandse zaken van oordeel dat er daar een belgisch konsul moest zijn. De laatste was zelfs van... franse nationaliteit ! Bij het vertrek van deze ambtenaar stelde de inmiddels vervijfvoudigde vlaamse kolonie de kandidatuur van een nederlandstalige. Tot verbazing van iedereen antwoordde Brussel dat er te Mendoza geen konsul meer nodig was ? Toen er weinig landgenoten waren was er wel een nodig, omdat het 'n franstalige was. Nu er zoveel meer landgenoten zijn oordeelt de h. Harmel dat ons land daar geen konsul meer behoeft, wat zwaar geldelijk en tijdsverlies aan onze landgenoten berokkent !

Kamerlid Goemans vestigde de aandacht van Harmel op dit schandaal. Harmel verkoos geen antwoord te geven. Men zal hem dat kras staaltje van brusselse rassenhaat dus in openbare kamerzitting onder de diplomatieke neus moeten wrijven !

RTB-ALLERGIE VOOR NEDERLANDS

Senator Ballet wees er de minister van Justitie en Franse kultuur op dat de RTB niet alleen nederlandse teksten op films en aktualiteiten schrapt doch nu ook al een nederlandse toespraak van koningin Fabiola n.a.v. de tewaterlating van een schip te Hoboken niet eens inlast in haar aktualiteiten, waar de BRT dit wel deed. De BRT is trouwens veel breder in taalopzicht dan de taalfanatici van de waalse TV. Senator Ballet vraagt de minister of hij de waalse TV en radio niet kan diets maken dat het Nederlands een der nationale talen van België is — de meest gesprokene ons dunkt ! — des te meer daar die waalse TV met vlaamse centen wordt mede gespijsd. De minister tracht er zich met een werkelijk onbenullig antwoord van af te doen door te beweren dat het alleen om een beeldaktualiteit ging en dat geenszins schrapping van de woorden van de koningin is gebeurd. Wij vragen ons af, waarom dan niemand die woorden in de uitzending heeft gehoord. Dit antwoord voldoet absoluut niet. Zou dit onderwerp niet van aard zijn, om de minister een mondelinge vraag te stellen ? De waalse T.V. onderscheidt zich niet alleen door haar uitgesproken pro-kommunistische instelling doch ook door haar minachting voor al wat Vlaams is. Deze psychose neemt stilaan de afmetingen van een nationaal schandaal aan !

BEROVING VAN BURGERRECHTEN

Het verwondert ons niet dat de minister van Justitie maar zeer onvolledige statistieken kan opgeven nopens het aantal personen, die van hun burgerrechten werden beroofd en hoeveel er sinds de onzalige tijd van de « justitie der negerkoningen » weer in het bezit van die burgerrechten zijn geraakt. Nauwkeurige statistieken aanleggen is geen belgische deugd.

Toch kan Wigny zeggen dat er na de oorlog 75.079 personen van hun rechten werden beroofd — o.a. door de willekeurige inschrijving op de auditeurslijst, karikatuur van « rechtspraak » — maar dit cijfer is onvolledig, omdat men niet weet hoeveel personen deze rechten verloren ingevolge afzetting, ontslag van ambtswege en andere lieftalligheden meer, die toen schering en inslag waren. Op 31 december 1959 hadden intussen 17.740 personen opheffing van ontheffing bij arrest bekomen en 562 bij ministerieel besluit. Ambtshalve werd de opheffing der ontheffing bevolen voor 21.889 « krijgsauditeurslijst-ingeschrevenen » en 22.238 voor personen, veroordeeld tot minder dan 3 j. Het is een zeer onvolledige lijst als antwoord op een vraag van senator Jorissen. Intussen werd aan de gerechtelijke politici naar bijkomende cijfers gevraagd. We wachten benieuwd af...

DOKUMENT

Aan de Heren Voorzitter en Ondervoorzitter,
Mevrouwen en Heren Leden van de Provincieraad van Antwerpe

Mevrouwen en Mijnheren,

Ondergetekende, Jonkheer Georges de CHAFFOY de COURCELLES, Rechter in de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen, heeft de eer U te verzoeken hem te willen voorstellen als candidaat voor een te begeven ambt van ~~Raadsheer in het Hof van Beroep te Brussel~~ ondervoorzitter in voormelde Rechtbank.

Hij is zo vrij aan Uwe welwillende aandacht de hieronder aangehaalde titels te onderwerpen en bidt U, Mevrouwen en Mijnheren, de verzekering te willen aanvaarden zijner gevoelens van bijzondere hoogachting

Georges de CHAFFOY de COURCELLES

Geboren te Deurne-Antwerpen, op 18 Maart 1913
Doctor in de Rechten op 23 Juli 1936.
Ingeschreven ter Balie van Antwerpen op 14 October 1937.
Substituut-Krijgsauditeur te velde van 16 September 1944 tot 15 September 1947.
Rechter in de Rechtbank van Eerste Aanleg te Antwerpen op 19 December 1945.
Burgerlijk lid bij de Bestendige Krijgsraad van Antwerpen en nadien, tot op heden, bij de Bestendige Krijgsraad van Brussel, afdeling Antwerpen op 4 November 1947.
Plaatsvervangend alleen rechtsprekend Rechter op 20 Juni 1955.
Oorlogskruis 1940-1945 met palm.

Antwerpen de 4 janvier 19

Georges Chaffoy de Courcelles is de antwerpse rechter die enkele jaren geleden zo mild met straffen was tegen de vlaamse betogers van de H. Geestkerk, toen deze betoogden tegen de franse preken. Zijn adellijke naam en zijn krijgsraadverleden verklaren veel zoniet alles van de « royale strafmaat » waarmee hij de manifestanten bedacht. En dan beweert men dat rechters onpartijdig moeten zijn...

de WIJ de wereld
vlaams nationaal

DIPLOMATIEKE OORLOG

Premier Levi Esjkol van Israël bezocht het veroverde gebied van Jeruzalem. Hij is een politiek tegenstander van Mosje Dajan, de minister van landsverdediging, die als de bewerker van de twee jongste militaire overwinningen van Israël wordt beschouwd. Wie zou van beiden de zondebok geweest zijn in geval van een nederlaag ? Deze vraag slechts om ook eens het betrekkelijke van de huidige situatie in Egypte aan te duiden...

De Sovjets stellen alles in het werk, om de slechte beurt die ze bij de Arabieren door hun instemming met een gewone staakt-het-vuurrezolutie (zonder territoriale eisen) hebben gemaakt ongedaan te maken. Ze verbraken de diplomatieke betrekkingen met Israël, met in hun zog ettelijke satellietstaten (met Tito maar zonder Roemenië !), mobilizeren voortdurend de Veiligheidsraad en zullen ook de UNO-assemblee inspannen om Israël als agressor te doen veroordelen en tot ontruiming van de veroverde gebieden te dwingen (er zou een anti-Israël-meerderheid in de UNO zijn). Daarmee hoopt de Sovjet-Unie (zelf voor medeplichtige van het Westen uitgekreten door Peking, waar de machtstrijd aan schommelende bewegingen onderhevig blijft) de onderhandelingspozitie van de arabische mogendheden te versterken en zoals gezegd : de slechte indruk die ze maakten, weg te werken. Van hun kant zien we de Arabieren volgende diplomatieke stellingen bezetten : 1. diplomatieke breuk met Amerika en Engeland, 2. stopzetting olieleveringen (afgezien van enkele minder groten, die stiekum de leveringen hebben hervat...) 3. bedreiging met nationalizatie van olie-ondernemingen (hoofdzakelijk westerse), 4. weigering van rechtstreekse onderhandelingen met Israël, juridisch gefundeerd door de weigering, Israël als staat te erkennen, 5. politieke reorganizatie in Egypte, waar Nasser door een spontane volksraadpleging in zijn ambt werd bevestigd en tans als zuiveraar in regering en leger optreedt, 6. Boumedienne als onderhandelaar met de Sovjets vooruitschuiven i.p.v. Nasser. Door de sterke man van Algiers, die militair niet gekompromitteerd is, naar Moskou te sturen, verzwakken de Arabieren de mogelijke neiging van Moskou, om met kritiek op het militaire beleid de pozitie van de Arabieren tegenover de Sovjets af te zwakken, 7. een arabische topkonferentie, die de arabische eenheid moet bevestigen en eventueel een beroep op afro-aziatische solidariteit zal doen tegen wat Kaïro de « westerse agressie » noemt.

Israël neemt de volgende pozitie aan 1. strategisch belangrijke gebieden worden niet meer ontruimd (Gaza, Jeruzalem, syrische zuidergrens, toegang tot de golf van Akaba) tenzij UNO-waarborg, overkoepeld door een (onmogelijk te verwezenlijken) garantie der Grote Vier, 2. geen onderhandelingen via de UNO, die volgens Tel Aviv volkomen heeft gefaald, doch rechtstreeks met de arabische staten (een bij voorbaat in de huidige omstandigheden tot mislukking gedoemde eis, die ook neerkomt op de pure erkenning), 3. een nogal akademisch aanbod in de kwestie der palestijnse vluchtelingen, ontkracht door de vlucht van nieuwe tienduizenden palestijnen, 4. uitbating van het militair overwicht zoals het op het slagveld tot uiting kwam, als stok achter de deur, 5. drukking op Washington en Londen via de zionistische en internationale joodse organizaties, evenals op westeuropese regeringen die wapens leveren en financiele steun verlenen, meestal officieus maar niettemin renderend. Vooral Bonn is hiermee bedoeld in het kader der post-herstelbetalingen (levering van... 20.000 gasmaskers).

Men ziet dadelijk dat het harde stellingen zijn, die logischer wijze tot een zeer hard gevecht rond de groene tafel van de UNO zullen voeren. Volledigheidshalve moeten we er op wijzen, dat Israël het bestand van 1956 als onbestaande beschouwt en de UNO in Palestina elke faciliteit en bewegingsvrijheid ontzegt. Intussen is het drama der ronddolende egyptische soldaten en jordaanse vluchtelingen een nieuw bezwarend element in dit schrikwekkend dossier.

Nu het wapengeweld zwijgt kan men er op aan dat vooral de Sovjets en Amerika binnen het kader van een niet meer met de wapens uit te vechten geschil tot de uiterste grens der diplomatieke mogelijkheden zullen gaan. Alvast oefenen de USA druk op de NATO-bijeenkomst uit, om daar t.o.v. de westeuropese partners de mobiliteit van de internationale toestand uit te spelen, een kentering die tegen hun eigen praktijken der laatste jaren ingaat, doch die gezien de gebleken europese onmacht haar effekt niet dreigt te missen al kwam op de eerste ministersbijeenkomst nog steeds een grote westeuropese rezerve aan bod (cfr. de kritiek op de pro-joodse verklaringen van NATO-sekretaris-generaal Manlio Brosio).

Dit alles verdrong Vietnam, China, de rassenonlusten in Amerika en het briefwisselingsspel tussen Bonn en Oost-Berlijn op de achtergrond. Toch kan men zich niet ontveinzen dat de Midden-Oosten-krizis de amerikaanse pozitie in Vietnam ietwat komfortabeler maakte, ook ingevolge de blijvende onmacht van Peking, waarvan zich zelfs de grootste chinese industriemacht, Sjangai, dreigt af te scheuren. Deze komfortabele pozitie uit zich in de sistematische bombardering van alle ekonomische krachtcentrales in Noord-Vietnam. In feite houdt Washington met Vietnam een stok achter de deur tegenover de Sovjets in de Midden-Oosten-krizis, stok die na de gewijzigde militaire verhoudingen tussen Tel Aviv en Kaïro zeker vandaag zwaarder dan voorheen weegt...

K.V.B.

GOEDE RAAD IS DUUR

Hoe afgetekend de militaire overwinning van Israël op de arabische landen ook is, toch is voor de toekomst goede raad duur. Want de militaire beslissing houdt geen politieke beslissing in het Midden Oosten in en men zou zelfs geneigd zijn te veronderstellen, dat de politieke toestand in het Midden Oosten en in de wereld er nog ingewikkelder door is geworden, hoe paradoksaal dat ook klinkt. We leven echter niet meer in 1940, toen de duitse legers de wereld met een Blitzkrieg verrasten en de daarop volgende jaren met een « Endlösung » verbaasden om niet méér te zeggen. Zij die toen van deze « Endlösung » het voorwerp waren, komen 27 jaar later als de beste blitzkriegleerlingen op het podium plaats nemen : nog een der paradoksen, waaraan alle menselijk bedrijf zo rijk is. Zevenentwintig jaar na de Blitzkrieg in We.-Europa kan men echter niet ten volle meer het recht van de sterkste ter plaatse doen gelden, omdat er boven dit strijdtoneel een regenscherm is opengewaaierd waar de machtsverhoudingen slechts in evenwicht zijn door de nukleaire vrees, zodat het er naar uitziet dat de israëlische vuistpanden niet de voor vroeger tijden geldende normale oogst zullen opleveren.

In tegenstelling met het bliksemsnel verloop van de militaire botsing dreigt de zich nu aankondigende diplomatieke oorlog lang aan te slepen. Israël maakt er geen geheim van dat het de losweg aangegeven grenzen van zijn staat niet langer meer erkent en dat het met name het veroverde jordaans gebied (met de simbolische stad Jeruzalem), de strook van Gaza en de heuvels van Zuid-Syrië wenst te behouden mitsgaders nog de vesting Sjarm El Sieik aan de uitgang van de golf van Akaba. Hunnerzijds zijn de arabische mogendheden politiek niet ineengestort onder de harde slagen van de joodse militaire machine. Zien we zelfs niet dat Nasser onvervangbaar geacht wordt en dat zijn populariteit bij de massa's groter is dan ooit, na een meesterlijke poze als de grootmoedige leider die ook in zijn vergissingen en misrekeningen groot blijft en juist dit grootheidsimago behoudt omdat hij de publieke moed van zijn falen had ?

De zaak van het Midden Oosten is er dus niet eenvoudiger op geworden. Het kan zijn dat Rusland voortaan kontrole zal eisen op de arabische herbewapening en het is mogelijk dat sommige arabische mogendheden zullen bereid zijn deze prijs te betalen. Is het trouwens niet zo, dat naties kunnen groot worden uit hun vernederingen ? We stellen toch hetzelfde proces bij de Joden vast, die van hun kontakt met het Westen in de diaspora alvast de technologische oorlogsvoering hebben geleerd. Nochtans hebben noch de Joden noch de Arabieren zich van de vermenging politiek-godsdienst kunnen bevrijden. De enen worden te heiligen oorlog opgeroepen en de anderen schreien aan de klaagmuur en blazen er op de ramshoorn, als sinjaal dat het Verbond met Jaweh is hersteld. Dit religieus gehipotekeerd chauvinisme is een der oorzaken van de huidige onverzoenlijkheid. Het verschil zit hem waarschijnlijk hierin dat de israëlische leiders in de religieuze motieven geen remmen vinden voor een technologische ontwikkeling, terwijl bij vb. een Nasser, die er wel een betere kijk op heeft, te doen heeft met een volk dat zijn inzicht nog niet deelt en zich nog niet kan bevrijden van een religieuze dwangneurose. Overigens moeten we wel erkennen dat de arabische volkeren niet allen over een Nasser beschikken, doch met feodale heersers opgescheept zitten en dat zelfs een Nasser de tijd niet sneller kan doen verlopen, om de sociaal-ekonomische achterstand van eeuwen ongedaan te maken. Het is verleidelijk in deze dagen van oorlogspropaganda in zwart-wit-tegenstellingen te denken, doch men zal ons toelaten daaraan niet mee te doen en « het hoofd koel te houden ». Dat bepaalde belgische politieke topmensen aan een goedkoop sentimentalisme hebben gedaan is nog geen reden opdat wij hen zouden nadoen. Integendeel, we durven zelfs stellen dat beide partijen het recht aan hun zijde hebben ! De gemeenschappelijke noemer werd hen echter ontzegd door de schuld der grote mogendheden (op de weigering van Dulles, Egypte bij de Assoeanstuw te helpen wat de Suez-krizis veroorzaakte) Dat kan dwaas klinken, maar het is zo ! Het is niet omdat de joodse wapenen efficiënter zijn gebleken, dat daarom het arabisch recht ophoudt te bestaan. Er moet een modus vivendi gevonden worden om de juridische toestand aan de feiten aan te passen en omgekeerd. Dat is wat men een kompromis noemt. Het onderzoek van de oorzaken kan daarbij grote diensten bewijzen evenals het opmaken van een balans onder voorbehoud.

Dit verleden is zeer kompleks. Er is de revanchegeest van Rusland om de Kuba-krizis die verkeerd is uitgevallen, omdat de Russen zich over de militaire kwaliteiten der Arabieren hebben vergist en de Arabieren zich over de konsekwentie van de russische hulp hebben vergist. Er is de griezelig-klare europese zwakheid : we hebben in dit konflikt andermaal niets in de pap te brokken, gevolg van onze nog steeds niet voltrokken politieke eenheid. Er is de niet meer te stelpen drang van Rusland naar medezeggenschap in het Middellandse Zeegebied (de eeuwige russische vraag naar een « haven met warm water ». Deze drang zal de russische hulp aan de arabische landen verder bepalen. Er is de brits-amerikaanse wens, de verbinding met het Verre Oosten te versterken, niet alleen via een Israël doch ook door koncentratie en samenvoeging van de resp. strijdmacht. De oorlog rond Israël zou aldus een andere wending aan de kwestie Aden kunnen geven.

We willen slechts aantonen dat men zich niet mag blind staren op de louter joods-arabische tegenstelling. Deze bepaalt niet alleen de toekomst en bepaalt ze zelfs minder dan de rivaliteit tussen Amerika en Rusland. Deze rivaliteit is een werkelijkheid, die eens te meer aan de dag trad en die vandaag diegenen in het ongelijk stelt die van mening waren, dat die rivaliteit weggeëbt was. Men geloofde het tot in Washington toe en dat had een verdere verslapping van de NATO tot gevolg. Het zou nu kunnen gebeuren dat zich een tegengestelde beweging aftekent, op grond van de doktrine, dat Washington nooit West-Europa mag verwaarlozen zonder zijn eigen belangen te schaden.

Uiteindelijk geeft de Oost-West-verhouding ook in het Midden Oosten de doorslag, met een versterking of afzwakking ten rande onder druk van de Israeliërs of Arabieren, maar niet wat de kernvraag aangaat.

K.V.B.

ZAKEN ZIJN ZAKEN

In tegenstelling met wat algemeen gedacht wordt leveren niet alleen de Sovjet-Unie en sommige volksrepublieken wapens en uitrusting aan de arabische landen. Ook het neutrale Zwitserland is een voorname leverancier, vooral aan Egypte. De egyptische pantserwagens zijn bv. uitgerust met munitie, die in zwitserse fabrieken in Egypte met zwitserse licenties en o.l.v. zwitserse deskundigen wordt vervaardigd. Zwitserse firma's leveren ook chemische stoffen voor de vervaardiging van napalm en giftgas. Met medeweten van de vroegere minister van buitenlandse zaken Max Petitpierre leverden zwitserse firma's ook de uitrusting voor egyptische radiozenders.

Israël van zijn kant betrekt de meeste van zijn wapens uit Frankrijk. En zijn financies uit Amerika.

Het Westen levert dus aan beide partijen, gedachtig de overweging « geld heeft geen geur ». Maar toch zullen weinigen gedacht hebben dat het per definitie neutrale Zwitserland tot de grote wapenleveranciers behoort. Allicht nog een sprookje dat nu ter ziele gaat.

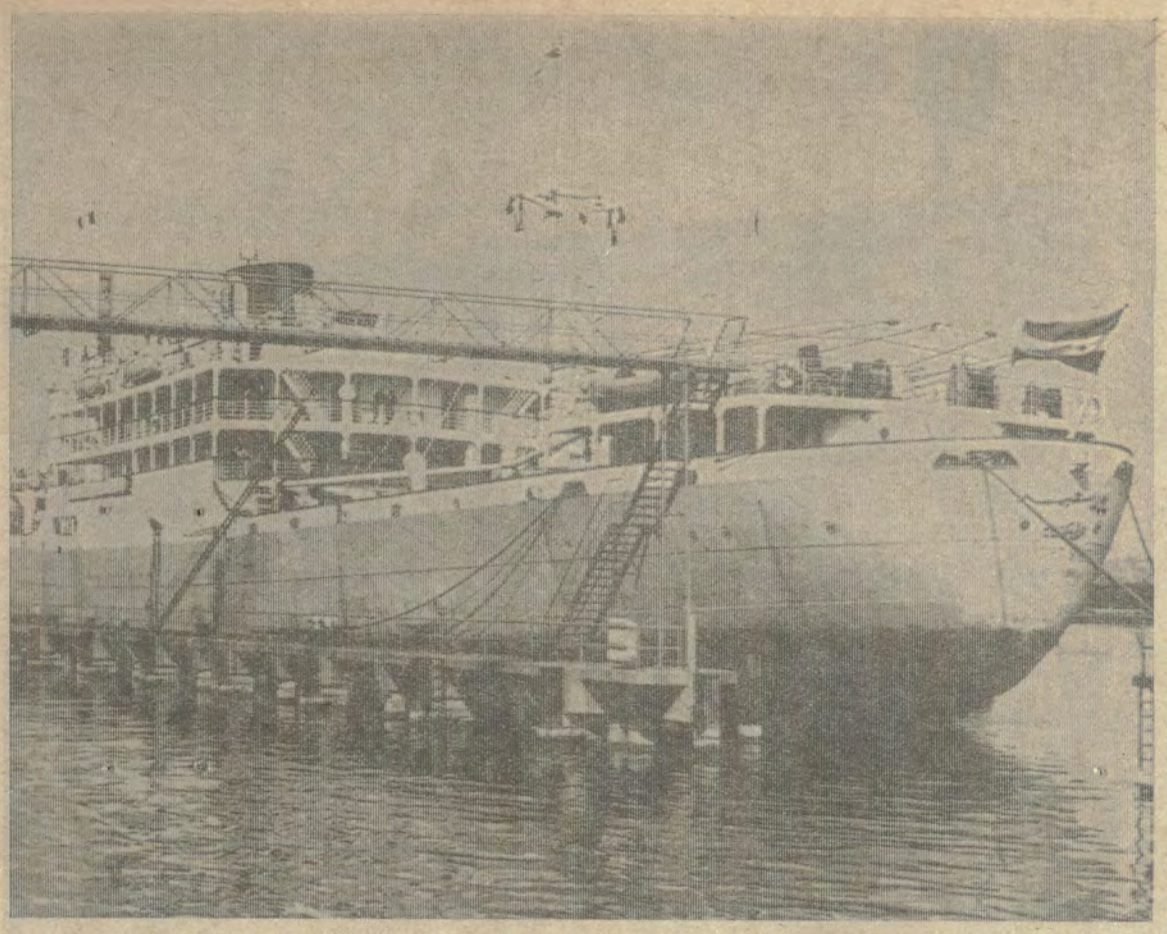

Franse neutraliteit : het egyptisch vrachtschip « Port Said » kreeg dadelijk toelating om in Le Havre levensmiddelen en stookolie op te slaan.

ZUID-AFRIKA EN MIDDEN-OOSTEN-KRIZIS

Tijdens de krizis van het Suez-kanaal in 1956 en 1957 werden in totaal 2.000 schepen omgeleid via de Kaap de Goede Hoop. Het bevoorraden van deze schepen leverde Zuid-Afrika in 1957 een bedrag van 30 miljoen op. De levering van bunkerolie en steenkool bracht in 1957 een som van R 24 miljoen op. In 1955 bedroegen de inkomsten voortspruitend uit deze leveranties R 5 miljoen.

Te Kaapstad had einde vorige week een konferentie plaats van de vertegenwoordigers der diverse petroleummaatschappijen.

Volgens een woordvoerder van deze maatschappijen beschikt Zuid-Afrika over aanzienlijke voorraden zware bunkerolie en zijn de zuidafrikaanse havens in staat, gedurende onbepaalde tijd, het bevoorraden in brandstof te verzekeren van de schepen die, ingevolge de sluiting van het Suez-kanaal, de weg rondom de Kaap volgen.

DERDE MAAL IN 30 JAAR

De Zuidafrikaanse minister van buitenlandse zaken, dr. Hilgard Muller, wees er in het parlement te Kaapstad op dat het de derde maal is in dertig jaar tijd dat Zuid-Afrika een handje moet toesteken om de transportproblemen op te lossen die voortspruiten uit een sluiting van het Suez-kanaal. Dit onderlijnt nogmaals het belang van de route rondom Kaap de Goede Hoop. De minister zei dat Zuid-Afrika al het mogelijke zal doen om het hoofd te bieden aan de toenemende stroom schepen in de zuidafrikaanse havens. Het is jammer, vervolgde hij, dat degenen die baat vinden bij onze aktie, niet willen inzien dat ze ons in het vervullen van deze opdracht dienen bij te staan.

De onverzoenlijke « verslinders » van Zuid-Afrika in Engeland en elders reppen intussen met geen woord over dit aspekt van de nieuwe Suezkrizis...

EEN GROTE MOND ZETTEN

De UNO heeft een debat gehouden over de kwestie van Zuid-West-Afrika, dat onafhankelijk zou moeten worden na door een raad van elf te zijn bestuurd. Vroeger werd de instelling van deze raad met 85 tegen 2 stemmen aangenomen, bij onthouding van 30 landen, w.o. de vier groten en de meeste westerse landen. De 34 afrikaanse staten, die voor stemden betalen ternauwernood een derde van de bijdrage, die Zuid-Afrika aan de UNO stort. Het is trouwens zo dat ook enkele grote mogendheden weigeren financiële bijdragen te storten, wat hen niet belet vaak een hoge borst te zetten in de assemblee of de veiligheidsraad. Indien de USA hun financiële bijdragen zouden schorsen dan zou trouwens de UNO ophouden te bestaan bij gebrek aan geldmiddelen.

ERNST NIEKISCH

Ernst Niekisch is kort geleden overleden. Bij zijn begrafenis te Berlijn waren enkele oude vrienden aanwezig : Ernst Junger, die hem einde maart voor het eerst sedert dertig jaar had teruggezien en A. Paul Weber, de bekende grafikus en de voormalige « nationale » tegenhanger van Grosz. De gewoonlijk zo goed geinformeerde pers heeft dit overlijden niet eens vermeld. Wat betekent ook de naam van deze man, die nooit gepast heeft in de zwart-wit, rechts-links, of rood-bruin schemas, noch in de zelfoverschattende waanzin der demokratische « goeden » en der slechte « anderen » wat betekent hij voor de « gleichgeschaltete » opiniemachten en vlijtig in 't gareel lopende jongens?

Maar wie iets méér weten wil over hetgeen er tussen 1918 en 1945 in Duitsland en in de wereld gebeurde, iets méér dan de slogandenkers die ons « informeren », die kan aan mensen als Niekisch niet voorbij! Onderwijzer, vakbondsleider, links socialist, besefte hij de explozieve kracht van het nationale gevoel in een vernederd en door Versailles verarmd, verproletarizeerd Duitsland.

Geen enkele linkse ideologie kon het natuurlijke fenomeen van het eigen volksbesef te niet doen. Er moet een konfrontatie komen tussen de nationale en de sociale revolutie! Voor hem waren er reeds anderen die dat inzagen. In Hamburg bestond de kring rond Fritz Wolffheim. Diskussies grepen plaats tussen Karl Radek, Reventlow, Moeller van den Bruck. In nationalistenkringen van alle schakeringen bewogen zich Carl Schmitt, Friedrich Hielscher, Ernst Junger, Ernst von Salomon, Wilhelm Stapel, Otto Strasser, Josef Goebbels. Heel deze revolutionaire intelligentsia, zowel sociaal als nationaal bewogen, was bestendig onderweg tussen rechts en links. Niekisch, die man van de idee en de pen, maar ook man van de aktie was, slaagde erin de resten van de Hofgeismar-jongsocialisten, kringen der nationale studenten, Bündische Jugend en oud-leden van het vrijkorps Oberland bijeen te brengen rond zijn « nationaalbolsjewisme ».

Karl O. Paetel, schreef het « nationaalbolsjewistisch manifest ». Niekisch gaf « Widerstand » uit, en Jünger, die zowel door nationaal-socialisten als door kommunisten aangezocht werd voor hen te schrijven, werkte mee aan Niekisch's tijdschrift. Ze ontmoetten elkaar op een bijeenkomst bij de dichter Bronnen, vriend van Bertolt Brecht.

Jünger had juist « Der Arbeiter » voltooid en Niekisch noemde het boek « nationaalbosjewistisch ».

Het tijdschrift van Niekisch werd een geestelijk verzamelpunt van alle nationaalrevolutionairen, die het nationaalsocialisme ofwel als te plebejisch (lijk Jünger) of te weinig socialistisch (als Niekisch) afwezen. Fragmenten uit Jüngers » Abenteuerliche Herz» verschenen erin en in het Widerstand-Verlag gaf Niekisch o.m. ook de vertaling uit van dr. Borms' « Tien Jaren in de belgische Kerker ». Uit zijn eigen publicistische oeuvre noemen wij alleen maar « Gedanken über deutsche Politik » en « Politik und Idee », door het blad der NS-jeugd een « duitse Machiavelli » genoemd!

Toen Niekisch « Adolf Hitler, ein deutsches Verhängnis » schreef, rolde de lawine der NS-massa reeds dreigend aan. Zij zou weldra de kleinere, zelfstandige groepen uitschakelen, overspoelen of opnemen. Bronnen, die het ontwerp van Niekisch' brochure en die reeds de komende machtigen erkende, was er tegen. Jünger keurde het goed. Na 1945 zou Bronnen, evenals zijn vriend Brecht, de nieuwe diktators dienen!

Niekisch kwam tijdens het NS-bewind in de gevangenis terecht. Wat hij beleefde en hoe hij op het laatste ogenblik aan de dood ontsnapte dank zij een bewaker, grenst aan het onvoorstelbare. Na 1945 meende hij een ogenblik de mogelijkheid van de verwezenlijking van een oude droom te zien, in een als socialistisch aangekondigde oostduitse republiek. Maar hij zag aldra de leugen in van zulk socialisme en bezat niet de morele buigzaamheid van Brecht. Hij vluchtte naar het Westen. Daar ontzegde een staat, die in zijn ijver tot « Bewaltigung der Vergangenheit » iedere traditie had verloochend, hem elke schadevergoeding. Na protest van verscheidene zijden werd hem op het laatst van zijn leven toch een klein pensioen toegestaan.

Met Niekisch ging een dezer merkwaardige « linke Leute von Rechts » heen, die de ondankbare taak op zich genomen hadden om de nationale en sociale revolutie samen te brengen in één dinamische idee. Het feit dat dit samenbrengen politiek en historisch gekompromiteerd werd, is geen reden om de poging zelf af te wijzen. Wij blijven tenslotte ook nu nog met diezelfde problemen gekonfronteerd, waarvoor Niekisch een revolutionaire oplossing aanprees die hij trouw bleef met een moed en een standvastigheid die veel salon-revolutionairen « rood » zou doen worden van schaamte, indien zij die nog zouden bezitten!

INT.

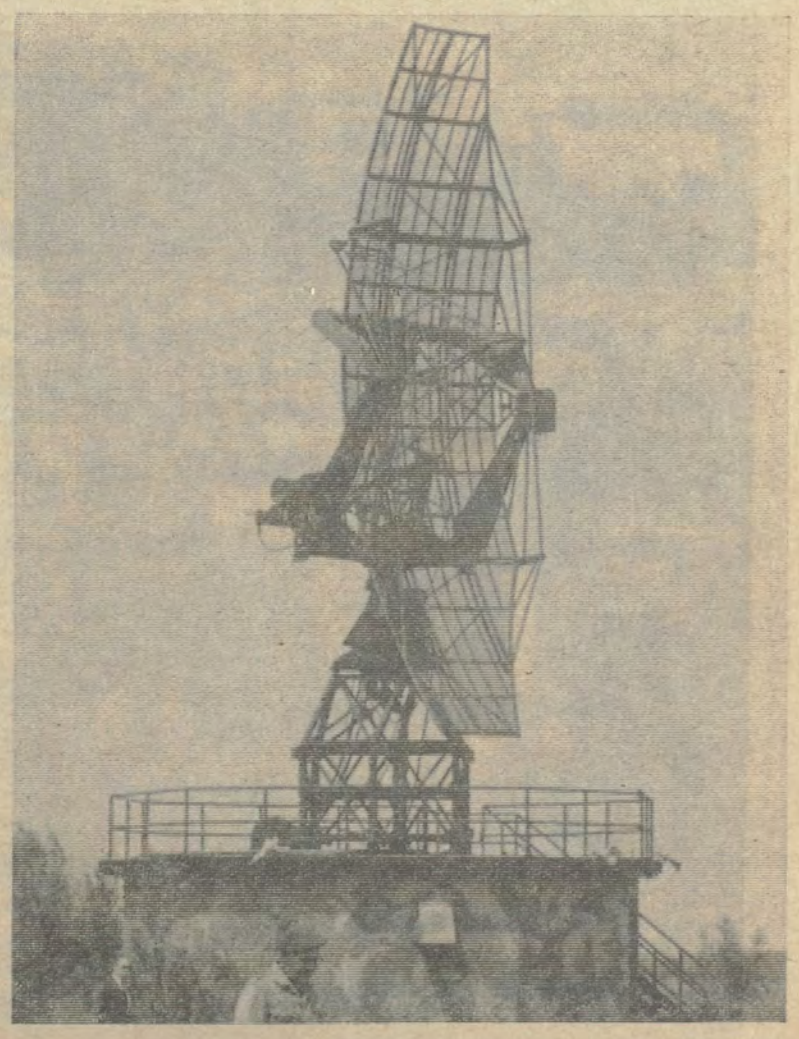

Radarantenne te Semmerzake waarvan de centrale zich 22 m. onder de grond bevindt.

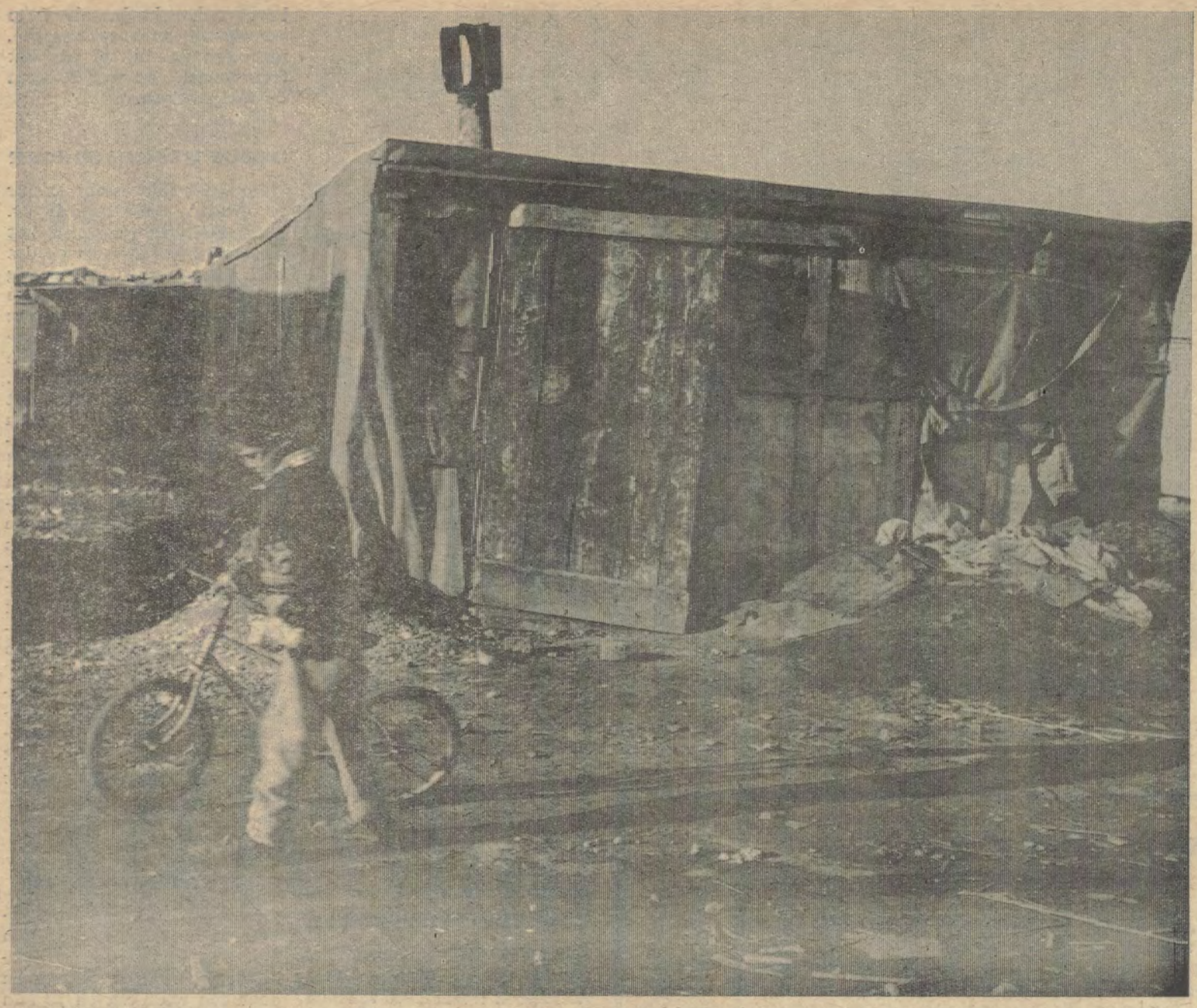

Parijs : lichtstad met 7 miljoen inwo ter wereld, brede boulevards en een wen. Stad die kunstenaars uit de hele rioleringssisteem elke ochten de str miljoen mensen zal herberge vooral van een land in volle expansie van ee lingen naturalizeert dan de V enigde

Zwarte vlekken rond de li

Maar ook stad van de mizerie : va de clochards, de bedelaars, de beatnik de bidonvilles. Stad waar mensen vui nisbelten doorzoeken en op hun hoof gaan staan om een aalmoes. Stad waa iemand op je toeloopt, en zegt : « Mijn heer, hebt u geen 5 frank voor mij ? »

Parijs vecht reeds 20 jaar tegen d bidonvilles. Ogenschijnlijk zonder re zultaat : rond Frankrijk's hoofdsta liggen 89 bidonvilles als een parelsnoe van zwarte vlekken rond een schitt rende lichtbaken. 50.000 mensen, di voor het merendeel illegaal in Fran rijk vertoeven, zoeken hulpeloos naa een betere woongelegenheid. 40.000 a partementen staan te Parijs leeg om dat ze te luksueus zijn.

• *1000 MENSEN PER HEKTARE*

Uit verslagen en artikels weet me in welke onmenselijke pseudo-woni gen duizenden mensen te Parijs mo ten leven, maar als men het slijk, he huisvuil naast vochtige houten mure de grote stenen op plaatijzeren dake en spelende kinderen rond een aut wrak ziet, is men beschaamd daar staan, die ellende met eigen ogen zien, te ruiken en te horen. Beschaam om de centrale verwarming thuis, d

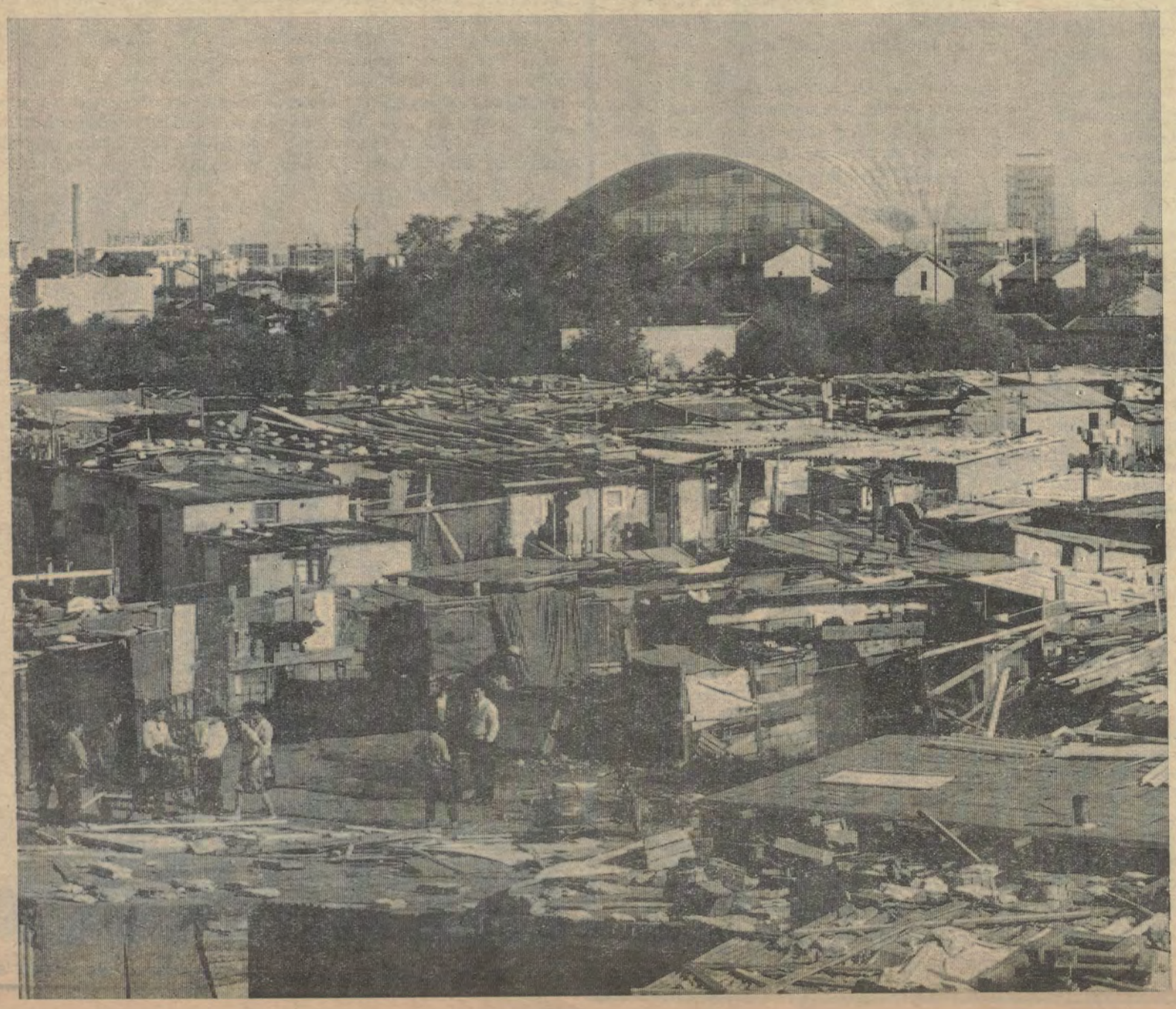

badkamer, het lopend water, het pl veisel, de elektriciteit, om alles.

In een woning die gelijkt op een ou hertimmerd duivenhok, eten, slapen e leven zes tot acht mensen in een ruim te die wij te klein zouden vinden vo onze auto. Bedden moeten dienen vo drie personen die « in shift » slape de enige tafel om eten klaar te make te nuttigen, te werken, als bergplaat en desnoods als bed voor de kleins spruit. Op de grond liggen oude tapi ten, die een vochtige muffe reuk ve spreiden. Op een kast staat een tra sistor te janken naar petroleumlam

De bidonville heeft echter ook gr tere, meer « komfortabele » woninge Zij werden opgetrokken met snelbouw steen en zijn voorzien van een eterni dak. Men vindt er een echte deur, e zelfs een venster. De vloer is er va cement. Die woningen steken dan od schril af tegen de vele krotten die o getimmerd werden uit kratten, publ citeitsplaten, karton en golfplaten.

De bidonville leeft op zichzelf. Vo een duizendtal mensen, samengeho in wat wij een grote tuin zouden no men, is er geen telefoon, geen elekt citeit, één of twee waterpompen, ge huisvuilophaling, geen riolering, nie Men vindt er echter drankgelegenh

• *REPORTAGE VERZORGD DOOR :*

Bert STEENHOEFS.

• *BIJ DE FOTO'S :*

Pag. 12 boven : *kindervreugde met de fiets doet de mizerie van de wrakhout-hutten vergeten.* Pag. 12 onder : *Bidonville nr. X in grootstad Parijs : niet*

inwoners, de best funktionerende metro en een schat aan witte historische geboude hele wereld lokt en waar een speciaal de straten schoon houdt. Stad die nog 7 vooraleer gesatureerd te zijn. Hoofdstad van een land dat gemakkelijker vreemdenigde Staten.

den, slagers, kruideniers, kappers, al wat men in elk dorp vindt.

• *OM RIJK TE WORDEN*

Men kan zich afvragen waarom er mensen zijn die in bidonvilles leven, als men weet dat het minimumloon in Frankrijk vastgesteld werd op ongeveer 8000 fr per maand, en de kinderbijslag bij de hoogste is in Europa.

Een jonge Portugees vertelde ons zijn verhaal. « In Portugal verdiende ik na twee uur werk juist genoeg om een lap vlees te kopen. Van vrienden wist ik dat men in Frankrijk 8000 fr en meer kon verdienen per maand. Ik besloot dus naar Parijs te gaan, er 5 jaar te werken, en alzo genoeg verdiend te hebben om als een rijk man naar mijn land terug te keren. Daar ik niet kan lezen of schrijven, weigerde de Junta da Emigraçâo, de emigratiedienst van mijn land, mij toelating te geven om te vertrekken. Ik moest het dus klandestien doen, langs « specialisten », die mij daar 2000 fr voor vroegen.

In Parijs kon ik geen logeerplaats vinden, Ofwel te duur, ofwel verboden aan vreemdelingen. Een landgenoot vroeg me 550 fr per maand om in een kamer te wonen, waarin nog 11 ande-

Lichtstad

ren leefden. Toen ik in de bidonville te Nanterre voor 6000 fr een betrekkelijk goede barak kon kopen, liet ik die kans niet ontglippen ». De man zendt de helft van zijn loon naar zijn vrouw in Portugal. Over 2 jaar heeft hij genoeg geld om in zijn geboorteland een huisje te kopen. Dat is 5 jaar mizerie waard.

• *KONTRASTEN*

De bewoners van bidonvilles zijn geen a-socialen. Het zijn geen mensen die wij als clochards mogen bestempelen. Het grootste gedeelte van hen heeft vast werk. Zij lopen goed gekleed. Uit hun krotten zwiert transistormuziek, de meesten gaan per auto naar hun werk.

Zij wonen in de bidonvilles omdat hun landgenoten er wonen. Hun landgenoten wonen er omdat er voor hen niets anders is. Na enkele maanden is men het leven in een bidonville gewoon. Plaatst ze dan in een appartement ,dan merkt men dat zij hun kolen in de badkamer opslaan, en terug met velen in één kamer hokken. De oplossing voor bidonvilles ligt niet in het bouwen van duizenden appartementen, maar in het benaderen van de inwoners ervan. *(Vervolgt)*

te vinden in de « Guide Bleu » en niet op de agenda der toeristische rondvaarten. Pag. 13 onder : *geen muurkranten maar schilderijen en affiches bij nachtlicht.* Pag. 13 onder : *krulle bol-bloemetje in de grote. blikken stad. vraagt zuivere lucht en rianter omge ving. Als het meisje volwassen is, zullen er dan geen bidonvilles meer bestaan ?*

haar eigen WIJsje
vlaams nationaal

BOE... BOE... BOETIK

Men kan op twee heerlijke manieren van Londen houden : als vertederde klassikus of als « inne » beatfan. Ik geloof een « touch » van beide in me te hebben. Voor een vrouw trouwens niet zo heel verwonderlijk. Want al is Big Ben een hele kerel en Hyde Park een lust... Londen is nu eenmaal de hoofdstad van het boutique-wezen.

En al is « boutique » een Frans woord, naar inhoud is het even Engels als Carnaby Street, King's Road of Kensington Church Street.

Een jonge publiciste, Millicent Bultitude, vond het zelfs nodig om voor haar winkelzieke seksegenoten een beetje klaarheid te scheppen in de veelheid, door een boekje uit te geven (Granstone Press) waarin de 60 voornaamste Londense boutiques kritisch gekatalogeerd staan.

Voor kontinentalen misschien niet van onmiddellijk nut... wel inspirerend om ons even over het eigen (in casu Antwerpse) boutique-bedrijf te buigen. Laten we eerst nog even Millicent aan het woord met een poging tot definitie : « Toen ik besloten had dit boekje te maken moest ik ook de bepaling geven. Ik heb er lang op gewerkt en dit is het rezultaat : een boutique is een kleine winkel met een ongedwongen sfeer, die waarschijnlijk door de eigenaar wordt geleid en voornamelijk ekskluzieve modieuze kleren en toebehoren verkoopt tegen lage prijzen ». De jeugdige ontwerpster van kleding en kosmetika en ongetwijfeld de geestelijke moeder van het boutique-wezen, Mary Quant, schrijft in een inleidende bijdrage : « Ik haat boutiques. Onze Bazaar aan King's Road in Chelsea was de eerste van dit soort kleine winkeltjes. Maar wij noemen onze boutiques nog steeds winkels. Het komt er trouwens niet op aan hoe je ze noemt. Feit is dat ze weer gein hebben gebracht in het winkelen ».

Het boutique-wereldje te Antwerpen lag oorspronkelijk rond de Huidevetterstraat met een reeks van winkeltjes die hoofdzakelijk op Franse leest geschoeid waren... wel modieus, maar ook duur en zelden simpatiek. Toen Antwerpen rond het « Pannenhuis » en de « Muze » (en via de suksessen van Ferre Grignard, the Mods, Wannes van de Velde en Fabian Colin) een zelfs internationaal gewaardeerd beat- en folkmusic-centrum begon te worden, groeide er in de straatjes rond het Conscienceplein een mini-Londen... met leuke « boutiques » die een duidelijk Angelsaksische stempel dragen.

Trendsetter (om een in-woord te gebruiken) was boetik « Twenty » die zich met luidruchtige beatklanken (tot 20 uur) nestelde tussen rustieke antiekzaakjes en fotografenstudio's. Twenty verkoopt zowat alles wat hippe Lolilaatjes mooi of eksentriek kan maken... van « I am a virgin » badges, over minijurkjes tot archaïsche koetsiersjassen. Voor de efeeb heeft Twenty tot mode gesublimeerde legerbrilletjes, uniformpakken, roze dassen in kant... en een assortiment van dandyeske pakken om Beardsly en Oscar Wilde jaloers te maken.

Prettig is de « Akaboe » waar men tussen minipakjes en passende minivrouwtjes tegen matige prijzen goulasj en ajuinsoep kan eten (en gratis de nieuwste tijdschriften mag beduimelen). Boetik « Aimara » biedt minder keuze, maar een meer gesofistikeerde sfeer... terwijl « Gregor » het vooral in gedurfde (maar niet steeds geslaagde) kleureffekten zoekt. De nieuwste boetik in de reeks is de « Barbarella » shop, opgevat in een Barnumeske Jugendstilsfeer, rijk naar uiterlijk en inhoud (hoewel de prijzen best meevallen).

Barbarella is de boetik-stunt van de (handige ?) jongens die eerlang de speelfilm Cash-Cash op Vlaanderen zullen loslaten, een impressario-kombinatie die gemakkelijk te ontdekken valt in het halfpublicitaire periodiek dat Barbarella zijn (of haar ?) klanten biedt.

Nee, 60 zoals in Londen zijn het er niet. Maar ze doen hun beatbest. En het is er prettig winkelen of kijken... ook voor meneer (want geen verkoopster draagt haar jurkje lager dan 10 cm boven de knie).

ANNY.

Eerste prijs zweeds lentefeest 1967 omwille van het origineelste hoofddeksel : een hoed van gras en veldbloemen. Fris en spotgoedkoop !

MOM

Amerika-kenners wijzen er ons op, dat de europese mannen zich vergissen wanneer ze denken dat het amerikaanse vrouwenideaal zich zou identificeren met Jean Harlow of Marilyn Monroe. Het is veeleer de amerikaanse moeder, kort en bondig Mom genoemd, die niet alleen de hegemonie van de vrouw in het gezin simbolizeert doch ook het schoonheidsideaal. Nochtans zijn haar doorsneematen verre van ideaal : 1 m. 56 hoog, 67,4 kgr. zwaar, borstomvang 108 cm., taille 87 cm., heupomvang 112 cm., korte benen, lange armen... Deze kategorie vrouwen beheerst de meerderheid van de vermogens en geeft 84 t. h. van het mannelijk inkomen in Amerika uit. Voor grotere, slankere en mooiere vrouwen schiet er dus niet zoveel over ! Maar niet alleen haar ekonomisch overwicht verschaft de amerikaanse huisvrouw en huismoeder haar machtspozitie ook haar persoonlijke invloed als moeder van één of meerdere Amerikanen (en niet als geliefde) speelt een grote rol. Met enige overdrijving stelde een amerikaans auteur dat de « amerikaanse moeder gelijkberechtigd is met de bijbel en de nationale vlag ». De moederkultus van Uncle Sam blijkt ook uit het vers van Oscar Ogden :

« American boys are not like others
only american boys have mothers ».

Wie dit besef uit het oog verliest krijgt last in Amerika. De invloed van Mom laat zich ook in de schoonheidskultus gelden, de ietwat ijsgekoelde zinnelijkheid en gestroomlijnde make-up van de amerikaanse vrouw, die een gans arsenaal schoonheidsmiddelen gebruikt en haar dochters vroeg inwijdt in de geheimen van de kosmetika, die op zich zelf een gigantische onderneming is. Meestal ook beheerd door vrouwen, al dan niet « mom ».

Het is de droom van Mom dat de gelukzaligheid reeds op aarde te vinden is, met behulp van financiële middelen en dank zij geperfektioneerde verleidingskunsten, die de mannen dienstbaar maken. Nergens ter wereld bezitten de vrouwen van middelbare leeftijd zulk een invloed op de mannen als in Amerika. Deze vrouwen zijn de erfgenamen van de pioniersvrouwen, die niet bang waren van een indianenskalp, geld weten te beheren en de man doen inzien, dat de vaat wassen en afdrogen niet oneerbaar is. Misschien is daaruit ook te verklaren dat een toenemend aantal Amerikanen een levensgezellin gaan zoeken in Europa, Japan of elders. Hij heeft dan de quasizekerheid dat hij met een minder bazig schepsel zal getrouwd zijn dan een uit « Gods own country », nog een uitspraak die de amerikaanse zelfoverschatting tipeert. Welke evolutie europese vrouwen als een kompliment voor hun eigen aantrekkelijker vrouw-zijn kunnen opvatten...

GERDA.

MAANZIEKE RUSSEN EN AMERIKANEN

Een russische vrouw stuurde te Rome een brief aan de Messagero, waarin o.m. het volgende stond in onbeholpen italiaans : « Ik kom van achter ijzeren gordijn en leef in kamp nabij Rome. Vroeger ging alles goed. Op de russische ambassade vertelde ik kwaad van de Amerikanen en kreeg steungeld. Op de amerikaanse ambassade vertelde ik dat de Russen boze mensen waren. Ook zij gaven me steungeld. Met dollars en roebels kwam ik goed rond. Sinds de Amerikanen en de Russen naar de maan vliegen is het liedje uit. De Amerikanen zeggen « Als je naar Rusland terug wil, voor ons niet gelaten » de Russen zeggen « Kom maar terug, je doet wat je wil ». Als arme vluchtelinge doe ik nu een beroep op Uw steun. Ik geef U ook groot gelijk in de kwestie Tirol... ».

DE BETOVERGROOTTIJD

In betovergrootmoeders keukenboek vonden we een heerlijk zomerkarweitje : het maken van vlierbessenstroop.

« Neemt een mande met Vlier bessen, en wascht die eerst eens af in regenwater, en doet ze dan op een doorslag om te verzygen : Doet ze dan in een tobbetje, en breekt ze aan stukken, en wringt ze dan styf door een doek, gelyk men de Aalbessen gewoon is te doen, tot dat'er al het sap uit is : Dan moet men het sap eerst wegen, hoe veel ponden men heeft, en in een Vis katel zagjes en gestadig laaten kooken, en ondertusschen eens omroeren, en het wel vyf of zes uuren laaten kooken tot dat het sap dik word : Doet dan by ieder pond nat dat in de ketel is een half vierendeel witte poeijer suiker, en strooid'er die al kokende onder, en laat die daar ten minste een half uur of langer in kooken, eer men het afneemt, en als het dit en styf is zo neemt het van 't vuur en doet het in potten, is zeer goed, en veel kragtiger dan de gemeenen Conserf, die maar met suiker wordt dit gemaakt ».

Dat is dan het beroemde stroopje waarmee 's winters (en in betovergrootmoeders tijd winterde het nog serieus) een verkoudheid werd te lijf gegaan.

ROGER VAN DEN BROECK

pikturale verwoording met sociale dimensies

Van 25 maart tot 15 oogst 1967 stelt de 24-jarige Antwerpse schilder, Roger Van den Broeck, zijn werk ten toon in de zaal « De Linde » te Kloosterzande, een Zeeuws-Vlaamse gemeente aan de Westerschelde. Qua bekendheid en uitstraling naar buiten toe staat deze jonge schilder nog in een beginstadium, wellicht door zijn te grote bescheidenheid, maar met deze eerste individuele tentoonstelling hoopt hij toch begrip en terzelfdertijd bewondering af te dwingen bij kunstliefhebbers en kritici. Benevens een tiental tekeningen, bestaat deze eerste open konfrontatie met de buitenwereld uit gouaches en olieverfschilderijen. Zoekend naar woorden teneinde de pikturale waarde van het tentoongestelde œuvre te typeren zou ik durven zeggen : een verfijnde, soliede kompozitie; grootse lichteffekten naast een boeiend, krachtig lijnenspel dat mannelijke kracht uitstraalt.

Roger Van den Broeck werd geboren te Brasschaat op 22 mei 1943, en zoals de meesten van het schildersras tekende hij reeds veel tijdens zijn jeugd, zonder daarom reeds artistieke aspiraties te koesteren. Langzaam is deze drang tot schilderen en tekenen bij hem gegroeid, zodanig dat ik hem een schilder uit innerlijke nooddruft zou willen noemen. Hoewel hoofdzakelijk autodidakt hebben de kontakten met andere kunstenaars een heilzame werking op zijn technische vaardigheid uitgeoefend. Zo behoorde hij o.m. tot een groep schilders uit het Antwerpse, die samen de artistieke werkgroep « Klaverheide » vormden.

• *VROEG RIJP*

De evolutie in zijn werk vangt aan met kreaties, die getuigen van 'n artistieke vroegrijpheid. Reeds in zijn eerste schilderijen koncentreert hij zich op het meest belangwekkende tema in de schilderkunst : de mens. De filozofisch aangelegde jonge schilder tracht de mens in al zijn facetten te doorgronden — zijn grootheid en schoonheid, zijn peilloze haat en grilligheid — en de analyse daarvan te kristallizeren via vorm en kleur in portretten met meestal twee hoofdtonen. Die kreaties dragen dan poëtische titels als « Anhouche », « Geheimnisvol » of « Liesbeth ». Vooral dit laatste lijkt me boeiend door de ekspressieve kracht en de eenvoudige lijn, die op betoverende wijze een jong meisje in profiel, aksentueren. Het oranje aangezicht, omgeven met groen-grijze loshangende haren, harmonieert wonderwel met een heviggroene achtergrond. Een aantrekkelijk en tevens bevreemdend werk. Door de soberheid der kleur, door de strakgehouden vorm getuigen deze eerste werken reeds van een zeldzame beheersing en een natuurlijk, aangeboren kleurgevoel. Deze portretten zijn zeer eenvoudig gehouden en toch uiterst verfijnd, tenvolle beantwoordend aan Van den Broeck's artistieke vizie. Hij beschouwt immers het schilderen als een openlijke revolte tegen de barbaarsheid en het geweld, de duistere schaduwzijden van onze twintigste eeuw.

Via het portret komt Van den Broeck tot het landschap : de schilder plaatst nu de mens in zijn natuurlijk milieu. Meteen voltrekt zich hier ook een vakkundige evolutie. Het zorgvuldig afwegen van omtrekken, vlakken en kleuropvulling, het weglaten van storende details, leiden tot een beheerste kompozitie. Op de tentoonstelling te Kloosterzande hangen enkele doeken, ontstaan volgens deze nieuwe vormgevingsformule : « Schelde », « Middernachtmis », « Oogst », « Aurora » en « IJsbrekers ». Al deze schilderijen vertonen een intens geladen koloriet en het licht verwierf er een hoofdfunktie. Dit laatste misschien onder invloed van de impressionisten, want Van den Broeck bewondert ze fel, vooral dan Renoir. Ook zijn liefde voor het werk van Alfred Ost zal daar wel niet vreemd aan zijn. Nergens echter neemt hij klakkeloos een bepaald procedé over; hij tracht steeds zichzelf te blijven. Van den Broeck wenst zich geenszins te engageren en nooit zoeken zijn temas ruggesteun bij een of andere literaire of filozofische richting en daarin ligt stellig de primaire wezenlijkheid van zijn kunst besloten.

Volgens Baudelaire moest een kunstwerk de toeschouwer zowel kunnen verbazen als verrukken. Aan deze voorwaarden voldoen zeker de jongste kreaties van Van den Broeck. Het innerlijk raadsel mens wordt nog meer uitgekiend. De gedachtenwereld van de schilder koncentreert zich hoofdzakelijk op bepaalde levensomstandigheden van onze hedendaagse homo sapiens. Praktisch elk werk vertoont nu een uitgesproken sociaal karakter. De kunstenaar werkt minder met olieverf en de gouachetechniek treedt meer op het voorplan. Ondermeer denk ik hier aan « Manifestatie », « Revolte », « Happening » en « Staking », vier prachtige gouaches, waarin de metaalachtige tinten uitstekend de hardheid van de mens tegenover noodlot en geweld doen uitkomen.

« Revolte » *Gouache*

Voor onze eigen vlaamse schilderkunst bezit het werk van Van den Broeck een pozitieve waarde. Niet enkel door de verschillende pikturale facetten, maar vooral dan door de sociale ondertoon, die zijn laatste werken uitstraalt. Deze zeer bevattelijke temas werden niet gekozen door een profeet van het noodlot, maar wel door een jong schilder die voortdurend gekonfronteerd wordt met de realiteit en het direkt kontakt met de evenmens. Dynamisch, bezeten met een uitgesproken drang tot kreëren, technisch gevormd en met een grootse zin tot estetiek beschikt Roger Van den Broeck over al de elementen die nodig zijn om zijn kunst boven de middelmaat te verheffen.

FRANS BELLON.

---

karel de clercq:

"KONFRONTATIE NOORD-ZUID"

Over de tragische gebeurtenissen van 1830 die tot de scheiding aanleiding gaven, is er al heel wat geschreven, van Maurits Josson tot Y. Schmitz. En in onze schoolboekjes van geschiedenis werd er heel wat patriottieke maar onhistorische literatuur over verkocht.
Een van deze patriottieke beweringen was dat de zogezegde « openbare opinie » zich tegen Willem I keerde. Wie weet hoe deze opinie nu, in een tijd van algemene leerplicht, met krant en radio en televizie, belangstelling opbrengt voor de politiek, wie weet hoe die « opinie » meer ondergaat dan stuwt, die kan zich geen begoochelingen maken over de « openbare opinie » als stuwkracht in 1830.

Dat er vanuit het rebellencentrum Brussel aan propaganda gedaan werd bij de bevolking, evenals er vanuit het noorden propaganda werd gemaakt tegen de muiters, staat vast. Over de omvang van deze « propaganda » en de invloed ervan op de bevolking blijken de meningen te verschillen. Prof. Van Roosbroek wees destijds, bij een bespreking van het boek van Y. Schmitz op het overdreven belang dat belgische geschiedschrijvers hechten aan een openbare opinie, op een ogenblik dat opinievorming zoals wij die nu kennen nog maar in de kinderschoenen stond. Er zijn trouwens simptomen van een alles behalve « belgisch » gevoel in het Zuiden, ook na 1830. De belgische vrees voor een orangistische verkiezingsoverwinning te Antwerpen, de anti-Leopold- en pro-Willem liederteksten tijdens de gentse staking in 1839 wijzen op een alleszins niet onverdeelde « openbare opinie » in die tijd.

In zijn boekje « Konfrontatie Noord-Zuid » heeft dr. Karel De Clercq een aantal liederteksten, gedichten en artikels uit die dagen bijeengebracht. De konfrontatie reikt echter verder dan de periode der scheiding en er is reeds een flink stuk vlaamse beweging aanwezig, vermits de auteur zijn begin- en einddata plaatst respektievelijk in 1830 en 1850.

Wat in deze verzameling opvalt is het anoniemaat der pro-belgische dichters en de artistieke minderwaarde (als er van dergelijke waarde al sprake kan zijn) tegenover de noordelijke produkten, evenals hun gering aantal in verhouding tot het Noorden en tot de zuidelijke ontboezemingen die grootnederlands geïnspireerd zijn. Dat volksdichters, in de hitte van de patriottieke belgische vervoering, karamellenverzen schreven tegen « den Ollander » is psichologisch verklaarbaar. Dat die « vervoering » niet zo algemeen was, blijkt uit andere feiten.

Reeds in 1834 dichtte de diksmuidse dichteres Maria Van Ackere-Doolaeghe : « Geteisterd door den vloek'bren Mars, ligt Zuid en Noord vaneengespleten ».

Een uitvoerige inleiding, waarin de opinie in Zuid en Noord zoals zij in de geschriften tot uiting kwam wordt uiteengezet, gaat de teksten vooraf.

Wij onthouden daaruit vooral dat de grootnederlandse gedachte sterker tot uiting kwam en vlugger het ressentiment om de scheiding overwon dan in het noorden, waar het nationaal gevoel samengebald werd rond een anti-rebellenentoeziasme.

Dat het echte grootnederlandse gevoel zeker in het Noorden ook leefde, komt in menig stuk tot uiting.

« Konfrontatie Noord-Zuid » geeft op de verhouding tussen beide Nederlanden in die periode zo niet een algemene kijk, dan toch een indruk, afgeleid uit wat de geschriften uit die tijd ons leren.

Dr. Karel De Clercq : « Konfrontatie Noord-Zuid » — Vlaamse Pocket, Heideland, 145 blz.

MAURICE LELONG

"NIET NAAR BUITEN LEUNEN"

Sedert de kommunistische overwinning in de burgeroorlog de diktatuur van Mao Tse Toeng vestigde over een rijk van 500 tot 600 miljoen mensen, heeft al hetgeen er in China gebeurt menig joernalist geïntrigeerd.
Vele westerse nieuwsgierigen togen op een — zij het geleide — onderzoekingstocht die voor de meesten dan nog de handikap der taal meebracht, naast een pro- of contra-vooringenomendheid die zelden kon afgelegd worden bij het relaas. Wij achten dit dan ook niet zo erg, als men maar weet wat voor vlees men in de kuip heeft. Wij hebben onlangs hier nog het boek van een australische joernaliste over China voorgesteld, dat in de reeks « Tijdsignalen » verschenen is. En wij kunnen hierbij eveneens verwijzen naar de boeken van pater G. Boutsen, wiens kennis van de taal, het volk en het land en wiens jarenlang verblijf in China hem in ieder geval het voordeel verschaften te kunnen spreken uit ervaring.

Wij zijn ons wel bewust van de betrekkelijkheid van toeristische verslagen, zelfs indien zij van alle propagandistische pro's en contra's ontdaan zijn. Maar zij zijn dan toch een bazis voor onze kennis. heel wat betrouwbaarder dan kommunikees en heel wat revelerender dan nieuwsberichten waarin toch maar gezegd wordt wat de internationale persbureaux willen kwijt zijn. Daarom is een boek zoals « Niet naar buiten leunen » van de franse dominikaner monnik Maurice Lelong een belangrijk dokument tot het begrijpen van een situatie en het realistisch benaderen van een politiek feit, waarmee wij — of wij het willen of niet — rekening moeten houden. De grote gebeurtenissen in de historie verwekken kettingreakties, die zeer verreikend kunnen zijn. Zonder de machtsgreep van Mao geen koreaanse oorlog, geen Vietnam, geen amerikaanse militaire machtsontplooiing in het Oosten, geen vallende Soekarno; ja zelfs de verkiezingen in Japan worden door evenementen in China beïnvloed.

Daarom is al wat ons beter begrip kan verschaffen in de wereldsituatie tevens een bijdrage tot een beter bepalen van onze eigen pozities, van de gevaren die ons bedreigen en de mogelijkheden die voor ons open gelaten zijn.

Het boek van pater Lelong is het relaas van een reis naar de chinese Volksrepubliek, over de Sovjetunie. Pater Lelong is hiermee niet aan zijn proefstuk, als reiziger niet en evenmin als auteur. Hij schreef reeds een veertigtal werken over zijn reizen in Afrika, Zuid-Amerika en Oceanië.

Zijn boek over deze chinese reis is boeiend geschreven, met een zin voor het pittoreske en voor het tiperende detail, zonder de overlading die de minder-geroetineerde dreigt wanneer hij aan het detailleren gaat, zonder in het oppervlakkige te vervallen. Integendeel : van al wat wij over China lazen is er weinig dat op zulke meeslepende wijze vertelt en toch zo penetrant is en naar de kern grijpt. De weergave van sommige gesprekken — die vaak diskussies worden over ideologische en religieuze kwesties — en van indrukken die een persoonlijke klank hebben, en door deze persoonlijkheid ook een waarde krijgen omdat ze komen van iemand met méér dan wat oppervlakkige kennis van zaken : zij maken dat dit boek heel wat meer wordt dan alleen maar een reisverhaal. Het scherpe opmerkingsvermogen van de auteur gaat gepaard met een kritische blik, geschoold door het vele reizen en de menigvuldige ontmoetingen, die de betrekkelijkheid van de dingen, de grootspraak van de ene zijde zowel als de kleinerende superioriteit aan de andere kant met relativerende en realistische humor — soms lichtjes ironizerend — doorprikt.

De reis van de auteur ging met de trein van Parijs over Berlijn en Warschau naar Moskou, en vandaar met de transsiberische spoorweg over Omsk en Irkoetsk naar Mandsjoerije. Van Kharbin uit reisde hij naar het zuiden : Peking, Sian en de grote havensteden Nanking, Shanghai en Hang-Tsjeou. Hij keerde over de mongoolse hoofdstad Oelan-Bator, waar hij het vliegtuig nam, naar Moskou terug.

Een belangrijk gedeelte van het verhaal — bijna de helft — is dus uiteraard ook aan de reis door niet-chinees territorium (Mongolië en de Sovjet-Unie) gewijd. De hoofdstukken staan niet apart, maar vloeien ineen met het eigenlijke China-relaas, ook al omwille van de in de aktualiteit liggende ideologische spanningen en overeenkomsten.

« Niet naar buiten leunen » is een in zijn soort merkwaardig boek : een menselijke benadering die toch de globale problematiek ziet, een subjektief relaas dat toch waarheid en objektiviteit betracht.

Wanneer de auteur in zijn epiloog ergens zegt « De mens telt niet in zo'n gemeenschap », hebben wij teruggedacht aan die andere franse China-reiziger, Jules Roy, man van links die zijn ontgoochelende ervaring neerschreef in « Voyage en Chine » en zei dat hij er heenging vol liefde en bewondering, maar terugkeerde verbitterd en geterrorizeerd ».

Wie de oorzaak van deze « liefde en bewondering » op afstand, en van de verbittering en terreur nadien wil zien met de scherpe blik van een ervaren wereldreiziger en een wijs intelligent man, die leze dit boek.

« Niet naar buiten leunen » - Maurice Lelong - 267 blz. gen. 130 fr., Desclée - De Brouwer, Brugge.

In het Openluchtmuzeum Middelheim te Antwerpen werd zaterdagmiddag de negende biennale voor beeldhouwkunst geopend, er is een retrospektieve Constantin Meunier te zien, in alle grote europese muzea vertegenwoordigd en beschouwd als de spil van de monumentale beeldhouwkunst rond de eeuwwisseling. Deze openluchttentoonstelling, die geopend blijft tot 1 oktober a.s. toont verder werken uit Japan, Hongarije, Joëgoslavië, Polen, Roemenië, Tsjecho-Slowakije. De deelnemende japanse kunstenaars zijn als voorlopers van de hedendaagse japanse beeldhouwkunst te beschouwen.

JAN VERCAMMEN 60

De dichter Jan Vercammen is vorig jaar in november zestig geworden.

Bij die gelegenheid werd hem hulde gebracht te St. Michiels-Brugge waar deze geboren Oostvlaming, voorzitter van de vereniging voor oostvlaamse letterkundigen, sedert 1941 woont. Het huldekomitee heeft onder redaktie van Raf Seys in een boekje van een 100-tal bladzijden (« De andere Vercammen ook 60 ») benevens een kort curriculum vitae en een volledige bibliografie door dr. Rob Roemans en dra. Hilda Van Assche, en benevens een viertal bijdragen over Vercammen, ook de dichter zelf aan het woord gelaten : een dichter dan die zich ontpopt als een kundig prozaschrijver, als auteur van opmerkelijk — knap geschreven korte verhalen, waarin de ernst van de dichter zich verbergt achter een niet altijd spontaan-aandoende humor. De andere Vercammen ? Het is in ieder geval ook de letterkundige, de stijlvolle beheerser van het woord die hier spreekt. Er is echter ook nog een andere Vercammen waarover dit boekje niet spreekt : de onderwijzer, die tot dr. in de pedagogie promoveerde, de inspekteur en hoofdinspekteur van het lager onderwijs, ,de pedagoog. Er is nog de Vercammen die het voorzitterschap van verenigingen waarneemt of waarnam, de sekretaris van de vereniging van vlaamse letterkundigen, lid van kommissies allerhande... die ons minder belang inboezemt. En er is (of was) tenslotte de jonge Vercammen, die ons in het door André Demedts geschreven stukje geopenbaard wordt : de jonge man die door de Vlaamse studentenbeweging gegaan is en die de invloed van het expressionisme en zijn humanitaire boodschap, maar ook het nationale en religieuze dat er in Vlaanderen mee gepaard ging (bij Moens. Van den Oever. Gijsen) heeft ondergaan...

Voor de kennis van de dichter Vercammen (want de andere, die dit boekje bedoelt, is ook : de dichter) is deze uitgave een eerste, zij het beperkte inleiding; de bibliografie kan voor een verdere kennismaking van groot nut zijn.

Raf Seys : « De andere Vercammen ook zestig » — de Rumberg. Koekelare - 1966 100 blz. - 100 fr.

- TV - TV - TV - TV - TV - TV - TV - TV - TV - TV -

de blauwe brief

Als die blauwe brief komt binnen waaien brengt hij slechts ergernis en kommer mee. De kommer is voor zoon Ulli, terwijl dierenarts Hofer de ergernis voor zijn rekening neemt en we kunnen u verzekeren dat zijn uitbarsting bij de anderen heel wat stilte veroorzaakt. Maar waar is die onwaardige zoon, die zo verliefd is op Sybille dat hij zich voor haar in de schulden steekt en meer op de tennisbaan vertoeft dan op de schoolbanken? Hij schijnt wel verzwonden.

(Zondag 18 juni - 19 uur 15).

mrs. miniver

Met deze oorlogsfilm bracht regisseur William Wyler indertijd een meesterwerk, hierbij geholpen door rasakteurs als Greer Garson in de titeldol en Walter Pidgeon in de rol van haar echtgenoot.

Het verhaal begint met een dwaze inval van Mrs. Miniver : ze heeft niet kunnen weerstaan aan dat zonderlinge hoedje. Wanneer ze in het stationnetje uit de trein van Londen stapt vraagt Ballard, de stationchef, haar de toelating om de nieuwe roos die hij heeft gekreëerd, Mrs. Miniver te mogen noemen. En of hij dat mag! Bij het naar huis gaan begint haar roes toch te bedaren, wanneer ze zich begint af te vragen hoe ze dat hoedjesgeval aan Clem, haar echtgenoot, zal moeten verklaren. Ondertussen heeft Clem echter ook een onbezonnen daad gesteld : hij kocht een nieuwe wagen, wat hun budget ook niet toelaat. Alles dus om herrie te krijgen!

(Zondag 18 juni - 20 uur 40).

de 39 treden

« The thirty-nine steps » is een thriller van Ralph Thomas met in de hoofdrollen Kenneth More, Taina Elg, Brenda De Banzie en Barry Jones.

Toen Richard Hannay (Kenneth More) een stukje speelgoed opraapte in het Kensingtonpark te Londen had hij er geen flauw vermoeden van dat deze daad hem in een spionage- en moordzaak zou doen terechtkomen. De nurse, die op het kind paste, was een geheimagente belast met de uitroeiing van een spionagenet dat zich had voorgenomen belangrijke plannen te bemachtigen. Als ze aan een moordpoging ontsnapt, vertelt ze Hannay over haar zorgen. Als hij haar vermoord vindt in haar appartement gaan de poppen voor goed aan het dansen.

(Woensdag 21 juni - 20 uur 25).

het peleton anderson

Pierre Schoendoerffer stelde zich tot doel van deze film : iets van de afschuwelijkheid van de Vietnamese oorlog en van alle oorlogen in beeld te brengen. In de film worden geen politieke opinies naar voren gebracht, er worden geen interviews afgenomen of beschuldigingen geuit, tenzij tegen oorlog in het algemeen.

(Maandag 19 juni - 21 u 20).

maigret viert kerstmis

Maigret zou één dag per jaar een beetje rust willen en dat is op Kerstmis. Lapointe en Janvier vinden dat uitermate vervelend want de zaak die zich juist in deze kerstdagen aandient is helemaal geen routinegeval. De kommissaris wijdt zich echter geheel aan Mevrouw Maigret en zijn gasten en beperkt zich tot een paar telefoongesprekken met zijn medewerkers. De zaak is anders wel ingewikkeld : op kerstavond tracht Olivier Lecoeur van zijn broer André wat geld te lenen om zijn moederloos zoontje een lekker kerstmaal aan te bieden. André weigert maar krijgt daar vreselijk spijt van wanneer hij hoort dat een oude vrouw die in de straat van zijn broer woont, vermoord werd en dat zowel Olivier als zijn zoontje spoorloos verdwenen zijn...

(Dinsdag 20 juni - 20 uur 25).

Spencer Tracy — deze week overleden — in « De oude man en de Zee » film van John Sturges naar de novelle van Ernest Hemingway. Vrijdag 23 juni 1967, Brussel Nederlands te 20 u 25.

medium

Annie Declerck en Ludo Dekkers stelden een programma samen met een overzicht van het Nationaal Teaterseizoen 1966-1967 en een bespreking van de ziekte van Van Gogh.

(Dinsdag 20 juni - 21 uur 40).

de oude man en de zee

Film van John Sturges naar de novelle van Ernest Hemingway met Spencer Tracy.

De oude man heeft al 84 dagen lang geen vis meer gevangen zodat hij besluit alleen in zijn schamele boot de Gulf Stream te trotseren, hopend op een goed visvangst. Wanneer hij alleen is in de oneindigheid van de oceaan laat de oude man het aas neer op verschillende diepten en weldra is een jonge tonijn het slachtoffer van zijn gulzigheid. Even later wordt er heftig gerukt aan de andere lijn; een enorme zwaardvis sleurt zeker van haar kracht de boot mee. Urenlang trekt de vis het schipje mee. De nacht verglijdt en 's morgens volgt het bootje nog steeds zijn toevallige piloot. Een nieuwe dag en een nieuwe nacht gaan voorbij maar de oude man houdt vol.

(Vrijdag 23 juni - 20 uur 25).

kunst op de expo 67 te montreal

Reportage van Ludo Bekkers.

De kunsttentoonstellingen op Expo 67 staan zoals de hele expozitie in het teken van « Terre des Hommes » - « De Wereld van de Mens ». Ludo Bekkers heeft ter plaatse een programma samengesteld met sekwenties uit de fototentoonstelling, die kan beschouwd worden als een verlengstuk van « The Family of Man » en waar ongeveer 350 foto's te zien zijn, en uit de tentoonstelling van beeldhouwwerken.

(Dinsdag 20 juni 21 uur 40).

het verhaal van ritmeester schach von wuthenow

Naar een novelle van Theodor Fontane.

Dit verhaal speelt zich af in Pruisen bij het begin van de 19de eeuw. Hoofdfiguur is een man waarvan de verstarde denkwijze zijn eigen noodlot wordt. Men duikt terug in een lang vervlogen tijd waarvan de problemen zo heel anders schijnen dan die van nu. De koning van Pruisen is sedert twintig jaar gestorven, zijn staat en leger bestaan nog maar wat vroeger grootheid, geest en waardigheid had is verstard tot een masker, tot bureaukratie, dressuur en kaste-denken. Men leeft in een wereld van schijn, men klampt zich vast aan het roemrijk verleden.

(Donderdag 22 juni - 20 uur 50).

Onze selektie

ZATERDAG 17 JUNI

20 u 50 Brussel Ned.
Dorus (Een show van en met Tom Manders - Orkest o.l.v. Johnny Holshuyzen - Bijdrage van de Nederlands TV (NTS) tot het Festival van Montreux 1967 bekroond met de Zilveren Roos).

21 u 55 Nederland I
The Saint (Politiefilm).

22 u 10 Duitsland I
Duell mit dem Tod (Oostenrijkse speelfilm).

ZONDAG 18 JUNI

20 u 40 Brussel Ned.
Mrs. Minniver (Oorlogsfilm van William Wyler met Greer Garson en Walter Pidgeon - Engelse versie met tweetalige onderschriften).

22 u 00 Duitsland I
Sie 67 (Portret der moderne vrouw).

MAANDAG 19 JUNI

21 u 20 Brussel Ned.
Het Peloton-Anderson (Een dokumentaire van Pierre Schoendoerffer die in Vietnam een amerikaans peloton zes weken lang heeft gevolgd - Een programma van de Franse Televizie-O.R.T.F.).

DINSDAG 20 JUNI

21 u 40 Brussel Ned.
Indrukken van de Expo 67 te Montreal - Reporter : Jaak Van der Sichel).

WOENSDAG 21 JUNI

20 u 25 Brussel Ned.
De 39 treden (Speelfilm - The thirty-nine steps - Thriller van Ralph Thomas met Kenneth More, Taina Elg en Brenda de Banzie).

21 u 00 Brussel Fr.
Wallonië 67 (De ijzergieterij derde deel - Vanavond : Belgisch niveau).

DONDERDAG 22 JUNI

20 u 50 Brussel Ned.
Het verhaal van Ritmeester Schach von Wuthenow (Een speldokumentaire van H.D. Schwarze).

21 u 45 Duitsland I
Stalin haellt Gericht (Rusland voor 30 jaar - Uit de reeks « Ost und West »).

VRIJDAG 23 JUNI

20 u 25 Brussel Ned.
De oude man en de zee (The old man and the sea - Film van John Sturges, naar de gelijknamige novelle van Ernst Hemingway, met Spencer Tracy).

Op de vlaamse T.V.

ZATERDAG 17 JUNI

15.15 : Wielrennen : Ronde van Italië. Rechtstreekse reportage van de laatste kilometers en de aankomst van de etappe : Trente - Tirano — 16.00 : Prinselijk Huwelijk te Kopenhagen — 19.00 : Luceat : katholiek-godsdienstige uitzending — 19.30 : Tienerklanken — 20.00 : TV-nieuws — 20.25 : Dr. Kildare. 1e afl. (deel 2) — 20.50 : Autorennen — 21.00 : Echo — 21.30 : Frans-Deense gala-avond, gegeven t.g.v. het huwelijk van kroonprinses Margrethe van Denemarken met Graaf Henri de Monpezat — 23.30 : TV-nieuws.

ZONDAG 18 JUNI

11.00 : Eucharistieviering — 16.00 : Internationale landbouwmagazine — 16.30 : De wereld is klein. Twee dagen in een krater — 17.00 : Volksconcert, door het Symfonieorkest van de B.R.T. o.l.v. Frederik Devreese — 17.25 : TV-rally — 18.30 : Klein, klein kleutertje — 18.50 : De Jetsons. 1e afl : Rosey, de robotmeid — 19.15 : Mijn dieren allemaal. Zevende afl : De blauwe brief — 20.00 : TV-nieuws — 20.15 : Sportweekend — 20.40 : Speelfilm : Mrs. Minniver, oorlogsfilm van William Wyler met Greer Garson en Walter Pidgeon — 22.45 : TV-nieuws.

MAANDAG 19 JUNI

19.30 : Flipper 57e afl. : Het geschenk — 19.55 : De Weerman — 20.00 : TV-nieuws — 20.30 : The Fugitive. 2e afl. : De heks (The witch) — 21.20 : Het peleton-Anderson, documentaire — 22.10 : Gastprogramma. De Liberale gedachte en actie — 22.40 : TV-nieuws.

DINSDAG 20 JUNI

19.30 : Tienerklanken — 20.00 : TV-nieuws — 20.25 : Maigret viert Kerstmis. Vijfde afl. — 21.40 : Indrukken van de Expo 67 te Montreal — 22.20 : Medium — 22.50 : TV-nieuws.

WOENSDAG 21 JUNI

19.30 : Televisum — 19.55 : De Weerman — 20.00 : TV-nieuws — 20.25 : Speeltilm : De 39 treden, thriller van Ralph Thomas met Kenneth More, Taina Elg en Brenda de Banzie — 22.00 : Gastprogramma. Het vrije woord : het Vermeylenfonds — 22.30 : TV-nieuws.

DONDERDAG 22 JUNI

19.30 : Kijk omhoog — 20.00 : TV-nieuws — 20.25 : Dr Kildare. 2e afl. : De biljartspeler (deel 1) — 20.50 : Het verhaal van ritmeester Schach von Wuthenow, een speldocumentaire van H. D. Schwarze, waarvan het verhaal zich afspeelt in Pruisen bij het begin van de 19e eeuw — 22.10 : Première. Fragmenten uit de nieuwste films — 22.40 : TV-nieuws.

VRIJDAG 23 JUNI

19.30 : Jeugd zonder grenzen — 19.45 : Zoeklicht — 19.55 : De Weerman — 20.00 : TV-nieuws — 20.25 : Speelfilm : De oude man en de zee. Film van John Surges met Spencer Tracy — 21.45 : Drie premières in Lincoln Center. - Far Rockaway, toneelspel van Frank D. Gilroy - The Act, ballet. - The Hero, opera van Mark Bucci en David Rogers — 22.45 : TV-nieuws.

Wij sport

vlaams nationaal

GROENE DRUIVEN

Nu wij in onze krant lezen dat alle voetbalklubs in ons land zowat een dozijn grote vedetten gaan kopen om nu eens eindelijk dit of dat te « forceren » en nu wij lezen dat men voor minder dan vijf miljoen nog maar nauwelijks een oud-strijder aan de haak kan slaan, hebben wij in een handomdraai uitgecijferd dat de meeste ploegen uit de hoogste afdeling zowat het hele inkomen van het voorbije seizoen zullen moeten neertellen om één speler van genoemde vijf miljoen binnen te rijven. Inderdaad : om « cinq briques » bijeen te scharrelen, moeten er voor iedere wedstrijd zevenduizend toeschouwers zijn geweest die ieder 50 ballen neertelden.

Vermits de klubs nog een paar andere uitgaven hebben, zoals het hongerloon van de trainers, de vergoedingen voor de spelers en het kortnat voor de journalisten, denken wij dat het met die aankopen van grrrrote vedetten nog wel los zal lopen...

VIVAT POL

Zoals ieder Vlaming, die om een of andere reden uit de massa naar voren treedt, heeft Pol Jacqmeyns zijn « ten huize van » gekregen en in « den bak » gezeten.

Veel mensen hebben ons gezegd dat deze « ten huize van » een der beste was die de T.V. ooit gebracht heeft.

Het is begrijpelijk. Het richtte zich tot een zo breed mogelijk publiek, wat er verteld werd was voor iedereen bevattelijk, en Pol is een gemoedelijk en joviaal man, die wat te zeggen heeft, en het zo kan zeggen dat het iedereen aanspreekt. Deze uitzending zal hem in Vlaanderen, zo mogelijk, nog populairder maken. En dat mag zijn, want Pol is in de perswereld een heel grote meneer, en in alle omstandigheden een heel groot mens.

Ons interesseert vooral wat hij zei over de sportpers. Hij vertelde dat ze nog steeds op een veel lager peil drijft dan de rest van de krant. En dat is zo. Heel de kwestie is dat men er moet in slagen de sport op menselijk vlak te brengen, zoals Pol zelf dat heeft gekund. Zo komt het dat Pol geen behoefte heeft aan superlativissisme en de goden uit de Griekse mytologie. Zo is hij er ook in geslaagd zijn sportproza te onttrekken aan het wansmakelijke, het vulgaire, het groteske, het goedkope, het volksmisleidende, het belachelijke. Hij heeft zijn sport op de juiste plaats in de hiëarchie der waarden gezet, en die is relatief. Dat hij zijn ambtsbroeders in die rechting heeft willen meenemen, is de grote verdienste van Pol Jacqmeyns. Dat hij (nog) dikwijls in de woestijn predikte, doet aan die verdienste niets af.

INRICHTING : WIJ

Hier en daar in de pers wordt er al gezinspeeld op een toekomstige ronde van Europa voor beroepsrenners.

Als bazis daarvan ziet men een versmelting van de tour (van Frankrijk) en de giro (van Italië).

Ten eerste vinden wij het niet schoon dat in dat verband niet over de ronde van België gesproken wordt, daar waar iedereen toch weet dat Bruxelles de carrefour en de capitale van Europa is.

Ten tweede vragen wij ons af wat Charlemagne de Gaulle daarover zal zeggen. Of moet die niet meer geraadpleegd worden misschien ?

Ten slotte hopen wij, als het ooit zover komt, het voor België verantwoordelijk inrichtend blad te zijn. Kwestie van ook eens met een halflange short, een tropenhelm en een rode vlag in een sportwagen en in de belangstelling te staan. Of moet dat altijd Goddet zijn ?

MEEDOEN

Een vriendelijke lezer uit Dendermonde wil dat wij in de sportrubriek ons vlaams hart laten spreken, en het taalaspekt aansnijden en de wantoestanden aanklagen. Wij zullen dat ten gepaste tijde zeker doen. Maar eerst willen wij er toch even op wijzen dat het probleem niet eenvoudig is, en dat de wantoestanden door de Vlamingen zelf in het leven zijn geroepen.

Om te beginnen denken wij dat de grote meerderheid van de sportbeoefenaars niet wenst dat taalkwesties en sportbeoefening met elkaar vermengd worden, en hiervan maken de « nationalen » handig gebruik. Pas de question linguistique chez nous, zeggen ze. Noodzakelijkerwijzer in het Frans.

Ten tweede wil het ons voorkomen dat de zg. leidende vlaamse kringen te weinig belangstelling hebben voor de sport. Op plaatselijk vlak kennen wij maar weinig « flaminganten » die hun plaats in de leiding (en in het werk) van een sportvereniging opeisen. Doorgaans laat men die eer aan anderen.

Ten derde denken wij dat de vervlaamsing van de sport toch moet beginnen aan de bazis. In de klubs. Het zijn toch de klubs die de nationale voorzitters kiezen. Wanneer de klub door de aanwezigheid van echte Vlamingen vlaams gaat denken en handelen, dan zien we niet in hoe de toestanden die nu nog bestaan, ondanks de meerderheid geografische Vlamingen in de nationale bonden, zullen kunnen blijven stand houden.

In één woord, wij verwachten verbetering wanneer de Vlamingen zich op plaatselijk vlak zullen willen inzetten.

Maurice Peiren werd nationaal kampioen in maratonloop te 's Gravenbrakel. In het zicht van de eindmeet — na 42 km — liep hij nog zeer fit en fris !

WETSVOORSTEL DE CLERQ

SPORTBEOEFENAAR - WERKNEMER

Wanneer het wetsvoorstel van senator de Clercq betreffende het sociaal statuut van de sportbeoefenaar goedgekeurd wordt — en dat ligt in de lijn van de verwachtingen — dan gaat er heel wat veranderen in het sportwereldje.

Het wetsvoorstel bepaalt immers dat iedereen, die door de sport 50.000 fr. per jaar verdient, voortaan zal aanzien worden als werknemer, met alle gevolgen vandien.

Het is onmogelijk al die gevolgen te overzien. Eén kunnen we toch even onderzoeken, omdat het op dit ogenblik van « commerce in voetbalvlees » aktueel is.

Wanneer een voetballer voor een klub speelt, en daarvoor 50 blauwe brieven per jaar opstrijkt, wordt hij dus werknemer, en de klub werkgever. Dat houdt in dat zowel de ene als de andere een werkkontrakt zal moeten ondertekenen, en zich daaraan zal te houden hebben. Dit werkkontrakt zal maximum over drie jaar mogen lopen.

Wanneer de speler na het verstrijken van de duur van zijn kontrakt een andere werkgever zal willen zoeken, zal hij daarin vrij zijn. Hij hoeft dan enkel op de wettelijk voorziene wijze zijn werk op te zeggen.

Zijn baas, de klub, heeft daar geen verhaal tegen. Heeft de speler de bepalingen van zijn werkkontrakt vervuld, en zijn job regelmatig opgezegd, dan mag hij gaan waar hij wil (kan).

De klub heeft geen enkel recht meer op hem, en kan dus niet, zoals nu het geval is, voor hem een transfertsom vragen.

Dit zal op zijn beurt een grote weerslag hebben.

De mobiliteit van de arbeidskrachten zal toenemen. Wellicht zal dit een zekere nivellering van de krachten meebrengen.

Voor de grote klubs zal het afschaffen van de transfertsommen misschien niet zo heel veel betekenen. Wat ze nu moesten uitgeven aan spelers, zullen ze in de toekomst besparen, maar ze zullen verliezen, wat ze tot nu toe ontvingen van de verkoop van spelers. Het wil ons voorkomen dat de balans toch eerder positief zal zijn, en misschien zit daarin voor de spelers de kans dat ze (nog) beter kunnen betaald worden. Al bestaat anderzijds ook het gevaar dat een grotere rezerve aan arbeidskrachten de lonen zal drukken.

Voor de kleine klubs liggen de zaken anders. Vele van die verenigingen kunnen slechts in stand gehouden worden door het geld dat ze van de grote klubs krijgen bij verkoop van goede spelers, die ze hebben kunnen vormen. Valt deze bron van inkomsten droog, dan ziet de financiële toekomst van de kleintjes er niet erg rooskleurig uit.

Evenzo zullen de premies van de spelers uit de kleine klubs nog kleiner worden, wat weer de vlucht naar de grote klubs zal stimuleren.

Het wil ons dus voorkomen dat het wetsvoorstel gezond is voor de groten, maar nadelig voor de kleinen.

In verband daarmee stelt zich dadelijk een ander probleem : dat van de handtekening. Tot nu toe was het zo dat een handtekening op een aansluitingskaart gezet, bindend was voor het leven.

Met het wetsvoorstel gaat ook dat veranderen. Vermits het kontrakt over hoogstens drie jaar mag lopen, en vermits de speler na het verstrijken van het kontrakt vrij is, kan er geen sprake meer zijn van levenslange verplichting. Maar, geldt dat alleen voor de spelers die 50.000 fr. kunnen verdienen, of voor allemaal? Normaal, vermits iedere Belg (min of meer) gelijk is voor de wet, zouden ook de arme dutsen op een of andere manier moeten ontsnappen aan die verbintenis van een kinderhandtekening.

Of dat in het wetsvoorstel voorzien is, weten we niet. Zo ja, gaat heel de struktuur van de bond omver geworpen worden. Zo niet, rijst het probleem van de levenslange verbintenis dubbel scherp, want dan bestaat er een zekere diskriminatie tussen (50.000 fr.) rijken en niet (50.000 fr.) rijken.

In ieder geval zal het wetsvoorstel — eens kort en goed wet geworden — nog veel inkt doen vloeien, en nog veel palavers noodzakelijk maken.

Al met al vinden wij het goed dat er eindelijk eens een poging wordt gedaan om een klare toestand te scheppen. In menig opzicht zal de sportbeoefenaar er wel bij varen — al zullen er natuurlijk ook (sociale) lasten komen bij kijken. En al zal er druk gesparteld worden om aan sommige bepalingen van de wet te ontsnappen. Wij zijn toch Belgen, nietwaar ?

SCHUIMRUBBERMATRASSEN
met
Gebreveteerde
bedekkingslagen
RESSORTMATRASSEN
(Brevet : 529738)
met
Gebreveteerde karkassen

fabrieken
„STAR"
(Brevet : 512767)
TE ZELE (O.-VL.)
GEWATTEERDE BEDSPREIEN
WOLLEN DEKENS
Tel. (052) 44641 en 44642.
Indien U geen verkoper in uw omtrek kent, stuur ons een kaartje en we de dichtst bijgelegen verzenden U het adres van koper Star Zele.

LB 105

GELD ← LENINGEN
VOOR ALLE DOELEINDEN EN ALLE TERMIJNEN OP HANDTEKENING
• FINANCIERINGEN MEUBELEN · TV. EN VOERTUIGEN ENZ.
• GRONDEN tot 100 % · ZEER SNEL · DISKREET
• HYPOTEKEN 1ste en 2de RANG TOT 100 % DER WAARDE VAN 5 TOT 30 JAAR
• BEROEPSKREDIETEN voor ZELFSTANDIGEN UITBR ZAAK · AANKOOP MAT · STOCK enz
MEVEKAN
Ter Rivierenlaan, 57 Deurne-C.
• WIJ KOMEN THUIS · TEL. 03/36.43.24
• ERNSTIGE AGENTEN GEVRAAGD

DORTMUNDER THIER BRAU
HOVEN

Al de grote gekende Duitse en Belgische orkesten zullen er zorgen voor de stemming. In al onze lokalen is er altijd : originele Breugelaanse stemming - deftige leute en plezier - goede bediening - beste dranken goed en niet duur.
N.B. Al onze zalen zijn gans de winter ter beschikking voor Bals - Banketten - Vergaderingen, enz...

— LEUVEN : 1.000 plaatsen.
— AALST : 1.000 plaatsen.
— HULSTE - KORTRIJK : 1.000 pl.
— ANTWERPEN : 700 plaatsen.

DORTMUNDER THIER BRAU

IMPORT A B T S
Tiensesteenweg 128, Korbeek-Lo
Tel. : (016) 463.11.

Voortverkopers worden gevraagd voor :
— Dortmunder Thier.
— Tonisteiner Sprudel.
— Rijnwijnen St JACOBS-KELLEREI Gau-Algesheim.

DORTMUNDER THIER BRAU

koopt — bouwt en huurt cafés in gans het land. — Medewerkers worden gevraagd.

LB 103

WENTELPOORT
type ALUGA

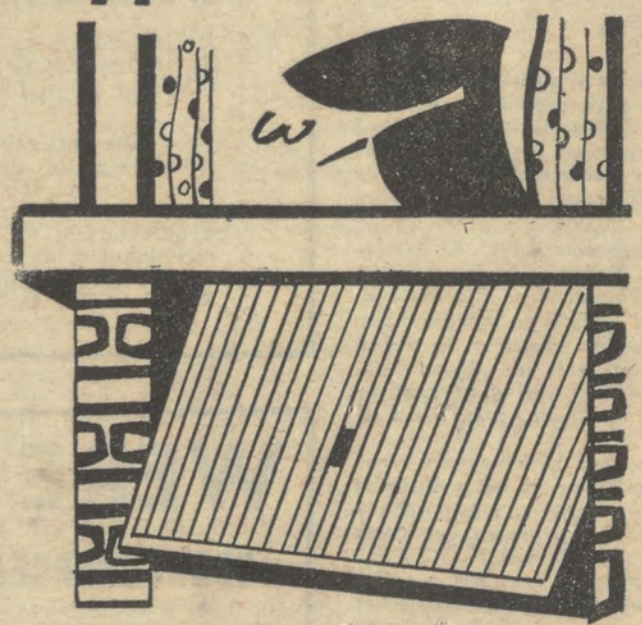

Standaarduitvoering
Poort gans in aluminium. Omlijsting in gephosfateerde staalplaat.
Zeer lichte bediening.
Automatische sluiting.
Voordelige prijzen.

BREVET 23098

JEURCLOO
A. JEURISSEN - CLOOSTERMANS & ZONEN
ZONHOVEN
Weierstraat, 2 — Tel. 011/132.31 & 132.36

LB 108

VLAANDEREN, EEN FRONT!

Wat zal, in een federaal België, de nationalle vlag zijn van de deelstaat Vlaanderen (Vlaams-Brabant inkluis) ? Overbodige vraag...

Vóór het rampjaar 1830, tijdens de belgische bezetting en ook erna, blijft de Leeuwevlag het symbool van de vlaamse volksgemeenschap en van de Beweging die gedaan wil maken met de antinederlandse apartheidspolitiek.

De Leeuw is zelfs, ondanks hemzelf, de vlag van de oostendse socialisten...

Ga mee met je tijd ! Stel je buren niet langer teleur. Van 'n Vlaams-nationalist verwachten ze dat hij het voorbeeld geeft.

Sticht een KERN in je woonplaats. Vraag folders '67 ter verspreiding.

	katoen	wollanyl
1. BEDRUKTE VLAGGEN (klassieke én bedrukte leeuw)		
1,5 m. x 1,5 m.	310 fr.	430 fr.
2 m. x 2 m.	530 fr.	750 fr.
	nylon	**wollanyl**
2. GEBORDUURDE VLAGGEN (klassieke én moderne leeuw)		
1 m. x 1 m.	460 fr.	495 fr.
1,45 m. x 1,5 m.	880 fr.	925 fr.
1,45 m. x 2 m.	990 fr.	1 015 fr.
2 m. x 2 m.	1 430 fr.	1 595 fr.
2,5 m. x 3 m.	2 420 fr.	2 640 fr.
3 m. x 3 m.	2 750 fr.	2 970 fr.
4 m. x 2,4 m.	3 740 fr.	3 960 fr.
4 m. x 4 m.	4 290 fr.	4 620 fr.
	nylon	**wollanyl**
3. GEBORDUURDE WIMPELS (klassieke én moderne leeuw)		
1 m. x 2,5 m. (met lussen)	900 fr.	990 fr.
1 m. x 2,5 m. (met sloof)	850 fr.	935 fr.

WOLLEN FRANJES AAN DRIE ZIJDEN : 15 fr. per m.
NYLON FRANJES AAN DRIE ZIJDEN : 45 fr. per m.

BEZIN EER JE BESTELT:

1. Van dit jaar af zijn ook bedrukte vlaggen met 'n moderne leeuwefiguur in voorraad.

2. De vlaggen moeten worden besteld bij de NATIONALE BEVLAGGINGSAKTIE, Waterstraat 133, Sint-Amandsberg (tel. 09/51.15.83), of bij de KERN van uw woonplaats.

3. U betaalt, na ontvangst van de vlag, aan de firma die u de vlag mét de rekening toestuurde. De verzending gebeurt dus niet onder rembours.

4. Vergeet niet op te geven : a. of uw vlag aan een mast wordt gehesen of uit een raam gedrapeerd ; b. of u 'n moderne of 'n klassieke leeuwefiguur wenst.

5. De verzendingskosten zijn niet begrepen in de opgegeven prijzen. Voor bestellingen van 10 en meer vlaggen worden ze niet aangerekend.

6. Geborduurde provincie- en verenigingsvlaggen kunnen op alle formaten worden gemaakt.

Vraag een offerte.

Wie ten minste 10 vlaggen koopt, geniet de volgende korting :

10 % OP DE BEDRUKTE VLAGGEN
5 % OP DE GEBORDUURDE VLAGGEN

EEN ADRES :

NATIONALE BEVLAGGINGSAKTIE

WATERSTRAAT 133 — SINT-AMANDSBERG — TEL. : 09/51.15.83

KNI- UIT EN GENIET IN DE BEURSSCHOUWBURG

A. Ortsstraat 22
Brussel 1
TELEFOON : 11.25.25
MET DEZE ZOMERBON VAN EEN TEATERZON

U snoept 1 plaats gratis bij aankoop van een 2de op 1e of 2e rang.

VOOR EEN MUSICAL VAN FORMAAT
minister zonder moeite
een zomers spektakel van internationale allure
TOT EINDE JUNI
ELKE VRIJDAG, ZATERDAG EN MAANDAG TE 20 UUR ;
ZONDAG TE 15 EN 20 UUR.
■
Voorbespreking dagelijks van 10 tot 18 uur.
Tel. : 11.25.25.

PERS spiegel

Eén slachtoffer is er altijd bij elke oorlog. Heilige oorlog of kruisvaart.

Dit slachtoffer is de gewone man, de dompelaar. Die dompelaar is in de Joods-Araabse oorlog duidelijk de Palestijnse vluchteling. Na de beroezing van vorige week, waar alle politieke partijen zich omzeggens lieten aan vangen, is met de wapenstilstand de bezinning over dit eeuwige gewone slachtoffer begonnen.

Voor de binnenlandse problematiek krijgen onze « mannekens » (soms zeer eerbiedwaardige gezette heren) links en rechts komplimentjes in de pers.

DE STANDAARD

Met Gaston Eyskens blijkbaar voorop waren de pacifistische kamerheren over hun toeren merkt Manu Ruys wat sarkastisch op. Zij vergaten er (misschien al te graag) de hele achtergronden van veiligheid en verantwoordelijkheden rond de brand van de Nieuwstraat.

« De brand in de Nieuwstraat had natuurlijk geen schijn van kans tegenover de gloed in de Sinaï. Wellicht zou ook zonder de oorlog de Kamer leeg zijn gebleven; de ramp is immers al twee weken voorbij. Maar ditmaal hadden de afwezigen een alibi : niemand geraakte voorbij de telex met de zegebulletins, die naast de ingang van de vergaderzaal staat opgesteld. De heren verdrongen elkaar om de berichten af te lezen. Het was een spektakel dat schril afstak tegen de officiële neutraliteit van ons land.

Merkwaardig was de reaktie van die kristen-demokraat die altijd zo pacifistisch doet, voor wie elke nieuwe encycliek nooit postconciliair genoeg is, en die nu de heilige oorlog predikte ter bevrijding van Jericho en Jeruzalem.

Merkwaardig was de verwildering van die jonge socialisten die steeds zo « begrijpend » staan tegenover de Sovjet-opvattingen, en thans verscheurd zaten tussen hun liefde voor Israël en hun trouw aan het ideologische vaderhuis.

Zo is andermaal gebleken hoe de oorlog verblindt en zelfs in het gesloten wereldje van ons parlement irrationele motieven naar boven doet komen, die de koelbloedigheid ondermijnen en het oordeel vertroebelen.

Wij hadden vooral graag van de regering gehoord, hoe het godsmogelijk is dat ruim driehonderd mensen in een paar minuten in een warenhuis kunnen opbranden. En ook : wat er nu — niet morgen — gedaan wordt om nieuw onheil te vermijden.

De voorlezing van de bestaande reglementering was overbodig : iedereen kan ze in de brochuurtjes van het ministerie lezen. De vraag van de interpellanten was : Welke verbeteringen stelt de overheid voor? Maar daarop bleven de ministers het antwoord schuldig. Zij wisten niets te vertellen over de oorzaken van de ramp. « Er zijn nog zovele vraagtekens », zuchtte Leon Servais. Zij deden ook of zij de harde aanklacht van dokter Anciaux niet hadden gehoord : De veiligheid werd opgeofferd aan de commerciële eisen ! ».

LA CITE

Het waalse ACV-blad vestigt deze week de aandacht op de palestijnse vluchtelingen en verwittigt tegen een nieuw soort racisme dat zich zou kunnen keren tegen de gastarbeiders in ons land die meevoelen met hun stambroeders van de araabse wereld.

« Er zijn, ook in alle Arabische landen, ongelukkigen die aan onze aandacht niet mogen ontgaan. Het zijn ontwikkelingslanden en zulks betekent : miljoenen mensen aan wie het allernoodzakelijkste ontbreekt, duizenden vrouwen en kinderen die honger lijden. Er zijn ook nog de palestijnse vluchtelingen die opgeofferd werden bij de oprichting van de staat Israël en die sinds zovele jaren tussen twee volkeren in leven.

Ook zij zijn ons medelijden en onze sympatie waardig.

Bij ons zijn er zovele noordafrikanen die, om in hun land aan honger en werkloosheid te ontsnappen, naar hier gekomen zijn, maar ook om ons hun diensten aan te bieden en om de taak van die Belgen over te nemen die zich niet langer tevreden stelden met de hardste en minst betaalde beroepen. Vanwaar ze ook komen en wat ook hun politieke overtuiging zij, men kan hen niet beletten vandaag te lijden onder de nederlaag van hun volkeren. »

LE PEUPLE

Geeft een rekensommetje dat enkele jaren geleden als verkapt anti-semitisme zou gegolden hebben. Goed om even te noteren om niet te snel aan westerse schamperheid te gaan doen tegenover volkeren waar het Westen decennien lang het rijkwordend kolonialistje speelde, al of niet met de hulp van oliesjeiks of moet het cheks zijn in dit geval.

« Het is zeer juist dat de Israëliers letterlijk een arm land « ontgonnen ». Maar het is al te simplistisch de Arabieren er van te beschuldigen dat zij niet in staat zijn « een woestijn vruchtbaar te maken ». Men mag niet vergeten dat de Isaraëliërs konden beschikken over een groot aantal gevormde kaders, technici, enz... en dat ze in Palestina letterlijk een hoger beschavingspeil ingevoerd hebben. Men mag al evenmin vergeten dat de buitenlandse hulp, waarvan Israël van 1949 tot 1964 genoot, geschat werd op 400 miljoen dollar per jaar, wat een totaal betekent van 5.839 miljoen dollar. Deze geweldige som komt voort uit de amerikaanse hulp, de hulp van de joodse gemeenschappen in het buitenland, internationale instellingen en de duitse schulddelgingen. »

DE WERKER

Wij kunnen voor een keer akkoord zijn met vakbondleider L. Major als hij de grote verantwoordelijkheid van de « groten » in die jarenaanslepende kwestie van de palestijnse vluchtelingen aanstreept.

« Dat de staat Israël in dit gedeelte van de wereld grote inspanningen heeft gedaan om een industrieel en democratisch land uit te bouwen, staat wel voor iedereën vast. Van de andere kant is er het vraagstuk van de Palestijnse vluchtelingen dat dringend een oplossing moet krijgen. Sedert jaren wonen deze mensen in kampen, in tenten, met vele tienduizende tesamen zonder dan ook maar een poging gedaan werd om een oplossing voor hun probleem te vinden. Door bepaalde groepen wordt hen bestendig voorgespiegeld dat de enige uitkomst voor hen is, Palestina terug te heroveren.

Al deze wantoestanden, al deze haarden van misnoegdheid en conflikten hebben de Grote Mogendheden oogluikend toegelaten. Het is voor ons onaanvaardbaar dat de Groten, in dit gedeelte van de wereld, terwille van hun politieke invloed, geen definitieve en menselijk verantwoorde oplossingen hebben gebracht. »

DE BOND

In het wekelijks politiek overzicht krijgt senator Elaut een pluim voor zijn interpellatie over de schande van de brusselse ziekenhuizen. Het blad van de grote gezinnen is niet mals voor het vlaamse vluchtmisdrijf van de Kortrijkzaan PVV-er Gillon (franskiljon) en Antwerpenaar Leemans (ontmande leeuw).

« Het antwoord door de minister van volksgezondheid in de Senaat op de interpellatie van de heer Elaut (V.U.) over de taaltoestanden in de Brusselse ziekenhuizen was iets positiever, maar liet haast even weinig een spoedig en doeltreffend optreden verwachten als de beloften van de minister van ekonomische zaken nopens het scheppen van kompenserende arbeidsplaatsen in Limburg.

Over de schandelijke taaltoestanden in de Brusselse ziekenhuizen heeft « De Bond » nog niet zo lang geleden in een paar afleveringen zulke uitgestrekte tip van de sluier opgelicht, dat we de door senator Elaut aangeklaagde feiten hier niet hoeven te herhalen.

We hebben dan ook weinig vertrouwen in de bedenking door een eerlijk man als senator Rolin (BSP) volkomen te goeder trouw de heer Elaut voor de voeten geworpen, nl. dat er thans in de Brusselse universiteit Vlaamse dokters gevormd worden, die eerlang in de Brusselse ziekenhuizen van de C.O.O. zullen tewerkgesteld worden. « Het is een kwestie van enkele jaren » trachtte de voorzitter van de senatoriale B.S.P.-fraktie de interpellant te sussen. Hij beseíte blijkbaar niet dat patiënten, die reeds 137 jaar wachten, een dergelijke geruststelling eerder als een bittere bespotting ervaren.

In dat perspektief gezien, hebben we het betreurd dat de Vlamingen in de meerderheidsfrakties, na het horen van de interpellatie en de uitleg van de minister, de gemakkelijkste oplossing gekozen hebben en door twee gekozenen van het Vlaamse land de nietszeggende motie hebben laten indienen.

Er was toch iets anders, iets voor de Fransonkundige patiënten in de Brusselse ziekenhuizen positievers te zeggen, dan alleen maar akte te nemen van de uitleg van de interpellant en van de minister. Vanwege de Kortrijkenaar Gillon en de Antwerpenaar Leemans had men mogen verwachten dat ze de Vlaamse zieken in de Brusselse gasthuizen niet zouden hebben «losgelaten ».

LINKS

« Links » en rechts (Pallieterke ?) komplimentjes voor onze parlementairen zegden we in onze inleiding. In het rand-BSP-weekblad wordt onze parteigenosse Coppieters in de bloemen gezet en oud-kameraad Spaak de kapitalistenfrak uitgevaagd in niet te zachte termen.

« Volksvertegenwoordiger Coppieters wordt de grote Volksuniespecialist inzake buitenlandse aangelegenheden. Zijn ongrondwettelijk verklaard voorstel en numerus clausus voor blauwbloedige edelen in te voeren bij de betrekkingen van het diplomatiek korps, stootte misschien veel machthebbers, maar zeker niet de kleine man tegen de borst.

Nu steekt hij met een parlementaire vraag van 9 mei, die op 30 mei in het « Bulletijn der parlementaire vragen en antwoorden » nog geen antwoord had gekregen, een spaak in het wiel van vader Harmel.

Hij zegde zo langs zijn neus weg : « Onlangs werd aangekondigd dat oud-minister Spaak op voorstel van de Belgische Regering met een belangrijke opdracht werd gelast in het raam van het plan Harmel voor de hervorming van de NAVO ».

En dan heeft Coppieters het lef er nog vier vragen bij te stellen, ondermeer of het wel verenigbaar is dat iemand die een belangrijke bezoldigde funktie heeft aanvaard in een buitenlandse onderneming de belgische buitenlandse politiek zou verdedigen tegen bondgenoten.

Coppieters is echter grenzeloos naief wanneer hij aan de minister vraagt of « aan de heer Spaak de nodige instrukties werden gegeven teneinde zijn standpunt af te stemmen op dat der belgische regering ». Denk je dat de man zich daar naar zou kunnen schikken, hij die gewoon was het standpunt van de regering af te stemmen op zijn persoonlijk standpunt. »

W. LUYTEN.

VAN DE V.U.-LEIDING

DOSFEL-INSTITUUT

Het direktie-komitee vergaderde op 30 mei en besprak de toekomstige werking van het instituut. Voortaan zullen op volledige zondagen kursussen worden gegeven, met uitgebreide gelegenheid tot onderling kontakt.

Zonder vooruit te lopen (gedetailleerde inlichtingen zullen tijdig verstrekt worden), kunnen we reeds mededelen dat van de maanden november tot en met maart telkens één zondag per maand lessen zullen gegeven worden te Leuven en te Gent, zodat een behoorlijke spreiding bereikt wordt.

DE MOEILIJKHEDEN IN DE TEKSTIELNIJVERHEID

De partijraad van de Volksunie onderzocht de moeilijkheden in de tekstielnijverheid.

Deze hoofdzakelijk in Vlaanderen gevestigde industrie maakt een ernstige krizis door. Sedert het einde van de oorlog gingen in deze sektor ruim 15.000 werkgelegenheden verloren. Tans worden nog meer belangrijke bedrijven in het gentse met sluiting bedreigd. De partijraad van de Volksunie eist dat van overheidswege, na jarenlange massale steun aan de waalse kolen- en staalnijverheid een krachtige inspanning zou worden gedaan voor de vlaamse tekstielnijverheid.

De partijraad zegt zijn volledige steun toe aan de solidaire betoging van 19 juni e.k. te Gent en roept alle Vlamingen van het gentse op om hieraan deel te nemen.

Deze betoging moet het duidelijk bewijs leveren dat Vlaanderen ook op ekonomisch gebied nog eisende partij is en dat eenzijdige prioriteiten inzake ekonomische hulpverlening in ons land voor de Vlamingen onrechtvaardig en onaanvaardbaar zijn.

Brussel, 14 juni 1967

GEMEENTE BORGERHOUT

—

Vorming van een wervingsreserve voor :

a) OPSTELLER OP PROEF ;

b) KLERK OP PROEF :

De bekendmaking geschiedde in het Belgisch Staatsblad van 8 juni 1967.

—

Voor alle inlichtingen met betrekking tot de deelnemingsvoorwaarden, gelieve men zich te wenden tot het « Secretariaat », ten Gemeentehuize, de eerste vijf dagen van de week, tussen 8 u. 30 en 17 u. (tel. 35.02.65)

WERE DI

SPORENHERDENKING

VRIJDAG 7 JULI - 20 U 30

Thierbrau - Groenplaats 33
Antwerpen

Sprekers :

Dr. V. ANCIAUX
volksvertegenwoordiger

Dr. H. GOEMANS
volksvertegenwoordiger

A. VERBIST
weerstander

K. DILLEN
voorzitter Were Di

Toegang vrij !

Inlichtingen : tel. (03) 42.21.53
Jordaenskaai 3, Antwerpen

De herdenking gaat in ieder geval door !

Grote keus :
GLAZEN en MONTUREN.
Gratis voor verzelerden.
Herstellingen in eigen werkhuis.
Walter ROLAND
— Gediplomeerd Optieker —
Kerkstraat, 58 — Antwerpen
(Let a.u.b. op het huisnummer !)
Telefoon : 35.86.62
10 % korting op vertoon dezer.
B 102

WIM MAES
MISHAGENSTRAAT 110, BRASSCHAAT. Tel. : (03) 73.14.15
— Stelt zijn kandidatuur bij alle Vlamingen in de provinciën Antwerpen, Brabant en Oost-Vlaanderen, voor alle verzekeringensvormen : Brand · Leven · Persoonlijke · Familiale · Auto · Wet · Burg Aansprakelijkheid.
— Komt op het eerste verzoek voor :
Overname van bestaande verzekeringspolissen
Nieuwe zaken bij huwelijk, oprichten zaak, enz.
B 123

bewegingsWIJzer

vlaams nationaal

ANTWERPEN

Antwerpen

NAAR BRUSSEL

We leggen busvervoer in voor de leden van onze afd. voor de grote manifestatie te Brussel in de Magdalenazaal op 17 juni a.s.

Vertrekpunt voor deze belangrijke gebeurtenis zaterdagnamiddag om 14 uur 30 hoek Plantinlei-Mercatorstr. (onder de spoorbrug).

Ook personen met eigen wagen vertrekken op dezelfde plaats en uur.

De prijs van de plaatsen in de bus is 50 fr. Kunnen ook op voorhand besteld worden op het sekr. der afd. tel. 32.81.01 alle dagen van 12 uur 30 tot 16 uur 30.

KOLPORTAGES

Vrijdagavond 7 juli om 20 uur.

Vertrek lokaal Tyrol, Nationalestr. 22.

De zondagkolportages met radiowagen worden tijdens de zomermaanden opgeschort. De eerstvolgende grijpt plaats op zondag 24 sept. in sektie Luchtbal.

LEDENSLAG

Onze afdeling behaalde tot op heden 111 nieuwe leden, wat reeds 110 t. h. bedraagt van het opgelegde streefcijfer. We willen het er niet bij laten. Gaat u akkoord met onze doelstellingen, stuur dan onder ondoorzichtig omslag het aansluitingsbedrag van 50 fr. met vermelding van naam, adres, geboorte en beroep. Of vraag inlichtingen op het sekretariaat der afd. Oude Koornmarkt 28, Antw.

U kan ook steeds terecht bij de afgevaardigden der verschillende sekties :

Sektie centrum : Bergers, St. Jansvliet 19.

Sektie Luchtbal : Van Uffelen, Brooklynstr. 10.

Sektie L.O. : Van der Vloedt, Waterhoenlaan 7.

Sektie Oost : Vermeulen, Transvaalstr. 50.

Sektie Noord : Lambrechts, Everaertstr. 17.

Sektie Zuid : De Laet, Kruishofstr. 16.

BIJDRAGE STRIJD BRUSSEL

Onze afdeling stort 1.000 fr. aan het arr. Brussel als hulp voor haar propagandistische werking.

FINANCIELE BIJDRAGE

Om het hoofd te kunnen bieden aan eigen propagandawerking en aan de hulp voor andere in nood verkerende afdelingen zoals b.v. Brussel hoopt onze afdeling op de medewerking van allen. Stuur ons maandelijks onder omslag uw vrijwillige bijdrage. Te richten aan het sekretariaat of aan het adres van Dr. Delahaye, St. Jansvliet 16, Antwerpen. Er kan ook gestort worden op postrek. van Bergers G., Antw. 1 postrek. nr 6175.11.

ABONNEMENTEN OP HET BLAD « WIJ »

Van het hoofdsekretariaat kregen we nog enkele namen binnen van mensen uit onze afd. die nog niet hernieuwden voor 1967. We zullen hen een schrijven richten waarin verzocht wordt althans nog voor het resterende half jaar te betalen.

ANTI-P.V.V. PAMFLET

Kent een groot sukses. We bedeelden 30.000 exemplaren. Bussers hebben we voldoende maar geen geld om volledig 80.000 bussen voor gans Antwerpen te bedelen. Wie stort op postrek. Bergers Antw. I, postrek. 61.75.11 een gevoelige bijdrage van 500 of 1.000 fr. opdat we gans de stad zouden kunnen bedelen? Voor dit doel ontbreekt ons nog 10.000 fr.!

ZITDAG SOCIAAL DIENST-BETOON SENATOR DR. BALLET

Maandag 19 juni van 18 uur 30 tot 19 uur 30 bij hem aan huis, J. v. Rijswijcklaan 74, te Antwerpen..

Antwerpen Zuid - Kiel

NIEUWE VOORZITTER

Door de verhuizing van onze wakkere voorzitter de h. Robert Walschaerts naar Mortsel, moest in zijn vervanging voorzien worden. Bij eenparigheid van stemmen werd de h. W. Willockx als nieuwe voorzitter verkozen.

T.V. UITZENDING

Ten einde ons steentje bij te dragen tot het verwezenlijken van de V.U.-T.V.-uitzending : « Vlaams-nationale gedachte en aktie heeft sektie Zuid-Kiel een eerste bijdrage van 500 fr. gestort.

Brecht

OVERLIJDEN

In de kliniek te Brasschaat overleed de h. Adriaan C. Van den Heuvel, echtgenoot van Elisabeth Abelshausen, geboren te Loenhout op 5 januari 1891, lid van VOS, van de harmonie « Heidegalm » en andere verenigingen.

IN MEMORIAM

Op 4 juni 1967 overleed een trouwe kameraad, medestrijder van het eerste uur in de vlaams-nationale rangen.

Adriaan Van den Heuvel was een van de weinigen in de Antwerpse Kempen die ronduit voor zijn vlaams - nationale overtuiging durfde uitkomen en waar zowel vrienden als tegenstanders naar opzagen.

Nooit vergeet ik mijn kennismaking met « den bakker ». Het was rond de jaren 1925-26. Met een drietal autobussen waren de socialisten naar Brecht afgezakt, om een meeting te houden in open lucht, juist voor de kerk, met o.a. Kamiel Huysmans als spreker. Als zo iets gebeurde, gingen alle Brechtse deuren dicht en keken de mensen van achter de gordijnen.

Er waren, juist geteld, vier Brechtse toehoorders, vier jonge « flaminganten ». Wij lieten ons niet onbetuigd en onderbraken de sprekers zodanig dat de rode supporters het op hun zenuwen kregen en riepen dat we moesten zwijgen, of dat ze onze kop zouden afkloppen. Het werd er warm, vier tegen honderd.

Opeens horen wij achter ons een scherpe, geweldige stem : « Wie moet hier zwijgen ? De straat is van alleman! ».

Wij keken om, en daar stond bakker Van den Heuvel.

Zoals wij toen, en ook die socialisten, met ontzag opkeken naar die grote man, die daar alleen stond, hebben wij het ons hele verdere leven gedaan.

Al wie hem kende, keek naar hem op, omdat hij zo rechtdoor was in zijn radikalisme. Vlaming uit een stuk, middenstander die zich niet stoorde aan wat anderen er over dachten.

Was het niet op de drempel van zijn bakkerij, dat Dr Borms destijds de Deltavlag overhandigde aan de nationalisten van het gewest Brecht ?

En aan de voorzichtigen die hem vroegen of hij geen schrik had voor zijn zaak, hoor ik hem nog altijd antwoorden : « Schrik ? Waarom? Ik bak de beste pistolets. En die komt iedereen bij mij kopen » !

Zo was Adriaan Van den Heuvel.

Bij elke verkiezing was hij kandidaat op de vlaams - nationale lijst; enkel de laatste maal hebben wij hem gemist. En de talrijke voorkeurstemmen welke hij steeds behaalde, getuigden van zijn populariteit in een gewest waar zijn heengaan als een zeer zwaar verlies zal worden aangevoeld.

Niet enkel de leden van de Volksunie, maar ook de V.O.S.-sen en alle vlaamsgezinden uit de Antwerpse Kempen, zullen het aandenken in ere houden van de grote, trouwe en eerlijke Vlaming die Adriaan Van den Heuvel was.

Aan zijn echtgenote, kinderen en familieleden betuigen wij in hun aller naam onze innige deelneming.

Leo M.

Borgerhout

VAN KNOP TOT BLOEM

Kunnen wij de spreekbeurt betitelen van de h. Raskin, voorzitter V.U. arrondissement Tongeren-Maaseik, voor de ledenvergadering van 9 juni l.l., die een bevredigende opkomst kende.

In een sobere doch klare uiteenzetting wist spreker ons te boeien door de geschiedenis te schetsen van de vlaamse bewustwording in het limburgse, tussen de eerste en tweede wereldoorlog en de huidige heropstanding.

Hij belichtte het lokaal, regionaal en belgisch gevoelen van de Limburgers, dat wel erg chauvinistisch was, chauvinisme dat met zuiver politieke bedoelingen geaktiveerd wordt door instanties en bedrijven, met als oogmerk : onze mensen aldaar in een keurslijf te houden, opdat zij zich niet zouden konfronteren met de noden van Limburg.

Nochtans, de tijd schrijdt verder en werkt voor ons.

De jongere generatie wordt zich meer en meer bewust van het stand punt van die kaste, die hen onder het mom van « Limburg alleen » geblinddoekt wil houden, doch diezelfde kaste ziet met vrees de komende verkiezingen tegemoet.

De Gouw Limburg, die het wel erg te verduren had, kende een moeilijke heropleving, wist nochtans door te stoten zodat ze nu over vele plaatselijke afdelingen beschikt.

Wij mogen dan ook besluiten : Limburg zal terug de plaats heroveren dat het voorheen innam.

Een warm applaus was voor de spreker een bewijs dat de aanwezigen met de Gouw Limburg meeleven.

Tot slot van de vergadering werden de leden nog enkele praktische wenken en mededelingen verstrekt..

NAAR BRUSSEL !

De V.U.-afdeling Borgerhout dient de brusselse burgemeesters en hun franskiljonse kliek van antwoord, zal dan ook, gewoonte getrouw, in massa aanwezig zijn op de V.U. meeting in de Magdalenazaal te Brussel op zaterdag 17 juni te 16 uur.

Wij leggen een autobus in voor leden en simpatizanten. Prijs : 60 fr. per persoon.

Vertrek : Herman Van den Reeckstraat te 14 uur.

Moorkensplein (Gemeentehuis) te 14 uur 15 stipt.

Aandacht : zonder verder opontholud rijden wij naar Brussel.

Plaatsbespreking : Juul Dillen, Buurtspoorweglei 87, tel. 35.09.28.

Frans Dirks, Karel V.d. Ooeverstr. 26, tel. 36.38.94.

Bert Verbeelen, Jozef Posenaerstr. 37, tel. 35.57.08.

Personen die de reis doen met eigen wagen worden verzocht tijdig aanwezig te zijn in de Magdalenazaal, gelegen Duquesnoistraat, nabij het Centraal Station te Brussel.

Edegem

NAAR BRUSSEL

Zaterdag 17 juni rijden alle V.U.-leden uit onze afdeling met de autobus naar de protestvergadering in de Magdalenazaal te Brussel : « voor het behoud van ons Nederlands in de hoofdstad Brussel ».

Vertrek Elsdonk-kerkplein rond 14 uur, halte aan het gemeentehuis en aan de Mechelsesteenweg.

Terug thuis rond 20 uur.

Inschrijvingen aan 60 fr. (drinkgeld inbegrepen) bij : Jef De Boel, Garden Citylaan 64, Mia Dujardin, Mechelse steenweg 314. René De Keyser, Graaf de Fienneslaan 47, Miel De Bondt, Molenveldlaan 28, Jan Muys, Elsenborghlaan 1.

Geen uitvluchten : allen op post !

ZOEKERTJES

Gezin uit het brusselse, met 7 kinderen van 5 m. tot 12 j., zoekt persoon die hen tegen betaling naar zee kan voeren op 12 autus. Schr. adres blad onder de letters J.S. T 145.

Gezin wil voor kinderen zorgen tussen 4 à 10 jaar gedurende verlofperiode - dicht bij zee - met grote speeltuin.

Adres : Gemene dijk 49, Zandvoorde (0). Tel. 050-72940 Oostende. T 142

Juffrouw 23 jaar - ekon. humaniora - enige kantoorervaring : zoekt passend werk in Vlaamse firma : Brussel of Mechelen.

Schrijven onder de letters : B.O.R. naar V.U. sekretariaat Lemonnierlaan 82, Brussel. T 143.

Gezellig kwartier 2 kamers te huur voor dame of juffrouw te Oostende tegen park en zee 2.000 fr. per maand voor juli en augustus. Schrijven naar het blad onder letters A.V T 141

Dame alleen zoekt te huren klein appartement met badkamer te Brussel centrum.

Schr. adres blad onder nr. T. 134.

Luc Depoorter, alle verzekeringen — graag tot Uw dienst — 123 Gistelsteenweg, St. Andries-Brugge T. 139

OVER TE NEMEN

Schoonste en bestgekende studentencafé van Leuven. Fortuin gewaarborgd voor werkers. Bewezen verdiensten. Matige overname. Tel. (516)273.77. T.144

VOLKSUNIE-HARMONIE

De Volksunie-harmonie doet nogmaals een dringend beroep op alle Vlaamse muzikanten om aan te sluiten bij de éne Vlaams Nationale muziekvereniging. Zij die menen niet genoeg geschoold of minder « in vorm » te zijn om aanstonds als spelend lid mede op te stappen, krijgen een enige gelegenheid tot volwaardig muzikant opgeleid te worden onder de bezielende leiding van muziekmeester Leon De Decker.

De Volksunie-harmonie richt zich niet alleen tot de Vlaamse muzikanten uit het Antwerpse. Zij werd in het leven geroepen ten dienste van het ganse Vlaamse land, derhalve kunnen verderaf wonende zich eveneens melden. Niet meer getwijfeld, uw plaats is bij ons !

Een bijzondere oproep wordt gedaan tot jongeren, meisjes en jongens die, onder deskundige leiding, tot trommelaars of trompetblazers willen opgeleid worden of zich verder wensen te bekwamen.

Repetities : Trommelaars : woensdag en zaterdag te 14 uur 30 Trompetblazers : woensdag te 20 uur. Harmonie : donderdag te 20 uur 30.

Wat de geplande uitbouw en organizatie betreft, deze is niet mogelijk zonder gezonde financien De onkosten zijn zeer hoog, daarom vragen wij elk V.U.-lid belang stellend in de propaganda, zijn steentje bij te dragen op postrekening 24.24.81 van de Kredietbank, kantoor Oude-God, Gemeenteplein 4 te Mortsel voor rekening nummer 09.120 van de Volksunie-harmonie. Lidkaarten worden nagestuurd.

Inlichtingen :

Ons lokaal « Scheldehof » bij Luk Wouters, Oude Koornmarkt 28, Antwerpen, telefoon : 31.33.46.

Alg. voorzitter : senator Dr R. Roosens, Markgravelei 28, Antwerpen, telefoon : 37.01.37.

Voorzitter : J. Rosci, Rudolfstraat 56, Antwerpen. telefoon : 37.75.97

Penningmeester : F. Carton, Dieseghemlei 38, Mortsel, tel. 49.85.98.

Sekretaris : T. Moorkens, Edw. Arsenstraat 129, Mortsel.

WIJ vlaams nationaal

Hoofdredakteur :
T. van Overstraeten.

Alle briefwisseling voor redaktie naar :
Rotatyp, Sylv. Dupuislaan, 110, Brus. 7. - Tel. 23.11.98.

Beheer :
Maurice Lemonnierlaan 82, Brussel 1. - Tel. : 11.82.16.
Alle klachten voor niet ontvangen van blad op dit Adres.

Jaarabonnement : 280 F.
Halfjaarlijks : 160 F.
Driemaandelijks : 90 F.
Abonnement buitenland : 450 F.
Steunabonnement : 750 F. (minimum).
Losse nummers : 8 F.

Alle stortingen voor het blad op postrekening : 17 1139 « WIJ » - Vlaams-nationaal weekblad.

Verantw. uitg. Mr. F. Van der Elst, Beizegemstr. 20, Brus. 12.

Aanbevolen Huizen

REISBUREAU
Vlaams Reisbureau n.v.
Maatsch. zetel : Antwerpen 2
Tel. : 03/49.30.46 - 49.15.94.

Bezoek « De veerman »
te St-Amands a.d. Schelde.
Mosselen - Paling
Uitbater : Jan Brugmans.
LB 110

BIEREN ATLAS
Alle specialiteiten
Fruitsap Pufri
CARPENTIER
Guido Gezellestraat 39
ZWIJNDRECHT. T. 52.70.70
LB 112

De specialist der standaarddeuren
J. LEEMANS, Deurne 2.
Van Havrelei 70 T. : 35.63.17
Agent : De Coene - Kortrijk
LB 113

EURO-DOMI
Moderne wooninrichting
Kruidtuinlaan 6
(tussen A. Maxlaan en E. Jacqmainlaan) - BRUSSEL
Tel. : 02/18.17.17
LB 114

BLANKENBERGE
« Rubenshof »
Weststr. 79. T. (050)41571
Lokaal Volksunie
Kamers-pension.
LB 115

« Vlaams Huis » Knokke
Kamers vol pension
gezellige sfeer.
Vermindering voor groepen.
Elisabethl. 105. Tel. 632.70.
LB 116

Breydelhof BRUGGE
Jozef Suveestraat 2
Eetzaal 120 plaatsen.
Tel 050/350.67
LB 117

bij de meester uurwerkmaker
SLAETS
Dewinterstr. 11 Oudergem
T. 72.45.43 Terminus tr. 35.
10 % korting v leden V.U.
LB 118

DESIGN SHOP
Geschenken
en moderne juwelen
Adolf Maxlaan 105, BRUSSEL
Tel 02/18.62.62
LB 119

Fr PARQUIN P.v.b.a.
Lg Lobroekstraat 44
ANTWERPEN.
Telefoon : 03/36.16.47.
Kuipen en stapelbakken voor pekel, diepvries. verpakking, stockering
Polyethyleen zakken, vellen en folie op rol.
RAADPLEEG ONS.
LB 120

bewegingsWIJzer
vlaams nationaal

STEUNFONDS ARRONDISSEMENT BRUSSEL

In aansluiting met de eerste lijst, volgen hierna de afdelingen die een bijdrage gestort hebben voor de aktie Brussel :

15 hiervan zijn afdelingen buiten het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde. Aan alle hartelijk dank. We hopen dat de achterblijvers ons « niet zullen loslaten » en dat we hun steun mogen verwachten op p.r. 8654.50 - Volksunie, Brussel.

Hekelgem, Liedekerke, Dilbeek, Jette, Kortrijk, Duffel, Deurne, 's Gravenwezel, Zellik-Groot-Bijgaarden, Nieuwpoort, Hoboken, Koekelberg-Ganshoren, Kruibeke, Erembodegem-Centrum, Blankenberge, Melsele, Denderleeuw, Testelt, Elingen, Hoeilaart-Overijse, Machelen (Bt), Halle, Brugge, Lokeren, Oudenaarde.

ANTWERPEN

Deurne

NAAR BRUSSEL

Als antwoord op de ekstremistische taal van de brusselse burgemeesters belegt de V.U. een meeting in de Magdalenazaal te Brussel (17 juni).

De V.U.-afdeling Deurne zal een autobus inleggen zodat wij massaal aan deze manifestatie kunnen deelnemen. Inschrijvingen bij de organizatieleider, de heer Van den Abeele. Lokaal Plaza, hoek Gallifortlei en De Montereystraat te Deurne (C) (tel. 35.05.70).

Prijs : 60 fr. per persoon.

Vertrekplaatsen : lokaal Plaza, hoek Gallifortlei en De Montereystraat en St. Rochuskerk, St. Rochusstraat.

Vertrek : om 14 uur 15 stipt.

Hoboken

NAAR BRUSSEL

Wij verwachten ook vele leden en simpatizanten om met ons op 17 juni samen aan de prijs van 40 fr. per autocar naar Brussel te gaan. Allen zijn welkom. Inschrijvingen voor deelname kunnen gedaan worden tot maandag 12 juni bij al de bestuursleden of op het sekretariaat alle dagen na 18 uur, Alfons Bracke, Lambrechtsstraat 16, Hoboken.

Merksem

ALG. LEDENVERGADERING

De volgende alg. ledenvergadering zal doorgaan op vrijdag 23 juni, te 20 uur 30 in Tijl, Bredabaan 298. Afzonderlijke uitnodigingen worden nog verzonden met verzoek vrienden en kennissen aan te zetten de spreekbeurt van mr. Hugo Schiltz op deze avond te beluisteren.

DIENSTBETOON

Indien er moeilijkheden zijn, van welke aard ook, een van onze mandatarissen is ieder donderdagavond te spreken in Tijl, vanaf 20 uur. Voor afspraak kan men telefoneren aan :

Sekretariaat : K. Van Bockel 45.57.77.

Lieven Kalingart : 45.85.19.
Leo Michielsen, C.O.O. 45.55.90.

NAAR BRUSSEL OP 17 JUNI

Wij moeten met een sterke afvaardiging naar Brussel op 17 juni, het is dringend nodig. De prijs voor de reis is 50 fr.

KOLPORTAGE

Onze propagandaleider Renaat Devriendt heeft de volgende kolportage met ons blad « Wij » gepland op zaterdagnamiddag 24 juni a.s. De zaterdag werd genomen op verzoek van verschillende medewerkers.

VIJF JAAR TIJL !

1962-1967

Op de hiervoor aangekondigde vergadering zal het feit herdacht worden, dat het juist vijf jaar geleden is, 23 juni 1962, dat wij in Tijl onderdak kregen en wij de zaal mochten inrichten en openstellen als verzamelplaats voor de Vlaamse Nationalisten van Merksem, als zetel van de Merkemse afdeling Volksunie. Hiervoor onze dank aan Nieke.

Mortsel

REISGEZELSCHAP TIJL

Zondag 25 juni richt het reisgezelschap Tijl zijn jaarlijkse reis in. Dit jaar gaat het per bus naar de Westhoek met o.a. een bezoek aan de IJzervlakte en de IJzertoren.

Verdere inlichtingen en inschrijving in het lokaal Tijl.

BRABANT

Denderleeuw

NAAR BRUSSEL

OP ZATERDAG 17 JUNI

De trein vertrekt in het station Denderleeuw te 15 uur 28.

Afstappen Brussel-Centraal.

Brussel - Halle - Vilvoorde

ARR. BESTUUR

Het arrondissementsbestuur vergadert op donderdag 22 dezer te 20 uur in « Uilenspiegel », Pletinckxstraat te Brussel. Dienen op deze vergadering aanwezig te zijn : de leden van het arrondissementsbestuur, de provincieraadsleden, de volksvertegenwoordiger en de provinciale voorzitter.

Kortenberg - Erps-Kwerps

NAAR BRUSSEL

Alle leden en simpatizanten worden dringend uitgenodigd om deel ne nemen aan de protestmeeting te Brussel op 17 juni.

Vertrek om 15 uur aan het gemeentehuis te Kortenberg met eigen wagens. Er is plaats voor iedereen !

Brussel - Halle - Vilvoorde

GONGSLAGDAG

Het arrondissementsbestuur doet een dringende oproep tot alle V.U.-leden, bestuursleden der afdelingen, en simpatizanten om de verschillende opdrachten waarmee zij belast worden, met alle nodige zorg en binnen de vereiste tijd uit te voeren.

1. Verspreiding van de 10.000 pamfletten « Randgemeenten ».

2. Verspreiding van de 18.000 pamfletten « Anti-P.V.V. ».

3. Verspreiding van het derde pamflet « V.U.-Aktie » op 40.000 eksemplaren.

4. Autokaravaan van vrijdag 16 juni. Vertrek 19 uur 15 te St. Genesius-Dorp.

5. Massameeting te Brussel in de Magdalenazaal.

De inzet van deze aktie is zo belangrijk dat geen enkele moeite mag gespaard worden om van 17 juni a.s. een ware « gongslagdag » voor de Vlaamse aanwezigheid te Brussel te maken.

Het arrondissementsbestuur dankt langs deze weg de talrijke vrienden die, ongeacht menselijk opzicht, beroepsbezigheden, gezinsverplichtingen, de V.U.-Aktie « Brussel » met man en macht steunen.

Elingen

2de TUINFEEST

Deze afdeling richt op zaterdag 24 en zondag 25 dezer telkens te 15 uur, bij Piet Vrancken, Hallebaan te Elingen, haar 2de tuinfeest in.

Het zijn « The Musicals Friends » die op zondag voor de muziek instaan.

Het is voor de militanten van het arrondissement Brussel - Halle - Vilvoorde een unieke gelegenheid om, na de inspanningen van de VU-aktie « Brussel », eindelijk eens van een welverdiende ontspanning te genieten. Zij zijn er dan ook hartelijk welkom.

Kapellen

NAAR BRUSSEL

Ook de V.U. afdeling Kapellen legt in samenwerking met afdeling Kalmthout een bus in naar Brussel, op zaterdag 17 juni, deelname in de onkosten 60 fr. Vertrek te 2 uur aan het gemeentehuis van Kapellen..

Leuven
Heverlee
Kessel-Lo

NAAR BRUSSEL

Op zaterdag 17 juni 1967 gaan wij allen naar de Magdalenazaal te Brussel om er de grote Volksunievergadering bij te wonen over Brussel en Vlaams-Brabant.

Te dien einde vertrekken er bussen uit Leuven aan de Oude Markt, verzameling om 14 uur 30.

Prijs 35 fr. per persoon. Inschrijven in Cristal, Parijsstraat 12, Leuven. J. Demeyer, Pr. Pouletlaan 11, Heverlee; R. Vandenbosch, Guldensporenlaan 15, Kessel-Lo. Allen op post.

Weerde - Eppegem

NAAR BRUSSEL

Zaterdag 17 dezer vertrekken de afdelingsleden naar de grote V.U.-meeting te Brussel met de trein van 15 uur 30. Het bestuur rekent op een zeer talrijke opkomst.

Wemmel

50ste VU-AFDELING IN ARRONDISSEMENT BRUSSEL

Op vrijdag 2 dezer werd te Wemmel de bestuursverkiezing gehouden in aanwezigheid van onze arrondissementsvoorzitter, T. Ebraert, en van de kantonnale gevolmachtigde, Piet Daelemans. Het bestuur ziet eruit als volgt :

Voorzitter : Wim Ruyssinck, Merchtemsesteenweg 62, sekretaris: Willy Werckx, Bruyndonckstraat 73, propaganda : Henk Wouters, Limburg Stirumlaan 127, organizatie : Flor Jordens, Winkelstraat 71.

Deze jonge afdeling telt op dit ogenblik reeds meer dan 50 leden, en draagt aldus het hare ertoe bij opdat de ledenslag voor ons arrondissement op een sukses zal uitlopen.

OOST-VLAANDEREN

Aalst

PRIESTER DAENS-HERDENKING

Zondag 18 juni herdenken we het 60-jarig afsterven van Priester Daens. Te 10 uur is er een H. Mis met offer in de St. Martinuskerk. Wij vergaderen te 9 uur 30 aan de Hopmarkt om van daaruit met het muziek van Denderbelle naar de kerk op te stappen. Nadien optocht en neerlegging van bloemen aan het monument met spreekbeurt door de h. Frans De Neve.

Alle simpatizanten worden verwacht !

NAAR BRUSSEL

Laatste dringende oproep om massaal deel te nemen aan de V.U.-meeting te Brussel heden zaterdag. Auto-karavaan vertrekt zaterdagnamiddag om 14 uur. Verzameling aan café De Vriendschap, Perkstr. 9, Aalst. Wagens bevlaggen. Wie geen wagen heeft kan ook mee.

KOLPORTAGE

Zondag 18 juni kolportage te Lede. Verzameling café De Vriendschap te 9 uur of in café De Reynaert, Kasteeldreef, Lede, te 9 uur 30.

KOOP NU UW LEEUWENVLAG !

150 x 150 cm. : 375 fr. (zuiver wol).

140 x 140 cm. : 550 fr. (nylon).

Verkrijgbaar in het lokaal « De Vriendschap », Kerkstraat 9 te Aalst.

Voorraad beperkt !

Erembodegem Centrum

NAAR BRUSSEL

We roepen onze leden en simpatizanten op om deel te nemen aan de meeting te Brussel op 17 juni e.k. Vertrek : Barreel (Hogeweg Brusselbaan) om 15 uur (met eigen wagen). Inlichtingen bij de bestuurleden of tel. 202.79.

Herzele

MEETING BRUSSEL 17 JUNI

Langs deze weg doen wij nogmaals een dringende en laatste oproep.

De autokaravaan met de deelnemers wordt gevormd aan de Vierwegen om 13 uur 45 vanwaar wij doorgaan naar Aalst en er aansluiten bij de karavaan van het arrondissement. 'n Grote afdeling heeft grote plichten. Dus verwachten wij U in groot getal.

« MINISTER ZONDER MOEITE »

(17 JUNI

BEURSSCHOUWBURG

Wij wensen al de deelnemers een prettige avond. Na de twee suksesvolle reizen naar de opvoering van « Allo Sjoe » wordt vandaag weer bewezen dat Herzele zin heeft in keurig spektakel. Voor ons is het een hart onder de riem. Onze oprechte dank.

LEDENWERVING

Nog een 15 tal leden kwamen onze rangen versterken. Aan allen van harte welkom.

GULDENSPORENVIERING
9 JULI

In het kader van deze vlaamse feestdag wordt op 9 juli te 14 uur 30 gevoetbald op het plein van F.C. St. Rafael tussen de vlaamse T.V. vedetten w.o. Louis Neef - Marino Falco - Jacques Raymond - Rocco Granada - Ronny Temmer - Jimmy Frey, de Pinguins enz. en de herzeelse voetbalploeg. Bestel nu Uw kaarten bij het bestuur.

Dan komt U niet te laat. Inkom 25 fr.

Om 18 uur 30 ten bate van het arrondissement Brussel, Kleinkunstavond en gezellig samenzijn in Breugelpaleis, Stationsstraat. Optreden van de opkomende ster : Mark de Vlaamse Troubadour.

Vlaams - Leuk - Kunstvol.

IJZERBEDEVAART
20 AUGUSTUS

Dit jaar zal er een massale aanwezigheid zijn uit onze streek.

Houdt daarom deze datum vrij. Praktische schikkingen verneemt U langs de lokale pers.

Hamme St-Anna

GULDENSPORENFEEST

Zaterdag 24 juni 1967 om 19 uur op het terrein van Albert De Bonte, ingericht door de V.V.B. Hamme St-Anna.

Medewerkers : de fanfare « Door Eendracht naar Kunst en Vermaak », de Chirojeugd, The Golden Lilies, V.V.K.B. Windekind.

Spreker : Amedee Verbruggen.

Programma : muziek, zang, dans en toneel.

Sint-Amandsberg

VOLKSUNIE-AKTIE
« BRUSSEL »

Alle leden en simpatizanten worden verzocht aktief deel te nemen aan de grote protestvergadering in de Magdalenazaal Duquesnoystraat 14, te Brussel op zaterdag 17 juni, vertrek vlaams huis « Roeland » om 14 uur.

Sint-Amandsberg - Oostakker

IJZERBEDEVAART,

Zondag 20 augustus vertrekken we per autocar naar Diksmuide.

Vertrek te Oostakker kerkplein om 7 uur 30 stipt, afreis langs de kust over Brugge, aankomst te St. Amandsberg rond 22 uur.

Reiskosten 95 fr. Bespreek nu reeds uw plaats. Behiels, Dr. Em. Maeyensstr., 40, St. Amandsberg. Telefoon 281807.

WEST-VLAANDEREN

Brugge - Torhout

NAAR BRUSSEL OP ZATERDAG 17 JUNI

Ook vanuit Brugge wordt de solidariteit betuigd met de propaganda-slag van de V.U. te Brussel. Daarom vertrekt op zaterdag 17 juni te 14 uur stipt vanaf de Vismarkt, Brugge, een autobus. Prijs per plaats : 90 fr. Naam opgeven bij Guido Van In, Predikherenrei 23 (nieuw adres !), Brugge.

Diksmuide

PROTESTMEETING
17 JUNI TE BRUSSEL

Zaterdag 17 juni wordt een autocar ingelegd naar de protestmeeting in de Magdalenazaal te Brussel.

De bus vertrekt te Veurne om 13 uur.

Inschrijvingen voor Adinkerke : Juul Haezebaert.

Veurne : Albert Huyghe, Ieperssteenw. 41.

Diksmuide : Vlaams Huis, IJzerlaan 83.

Koekelare : Willems, Oostmeetstraat.

Ichtegem : M. Dekeyser, Engelstraat.

De Panne : R. Swinnen, Kerkstraat.

Roeselare - Tielt

NAAR BRUSSEL

Wegens onvoorziene moeilijkheden zijn de geplande autobussen voor de reis naar Brussel op 17 juni, afgelast. Toch zal ons arrondissement vertegenwoordigd zijn op de protestmeeting. De reis zal geschieden met private wagens. Vertrek uit iedere gemeente om 14 uur.

Samenkomst te Tielt op de Markt om 14 uur 30. Vandaar gaat de tocht gezamenlijk naar Brussel. Alle inlichtingen bij de arr. organisatieleider : Herman Verslype, Kortrijkstraat 42, Tielt. Tel. 051-400.54.

Veurne

GULDENSPOREN ZOEKEN

Het guldensporenkomitee Veurne, richt op zondag 9 juli een guldensporenautozoektocht in door Veurne-Ambacht. 20.000 fr. prijzen. Start tussen 12 uur 30 en 14 uur aan hotel « Belfort » Grote markt, waar zal kunnen ingeschreven worden.

Bijdrage 150 fr. p.p.-leden VTB-VAB 130 fr.; inbegrepen toegangsprijs tot het avondfeest.

Inschrijvingen vooraf op postrek. 419292 van A. Huyghe, Veurne.

De prijzen worden overhandid tijdens het groot overwinningsfeest in de danszaal Retorika, feest, te 21 uur, opgeluisterd door de Oberbayern Kapelle Harry Cogge. Dans, jeugd, muziek, vlaamse sfeer.

Toegang 40 fr.

Kortrijk

NIEUW LOKAAL INGEHULDIGD

Café 1302, het nieuw VU-lokaal, werd begin juni officieel in gebruik genomen, met een inleidende toespraak van provincieraadslid Blanquaert, die tevens de oprichting aankondigde van een Vlaamse Fotoklub, een toneelgroep, een kaartspelersklub en een spaarvereniging. Hugo Raspoet zong daarna protestliederen en Antoon Van der Plaetse droeg gedichten voor, waarvan vooral « Brussel » en « Galgelied » veel-bijval oogstten, evenals het orkest. Het feest eindigde in de vroege uurtjes en in een daverend-geestdriftige stemming. Aan het nieuwe vlaams lokaal goede vaart !

ZON... LENTE... PRACHTIGE TUIN... IN UW EIGENDOM... OOK IN UW BEREIK IN HET GANSE VLAAMSE LAND

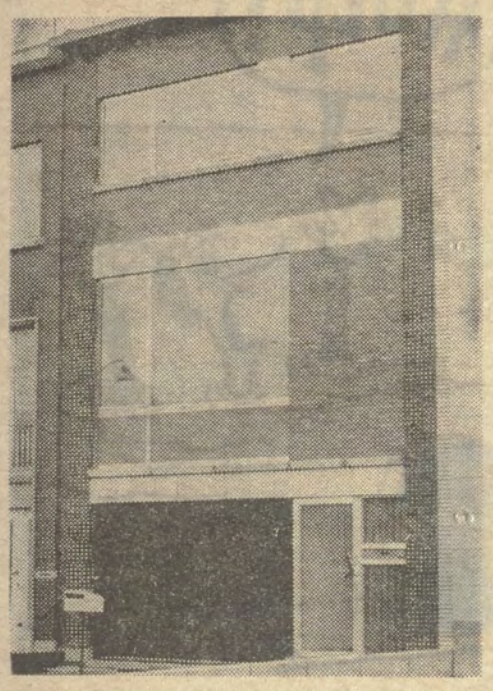

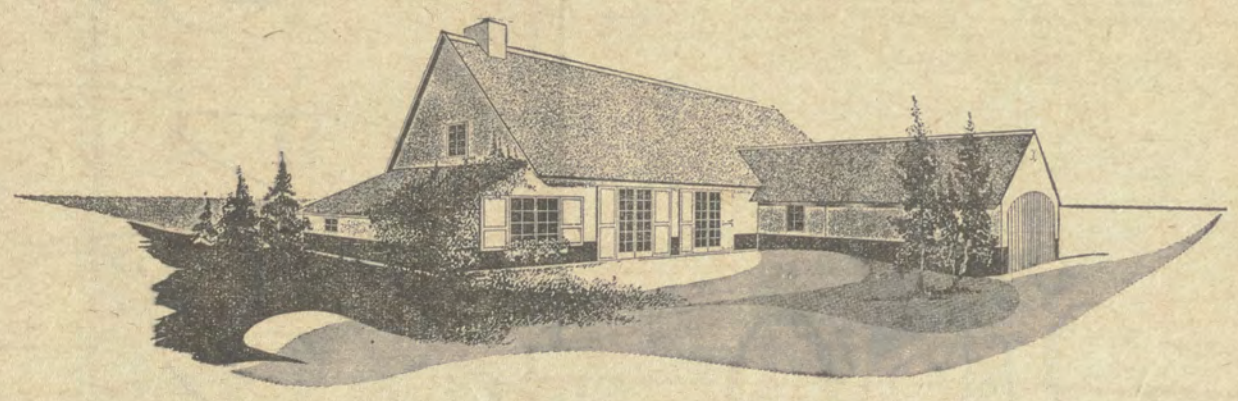

UW RESIDENTIELE MEESTERWONING
vanaf 655.000 fr.
Standingvol en luxueus. Majestueuse hall, prachtige ruime eetkamer, living, geïnstalleerde keuken en badkamer, garage, bergplaatsen.

UW BUITENVERBLIJF...
EEN GEZELLIG HOEVEKE
vanaf 625.000 fr.
een authentieke vlaamse stijl - brengt u sfeer, warmte - eiken balken, staldeur, rode franse tegels en toch zeer konfortabel.

GEEN PROBLEMEN MEER:

— vooraf volledige financiële raming op bazis van de duizende realizaties.
— gratis financieringsdienst die U op de voordeligste manier aan geld helpt.
— honderde ontwerpen ter inzage — een architektenbureel tot uw dienst.
— technisch bestudeerde uitvoering — specialisten met jarenlange ervaring staan U bij met raad en daad.
— steeds UW projekt : uiting van uw eigen persoonlijkheid.
— kunstenaars staan U bij voor dekoratie en sierschouw.

Kom eens kijken naar onze realizaties
die kwaliteit en matige prijzen vindt u nergens

INFORMEER NOG VANDAAG BIJ **ALGEMEEN BOUWBEDRIJF KUNNEN N.V.**

ANTWERPEN	GENT	GENK	BRABANT
MEIR 18	ONDERBERGEN 43	WINTERSLAGSTRAAT 22	Voorl. bureel : ROTSELAARSEBAAN 37 HOLSBEEK.
03/31.78.20	09/25.19.23	011/544.42	016/459.28.

Tot uw dienst...

... te ANTWERPEN :

met duizenden mooie bouwgronden te EKEREN, BRASSCHAAT, MARIABURG, MORTSEL, EDEGEM, KONTICH, enz...

VOORAF BESTUDEERDE BOUWPROJEKTEN ZIJN NIET DUUR.

... te GENT :

met een reeks zeer rezidentiële villagronden te DRONGEN, MARIAKERKE, enz...
Appartementsgebouwen te DESTELBERGEN, WONDELGEM, GENTBRUGGE en zeer interessante beleggingsmogelijkheden in appartementen met 1, 2 of 3 slaapkamers vanaf 590.000 fr.

... te GENK :

de streek der uitzonderlijke beleggingsgronden met prachtige toekomstpercelen van alle maten en liggingen.
Prijzen van 8 fr./m2 of daarbuiten unieke prestige - appartementen, hoogste lukse en toch voordelig.

Voor détails : vraag gratis onze brosjure « BOUWTIJDINGEN ». editie april 1967.

LB 124

WIM MAES

vraagt U zijn militanten in moeilijke ogenblikken (boete en gevang) niet in de steek te laten. Stort onverwijld uw steun op één der twee onderstaande rekeningen bij de Kredietbank van uw gemeente :

- rek. nr. 1100/37.305 van het V.M.O. - Antwerpen of
- rek. nr. 1100/36.971 van het Vlaams Solidariteitsfonds

ALLEEN DEZE TWEE rekeningen staan onder mijn persoonlijk toezicht.

VERSE ZEEVIS

Visverdelers en diepvrieshouders, vraagt inlichtingen en prijslijst

FIRMA DEPREZ
Vismijn 104
OOSTENDE
Tel. : 059 717 15

LB 105

ATK v.z.w. Vereniging voor Arbeidsveiligheid door Techniek en Kontrole. - Erkend bij M.B v. 22/2/62

Het VLAAMS KEURINGSORGANISME voor de officiële kontroles van :
— uw stoomketel ;
— uw kranen, liften e.d :
— uw zwierder ;
— uw elektrische installatie

RIJMENAMSESTEENWEG 109, BONHEIDEN — Bij Mechelen
Telefoon : (015) 526.77.

—

Agenten over GANS VLAANDEREN.

LB 101

HERMES SCHOOL 54 Zuidlaan
211 M. Lemonnierlaan
Tel. 11.00.33.
Brussel

★

VOLLEDIGE SEKRETARIAAT-KURSUS IN 2 JAAR

★

Sténo- en daktylografie in vier talen.
Boekhouden.
Sociale wetgeving
Moderne talen.
Handelscorrespondentie.

★

Dag- en avondlessen.
De school waar Vlamingen zich thuis voelen.

★

Beter en voordeliger.

LB 106

'T IDEALE TUINTOESTEL VOOR GANS UW KROOST TOT 15 JAAR!

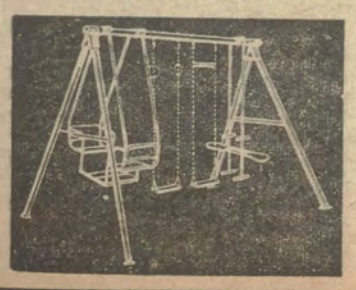

Zware, gansstalen konstruktie
(3×2 m Hoog 2 m.)

SLECHT 2.995 FR.

Firma Cortvriendt

Diepestraat 29, Antwerpen tel. : (03)32.44.30
ALLE SPEELGOED
Vraagt geïllustreerd prospektus

PERZISCHE TAPIJTEN

FA L. LUYTEN

Trooststraat 12
(Gemeenteplein)

Edegem. Tel. 03/53.05.71

LB 104

BRASSER ZIET V U - MEETING TE BRUSSEL

St. Michel « Cooremans » patroonheilige van Brussel.

Brusselaar — ...en Français s.v.p. ?!?

... Waar heeft hier ergens die verduivelde Volksunie-meeting plaats ???

WESTERSE WERELD ZWELGT IN BEWONDERING
Voor Israheldendom.

FRANS KAMPIOEN IN ITALIE GEKLOPT
Manquetil quelque chose ?

MILITAIRE NEDERLAAG IN SINAI
« Slechte tijd voor Nassergeanten ».

EGYPTISCHE PAPYRUS BOOG VOOR...
...het Dajanhagel.

ANTI-WESTERSE BETOGINGEN IN MIDDEN-OOSTEN
Beiroet in het eten gooien.

SOVJET-RUIMTETUIG NAAR PLANEET
Venussr.

onget WIJ feld... vlaams nationaal

ALGERIJNSE LEIDER WIL OORLOG
Boem-boemedienne.

ISRAELI'S BLIJVEN WAAR ZE ZIJN
« Jeruzalemmen is hemmen en krijgen is de kunst ».

RUSSEN LATEN ARABIEREN IN DE STEEK
Moskoud cynisme.

VIJFDE REPUBLIEK
Opvoering van Rigauletta.

HAMSTERWOEDE TE BRUSSEL
Nieuwe hoofdstad : Hamsterdam.

DE ONTDEKKING

Nee, als je zou beweren dat Verwilghe een vluggerd is, zou je de waarheid geweld aan doen. Sus leeft en laat leven. Of misschien juister : Sus laat zich leven. Zo is dat van in den beginne al geweest en nu is Sus veel te oud geworden om nog te veranderen.

Maar als je zou zeggen dat Verwilghe een sufferd is, ben je er toch óók niet helemaal. Hij weet zijn weetje, maar past er goed voor op dat hij niet te véél zou weten : wat je niet weet moet je niet kunnen, zegt Sus, en wat je niet kan, dat moet je nooit doen.

Op deze eenvoudige leefregels had Sus Verwilghe zijn hele bestaan opgebouwd en tenslotte bevond hij zich met deze gedragslijn in de komfortabele stroom van de grote hoop mensen rondom zich.

Misschien had het werk daar wel iets mee te doen. Sus werkte sinds 23 jaar in een reuzefabriek, het grootste bedrijf van heel de streek. Hij zat in de afdeling walswerken en zijn taak bestond er in, dag-in dag-uit dunne metalen platen onder een tweehonderdtonspersvorm te leggen ; aan de andere kant van de pers werden de platen er uit getrokken door een mekanische hand. Verwilghe was nooit op zijn gemak geweest met die mekanische hand. Ze zat daar, roerloos en onbewogen in haar stalen kilte, te wachten totdat de pers met een bons op de plaat was neergekomen ; zo gauw de persvorm terug naar omhoog draaide, flitste de stalen hand met een aalvlugge beweging naar voor en greep ze — millimeterscherp en sekondenjuist — het nu gebogen staalplaatje om het door te geven aan een volgende machine voor een nieuwe bewerking.

Eigenlijk was het de mekanische hand, die Sus Verwilghe's werktempo (en dus ook wel in belangrijke mate heel zijn leven) bepaalde. Het ritme van Verwilghe's handen was helemaal afgestemd op het ritme van de stalen klauw en schuin vanuit zijn ooghoeken lette Sus het juiste moment om de nimmer rustende hand opnieuw haar portie staal te geven. Verwilghe's fantazie was niet groot genoeg om naar een vergelijking te zoeken ; iemand met een tikkeltje méér verbeeldingskracht zou wellicht op de gedachte gekomen zijn, de vooruitschietende stalen bek te vergelijken met een giftige kobra op het gevaarlijkste, ultieme ogenblik. Maar zo iemand zou ten eerste niet aan een twintigtonnenpers werken of ten tweede het aan zo'n pers nooit langer dan een week volhouden.

Verwilghe hield het al 1.200 weken vol. Hij dacht er gewoon niet bij na, verrichtte zijn werk met de preciesheid die de klauw van hem verlangde en liet zich niet afleiden door de dingen rondom hem. Wie zich liet verstrooien door zijn omgeving, kwam er trouwens niet zo best van af : het kon wel gebeuren dat één enkele verkeerde beweging door de stalen klauw gestraft werd met een kille beet die vingers — of erger nog — een hele arm meenam. Leven en laten leven. De stalen klauw liet Verwilghe leven, eiste dat Verwilghe het tempo volgde en zorgde er meteen voor dat het loonzakje aan het eind van de week steeds vol was. Om meer hoefde je je niet te bekommeren.

Trouwens, de kop van de bazen stond er niet naar om arbeiders aan te werven die zich om meer bekommerden. Wat zij nodig hadden waren jongens lijk Sus : niet te veel fantazie, niet te vaak ziek, niet te fel bedacht om de dingen rondom hen. Behoorlijke, stipte jongens die een flink loon uitbetaald kregen om behoorlijk en stipt hun werk te doen en zich verder met niks in te laten.

In de reusachtige fabriekshal waar Verwilghe werkte, waren er naast het walsbedrijf nog andere afdelingen. Welke, dat wist Sus niet zo heel precies. Ging hem trouwens geen barst aan. Wat de jongens aan de vreemde machines in de andere afdelingen maakten, was hun zaak. Ze werden er voor betaald en Sus niet. Verwilghe werd betaald om platen te voederen aan een stalen klauw. Wat die stalen klauw er mee deed, ging hem verder niet meer aan.

Na 23 jaar hard werken kon Sus zijn huisje afbetalen. En het jaar daarop kocht hij zich een autootje. Om te gaan vissen. Maar toen hij op zekere dag van het kanaal terug naar huis reed, weigerde het wagentje plots alle dienst.

Verwilghe dook onder de kop en bekeek de zwijgende motor mistroostig. Het enige wat hij er van kende — zo ontdekte hij plots — was het metalen plaatje onderaan : het metalen plaatje gelijk het door de stalen klauw uit de persvorm werd getrokken.

« Dus », konkludeerde Verwilghe verwonderd, « heb ik al 23 jaar lang auto's helpen maken ».

Idt.